

DOKUMENTUMGYŰJTEMÉNY

Ebben a fejezetben 49 olyan – általunk legjelentősebbnek ítélt – dokumentum magyar fordítását közöljük, amelyekre az előző tanulmányokban, személyekre szóló történetekben hivatkoztunk. Az iratok magyarázata a hivatkozás helyén található.

Az eredeti iratok nyelvezete igen eltérő, ami a fordításokban – szándékaink szerint – nyomon követhető.

A szögletes zárójelben lévő részek az eredeti szövegben nem szerepelnek, de a szöveg megértéséhez értelemszerűen szükségesek.

Míg a tanulmányokban a szerb neveket a ma használatos helyesírással – tehát a keresztnév, vezetéknév sorrendet alkalmazva – használjuk, addig az eredeti dokumentumok fordításánál az ott használt formát vettük át.

1. DOKUMENTUM

Körzeti Népfelszabadító Bizottság
[Iktató]szám: Biz[almas]. 32/45
1945. április 30.
Szabadka

Tárgy: a felszabadulást követően napjainkig eltűnt személyek hozzátartozóinak panaszának fogadása

Valamennyi városi és járási népfelszabadító bizottságnak

A [Demokratikus] Föderatív Jugoszlávia kormányának Elnökségében [működő] bizottság rendkívüli ellenőrzésétől kapott szóbeli utasítás [alapján] utasítjuk [Önököt], hogy a felszabadulást követően napjainkig eltűnt személyek kapcsán érkező panaszokat a következő ismérvekre vonatkozóan kell meghallgatni:

Az eltűntre vonatkozóan: személyi adatok, arra vonatkozó adatok, hogy milyen körülmények között tűnt el, tartóztatták le vagy végezték ki, ki hajtotta végre a letartóztatást vagy a kivégzést, az esemény pontos dátuma, az eltűnt lakhelye és pontos lakcíme.

A jegyzőkönyvi bejelentések felvételével egy külön hivatalnokot kell megbízni. Az eltűnt személyeket csak leszármazottak vagy rokonok jelenthetik be, ha ilyenek nincsenek, akkor a közvetlen szomszédok.

Az adatokat össze kell gyűjteni a területükön lévő helyi bizottságoktól, és megküldeni hivatkozással az iktatószámunkra.

Halál a fasiszmusra – szabadság a népnek!

Titkár:
[aláírás]
Gajin Milan

Elnök:
[aláírás]
Ruski Slavko

Jelzet: TLZ. F. 132. Zentai Járási Népbizottság. Elnökség, Biz[almas]. 42/1945.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, írógéppel, latin betűs írásmóddal készült.

2. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság
Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Szám: 117/1945/1

Jegyzőkönyv
felvéve 1945. május 14-én a magyarkanizsai HNFB-nál⁵⁴² az eltűnt
Körmöczi Gyula ügyében.

Az általános felhívásra megjelent Körmöczi Gyula neje szül. Czérna Ilona magyarkanizsa-romhegyesi lakos, 24 éves, férjezett, egy gyermek anyja, magyar nemzetiségű jugoszláv állampolgár, aki kijelenti:

1. Az eltűnt vezeték- és keresztnéve: Körmöczi Gyula
2. Foglalkozása: napszámos
3. Utolsó [ismert] lakhelye: Magyarkanizsa, Adorján
4. Születési ideje: 1921. január 12.
5. Születési helye: Magyarkanizsa
6. Családi állapota: nő
7. Felesége neve: Czérna Ilona
8. Gyermekek száma: 1
9. Szülei neve: Körmöczi Lajos és Takács Viktória
10. Nemzetisége: magyar
11. Állampolgársága: jugoszláv
12. Vagyoni állapota: vagyontalan
13. Milyen családi kapcsolatban van a bejelentővel: a bejelentő házastársa
14. Milyen körülmények között tűnt el: mivel Adorjánon – pontosan a Tisza partján laktunk – láttam, hogy 1944. október 31-én délután fél 4 felé, amikor Oluški Aleksandar és még egy ismeretlen partizán érte jöttek, [és] elvezették a Tisza partjára. Azt, hogy mi történt vele, tovább nem láttam. Ettől az időponttól kezdve nem adott életjelt magáról. A kalapját a Tisza-parton Takács Péter adorjáni lakos találta meg.

Körmöczi Gyuláné

Kihallgatta:
[olvashatatlan aláírás]⁵⁴³
a Büntetőügyi Alosztály főnöke

542 Helyi Népfelszabadító Bizottság.

543 Az olvashatatlan aláírás Friedmann Alfrédétől, az alosztály főnökétől származik.

Jelzet: TLZ. F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa. Bűnügyi Alosztály. Iktatószám:
117/1945/1.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

3. DOKUMENTUM

Járási Népbíróság, Zenta
Vp. 949/1945

A Vajdasági Legfelsőbb Népbíróság Elnökségének Újvidék

A Zentai Járási Népbíróság a konfiskációs ügyiratokon dolgozva a következő megjegyzéseket teszi:

A vagyonekobbzásról és a vagyonekobbzás végrehajtásáról szóló törvény 6. szakaszának értelmében a konfiskálás alól mentesülnek: 1. háztartási eszközök (ruházat, lábbeli, bútorok, edények és más), amelyek elengedhetetlenül szükségesek az elítélt és családja életéhez, 2. mindenféle szerszám, amelyek nélkülözhetetlenek a személyes iparos munkához, az önálló vagy félig önálló személyes foglalkozás üzéséhez, ha a bíróság nem vonta meg az elítélttől a foglalkozásának üzési [jogát], 3. a kisparaszti gazdaság – melyben nem alkalmaznak idegen munkaerőt – fenntartásához szükséges háztáji [földterület], a minimális földbirtok, az élő és holt leltár, a lakó- és gazdasági épületekkel stb.

A vagyonekobbzásról szóló törvény egyes előírásainak hiteles tolmácsolásánál, a 6. szakasznál, hogy elkerüljék törvény minden téves alkalmazását, felsorolják:

b.) A 3. pont 1. bekezdése csak a földművesekre vonatkozhat. Földműves alatt az a személy értendő, akinek a földművelés a fő foglalkozása.

c.) A 3. pont 1. bekezdésébe [foglalt] kedvezmény nem vonatkozik a városban lévő házakra, ha olyan tulajdonosokról van szó, akiknek a földművelés nem fő foglalkozása.

Mivel több olyan eset van, ahol az elítéltnek, [aki] iparos, 5-7 tagú családja [van], [és] egy falusi kis házon kívül más ingó vagy ingatlan vagyona nincs, vagy idős koránál fogva már évek óta nem tudja iparát folytatni, hanem kizárólag 1-2 [katasztrális] hold ingatlanjának jövedelméből él. Az ilyen ügyeknek a vagyonekobbzásról szóló törvény értelmében történő megoldása során a bíróságnak szigorúan alkalmaznia kell-e a felsorolt előírásokat, mert a [zentai] bíróság véleménye szerint hasonló esetekben a földműves[ek], aki[knek] meghagyják a minimális földbirtokot az élő és holt leltárral, a lakóépületekkel [együtt], sokkal kedvezőbb helyzetbe kerül[nek] a falusi iparosoknál, hivatalnokoknál vagy vendéglősöknél, annál is inkább, mert jövedelmeik legnagyobb részt ezekből az apró ingatlanokból nyerték, nem pedig kizárólag a szakmájuk [gyakorlásából].

II.

A Városi Népbizottság szóbeli tájékoztatója szerint az magyarkanizsai (Adorján falu) cselekmény elkövetőit – ahol 56 személyt mindenféle bírósági bizonyítási eljárás nélkül likvidáltak – elítélték és kivégezték, és ezért a néphatalmi szerveknek az a véleménye, hogy ezekben az esetekben egyáltalán nem lenne igazságos a vagyonekobbzásról szóló

Pretsedništva Vrhovnog Narodnog Suda Vojvodine

Novi - Sad.

Sreski narodni sud u Senti u toku rada konfiskacionih predmeta ucnio je sledece opaske:

Po cl.6.Zakona o konfiskaciji imovine i izvršenju konfiskacije izuzimaju se od konfiskacije: 1).predmeti kućanstva /odelo,rublje,obuca, nameštaj,sudovi i slicno/,koji su neophodni za zivot osudjenoga i njegove uze porodice; - 2).orudja svake vrste koja su neophodna za licni zanat-liski rad ili za vršenje licne samostalne ili polusamostalne profesije, ako sudjen nije od suda lisen prava da vrši svoju profesiju; - 3).okucje, minimum zemljišnog poseda i zivog i mrtvog inventara,sa zgradama za stanovanje i rpivredu neophodnim za održanje sitnog seljackog gazdinstva bez upotrebe tuđe radne snage itd.;-

Autenticno tucacenje pojedinih propisa Zakona o konfiskaciji kod cl.6.u zelji da se izbegne svaka pogresna primena zakona itd.navadja:

a). tacka 3 stava 1 mogu se koristiti samo zemljoradnici.Pod zemljoradnikom treba razumeti ono lice,kome je zemljoradnja glavno zanimanje
c).povlastica iz tacke 3 stava 1 ne odnosi se na konfiskaciju gradskih kuca,kada se radi o vlasnicima,kojima zemljoradnja nije glavno zanimanje; -

Posto ima vise slucajeva,gde osudjeniku - zanatliji sa porodicom od 5-7 clanova sem jedne male kucice na selu nikakvog drugog pokretnog ili nepokretnog imetka nema, - ili zbog starosti vec godinama ne moze da obavi svoj zanat,vec zivi iskljucivo od prihoda odmsvoje manje nekretnine od 1-2 jutara - dali treba sud da prilikom resavanja ovakvih predmeta na osnovu Zakona o konfiskaciji da strogo primeni gore pomenute propise, jer po mislenju ovog suda u ovakvim slucajevima jedan zemljoradnik,kome se ostavlja minimum zemljišnog poseda,zivog i mrtvog inventara sa zgradama za stanovanje u mnogo boljem je polozaaju od seoskih zanatlija,cinovnika ili gostionicara tim,pre sto su svoje prihode najvecim delom vukli iz ovih malih nekretnina,a ne iskljucivo iz zanata.

I I .

Po usmenom saopštenju Gradskog N.Odbora izvrsioci dela u Staroj-Kanjizi,(selo Nadrljan) gde su likvidirana oko 56 lica bez ikakvog sudsko dokaznog postupka, - osudjeni i pogubljeni, s toga prema mislenju narodnih vlasti u takvim slucajevima u opste ne bi bilo pravedno primeniti propise Zakona o konfiskaciji i oduzeti od preostalih clanova nevino ubijenih lic jedini izvor za izdržavanje gologa zivota.

S toga se umoljava Pretsedništvo Vrhovnog Narodnog Suda Vojvodine u Novom Sadu da radi pravilnog primenjivanja Zakona,a narocito radi udevoljenja socijalnoj pravdi izda,odnosno izdejstvuje u tom pravcu obavezna uputstva i da o tome ovaj sreski narodni sud obavestiti izvoli.

Senta,12 novembra 1945.god.

Smrt fasizmu - Sloboda narodu!

vo!
kopis nastov.

Sorčić Nikola
sudija sreskog nar.suda.

Sc. 30 cloua.

exp. 13. XI
ed

ov. 13. III

törvény előírásait alkalmazni, és az ártatlanul meggyilkolt személyek megmaradt családtagjaitól elvenni a puszta életfenntartás egyedüli forrását.

Ezért kérjük az újvidéki Vajdasági Legfelsőbb Népbíróság Elnökségét, hogy a törvény szabályos alkalmazása érdekében, különösen a szociális igazságosság ki-elégítése miatt, járjon ki ilyen irányú kötelező [hatályú] utasítást, és erről a Járási Népbíróságot értesítse.

Zenta, 1945. november 12.

Halál a faszizmusra, szabadság a népnek!

[aláírás]

Sorčik Nikola,
a Járási Népbíróság bírója

Jelzet: TLZ. F. 127 Járásbíróság, Zenta. Vp. 949/1945. Kiss Miklós magyarkanizsai lakos elleni vagyonekobzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, ami írógéppel, latin betűs írásmóddal készült.

4. DOKUMENTUM

Helyi Népbizottság
Belügyosztály
[Iktató]szám: 1545, 1546 és 1547/46
Magyarkanizsa [1]946. február 4.

A Zentai Járási Népbíróságnak

940-es, 954-es és 959/45-es sz.[ámú] kérésükre jelentjük, hogy a bizottság a február 4-én [megtartott] rendkívüli ülésén leellenőrizte, hogy Domonkos Gyula oromhegyesi [lakos], János István adorjáni [lakos] és Milutinovics István nem voltak fasiszták. Ennek alapján a bizottságnak az a véleménye, hogy vagyonukat ne konfiskálják.

Halál a faszizmusra – szabadság a népnek!

Belügyi előadó:
[aláírás]
Sándorov Sándor

A H[elyi] N[épbizottság] elnöke:
[aláírás]
Molnár Lukács

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 940/1945. Domonkos Gyula adorjáni lakos elleni vagyonekkobzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

5. DOKUMENTUM

A Megszállók És Támogatóik Büntetteit Kivizsgáló Vajdasági Bizottság – Helyi Bizottság Martonos –

Szám: 13/945.⁵⁴⁴

1945. II. 10.

Martonos

Tárgy: utasítás kérése a munkához

A Zenta Járási Statisztikai Tanács számára

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a munka végéhez közeledünk, és szeretnénk a kiegészítő feljelentéseket szállítani. Azonban az L [jelzésűekre] nem tudjuk összegyűjteni az összes feljelentést. Néhányukra van [feljelentés], de nem mindenkire, mert azok az emberek, akik abban az időben OZNA-nál tették [a feljelentést], nem jönnek hozzánk, mi pedig nem tudjuk, kik adtak jelentést ellenük. Az összes feljelentésük az OZNA-nál van. Amennyiben mégis szükségesek a feljelentéseik, kérjük Önöket, hogy forduljanak az OZNA-hoz, vagy adjanak nekünk valamilyen utasítást.

Kérjük Önöket, hogy mielőbb adjanak értesítést, hogy a munkát időben be tudjuk fejezni.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

A helyi bizottság titkára

Đ. Bakalić⁵⁴⁵

Jelzet: VL. F. 183. Kut.:505. Veće Statističara za srez Subotica. Mesno povereništvo Martonoš.

Broj: 13.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

544 Az iratra eredetileg a 12/945. számot gépelték, majd a 12-es számot áthúzták és kézzel a 13-as számot írták rá.

545 A teljes név helyesen Đulinka Bakalić.

KOMISIJA ZA UTVRĐIVANJE ZLOčina OKUPATORA I NJIHOVIH POMAGACA U VOJVODINI
- MESNO POVERENISTVO U MARTONOSU -

13.
Broj: 13/945.

10.II. 1945. god.
Martonos.

Predmet: Traženje uputstva za rad.

SRESKI STATISTIČKOM VEŠTAČENJE
S E N T A

Izvestavamo Vas da rad privodimo kraju, te želimo da i naknadne prijave dostavimo. Međutim, za one "ili" nemoguće nam je prikupiti sve prijave. Protiv nekolicine ovih imamo, ali ne protiv svih, postoje ljudi koji su dali u ovoj vreme prijave OZNI, ne dolaze nama, a mi ne znamo ko je sve dao protiv njih prijave. Sve njihove prijave se nalaze kod OZNe. Ukoliko su potrebne ipak i njihove prijave, molimo Vas da se obratite OZNI ili da nam date neka uputstva.

Molimo Vas za hitno obaveštenje, kako bi na vreme mogli završiti naš rad.

SMRT FASIZMU - SLOBODA NARODU!

Sekretar mesnog poverenistva:

Z. J. J. J.

6. DOKUMENTUM

A Megszállók És Támogatóik Bűntetteit Kivizsgáló Vajdasági Bizottság – A Zentai Járás Statisztikai Tanácsa –

Szám: 52/945.

1945. II. 13.

Zenta

Tárgy: Utasítás a munkához.

A 13/945. számú [iratra]

Tartsd szem előtt, hogy ennek a bizottságnak
és szerveinek a munkája határidős, ezért dolgozz rohammunkában!

A Megszállók És Támogatóik Bűntetteit Kivizsgáló
Martonosi Helyi Bizottsága Számára

Tájékoztatásul a 13/1945. átirattal kapcsolatos kérelemre [közöljük], hogy az L alatt jelzett emberek háborús bűnössé vannak nyilvánítva. Amennyiben nincs lehetőség ezek ellen kiegészítő feljelentést adni, akkor ettől el lehet tekinteni, mert háborús bűnössé nyilvánításukkal az ügyük lezárult.

Halál a faszizmusra, szabadság a népnek!

A járási tanács statisztikusa

Megszállók és Támogatóik Bűntetteit Kivizsgáló Vajdasági Bizottság⁵⁴⁶
[olvashatatlan aláírás]⁵⁴⁷

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 505. Veće Statističara za srez Subotica. Mesno povereništvo Martonoš.
Broj: 17.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

546 A bizottság teljes neve az eredeti dokumentumon nem fért ki a lapra.

547 Az olvashatatlan aláírás Petar Slavnićótól, a járási tanács statisztikusától származik.

KOMISIJA ZA UTVRĐIVANJE ZLOčina OKUPATORA I NJIHOVIH POMAGACA U VOJVODINI
-SRESKO STATISTIČKO VEĆE SENTA-

~~Broj~~ broj: 52/945.
13. II. 1945 god.
Senta

Imaj u vidu da je rad ove Komisije i njenih organa vezan za rok, stoga radi udarni čki!

Predmet: Uputstva za rad.

Na broj: 13/945.

MESNOM POVERENISTVU KOMISIJE ZA UTVRĐIVANJE ZLOčina OKUPATORA I NJIHOVIH POMAGACA U VOJVODINI

MARTONOS

Izvestavate se, a u vezi traženja aktom br. 13/1945, da su lica pod "L" proglašena kao ratni krivci na, ukoliko niste u mogućnosti da za ove podnesete naknadne prijave, ove propustiti jer je proglašenjem istih za ratne krivce, njihova stvar okončana.

SMRT FASIZMU-SLOBODA NARODU!

Statisticar sreskog veća
Komisije za utvrđivanje zločina ok

[Handwritten signature]

7. DOKUMENTUM

Bíróság. sz. 176/44

Ítélet Jugoszlávia népének nevében!

A Jugoszláv Népfelszabadító Hadsereg Bácska és Baranya Katonai Körzetének szabadkai hadbírószabótanácsa Tadijin Miloš hadnagy mint a tanács elnöke, Stražarković Blaško százados és Janković Ratko harcos mint tagok, [és] Marković Ivanka jegyzőkönyvvezető összetételben, Zupunski Uroš hadbírószabótanács nyomonjáró jelentésében, a Sáfrány Antal és társai ellen kegyetlenkedés tárgyában [folytatott] büntető eljárásban, az 1944. december 27-én megtartott szóbeli főtárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

1. Bús József martonosi [illetőségű] vádlott, apja István, [anyja] Rövid Anna, 41 éves, nő, írástudó, büntetlen előéletű,
2. Kovács Károly martonosi [illetőségű] vádlott, apja Pál, anyja Horváth Regina, 33 éves, magyar [nemzetiségű], nő, három gyermek apja, büntetlen előéletű,
3. Kaszermajer Károly martonosi [illetőségű] vádlott, apja Károly, anyja Farkas Erzsébet, földműves, nő, két gyermek apja, [egy] ház tulajdonosa, büntetlen előéletű,
4. Sörös Máttyás vádlott, apja Antal, anyja Demus Mária, martonosi [illetőségű] földműves, 37 éves, magyar [nemzetiségű], nő, két gyermek apja, vagyontalan, büntetlen előéletű, 1942-ben nyilasként bejegyezve,
5. Holló István vádlott, anyja Holló Marcella, martonosi [illetőségű] földműves, 32 éves, magyar [nemzetiségű], nő, három gyermek apja, egy ház tulajdonosa, büntetlen előéletű,
6. Sáfrány Antal vádlott, apja Antal, anyja Fekete Krisztina, martonosi [illetőségű] földműves, 40 éves, magyar [nemzetiségű], egy gyermek apja, [egy] ház tulajdonosa, büntetlen előéletű

Bűnösök:

Mert 1941 áprilisának nem pontosított napján, a magyar csapatok Martonosra való bevonulását követően részt vettek a sértett Šecérov Veljko megkínzásában, és kegyetlenkedtek [vele] úgy, hogy az teljesen össze volt verve és kínozva, és eszméletlenül hurcolták és zárták a martonosi községi börtönbe.

Ezzel elkövették a kegyetlenkedés [bűn]tettét, amelyet a hadbírószabótanácsok vonatkozó rendelete 14. szakasza lát elő, és a bíróság ugyanazon rendelet 16. és 17. szakaszát alkalmazva elítéli őket: Bús Józsefet 3 havi kényszermunkára, Kovács Károlyt 3 havi kényszermunkára, Kaszermajer Károlyt 3 havi kényszermunkára, Sörös Máttyást 4 havi kényszermunkára, Holló Istvánt 4 havi kényszermunkára, Sáfrány Antalt 6 havi kényszermunkára azzal, hogy a büntetésbe beleszámolódik a vizsgálati fogságban eltöltött idő, 1944. december 16-ától [kezdődően].

Okok:

A megtartott szóbeli főtárgyaláson mérlegelve a bizonyítékokat, amelyeket a bíróság megállapított, a szabad bírói meggyőződés alapján, a hadbíróóságokra vonatkozó rendelet 27. szakasza értelmében, a sértett Šečerov Veljko vallomása alapján, és a megnevezett vádlottak vallomása alapján a bíróság megállapította:

hogy a sértett Šečerov Veljko 1941 áprilisának meghatározatlan napján, [amikor] hazatérőben volt Martonosra, nemzetőrök egy csoportjával találkozott, akik már várták, és verni kezdték, [valamint] kegyetlenkedtek [vele]. A sértett Šečerov Veljkót először Kovács Károly, a szökésben lévő Koncz István, Dencs Márton⁵⁴⁸ puskával és karóval verték. Ezután a községháza felé kísérték, útközben Bús József várta őket, aki szintén megütötte [Šečerovot]. Útközben a gyanúsított Kaszermajer Károly is fogadta [őket], aki ökölrel kétszer megütötte [a sértettet]. Sörös Mátyás gyanúsított bottal ütötte meg [Šečerovot]. Holló István szintén verte. Sáfrány Antal gyanúsított is részt vett Šečerov Veljko verésében, mert a többi nemzetőrrel együtt ő is fogadta Šečerovot, és verte. A kegyetlenkedés során karókkal és puskatusokkal verték [a sértettet], majd a Tiszába kényszerítették, majd amikor a Tiszából kijött, a faluba kísérték a község[házig], ahol találkoztak a szökésben lévő Galgóczi Pállal, aki késsel néhányszor megszurta a sértett Šečerovot. Az így összevert és megkínzott [sértettet] a községházára kísérték, és a börtönbe zárták.

A gyanúsítottak, Sáfrány Antal kivételével, részlegesen beismerték tettüket, és azzal védekeztek, hogy a sértett Šečerov a jugoszláv időből mint községi rendőr a haragosuk lett, ezért – hivatkozásuk szerint – okuk volt őt gyűlölni.

A büntetés kiszabásánál Bús Józsefet, Kovács Károlyt és Kaszermajer Károlyt a bíróság 3 havi kényszermunkára ítélte, mert náluk azonos felelősséget állapított meg. Sörös Mátyást 4 hónapra, és Holló Istvánt is 4 hónapra ítélte, mert ők több részt [vállaltak] a kegyetlenkedésből, és Holló István – habár tette meg lett állapítva – nem ismerte el bűnösségét. Sáfrány Antal büntetése pedig 6 hónap kényszermunka azért, mert beismerését nem lehetett enyhítő körülménynek⁵⁴⁹ minősíteni, mivel a [bűn] cselekményt nem ismerte el, [habár] teljesen bebizonyosodott, hogy ő nagy mértékben részt vett a kegyetlenkedésben.

Az enyhítő körülmények közül, kivéve Holló Istvánnál és Sáfrány Antalnál, figyelembe lett véve a beismerés, és részben azok az okok, amelyeket egyes gyanúsítottak felhoztak, [hogy] miért gyűlölték a sértettet, amit a bíróság részben elfogadott, mert Šečerov régi jugoszláv rendőr volt, és hihető, hogy cselekedeteit egyes emberek kifogásolhatták. A bíróság a bemutatott bizonyítékok alapján megállapította a kegyetlenkedés [bűn]cselekményét, amit a sértett Šečerov Veljkón hajtottak végre, valamint a gyanúsítottak bűnvádi felelősségét, és úgy véli, hogy a gyanúsítottakra kirótt büntetés megfelel a [bűn]cselekmény súlyának, és a [gyanúsítottak] bűnvádi felelősségének.

548 Dencs Márton neve az ítéletben nem szerepel. Vele kapcsolatban csupán vádirat születik. Egy későbbi jelentésből kiderül, hogy nevezettet is a Sremska Mitrovica-i börtönbe zárták, ahonnan 1945. szeptember 21-én szabadult.

549 Az eredeti dokumentumban itt egy, a sorok közé kézzel írott, olvashatatlan beírás található.

A bíróság megállapította azt is, hogy a kegyetlenkedés [során] maradandó egészségkárosodás keletkezett, amelyeket a sértett Šećerov Veljko ma is visel, de ezek azoknak a sérüléseknek a következményei, amelyeket Galgóczi Pál okozott néhány késszúrással súlyos testi sértés [formájában], tartós következményekkel. Mivel azonban Galgóczi Pál szökésben van, ellene a bírósági eljárást nem volt lehetséges lefolytatni.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Jegyzőkönyvvezető:
[aláírás]
Marković Ivenka

A Tanács elnöke:
[olvashatatlan aláírás]

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 593. 1944–1945. Presude vojnih sudova. Broj 176/44.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

8. DOKUMENTUM

Ítélet

Jugoszlávia népének nevében!

Bácska és Baranya Katonai Körzet hadbírószági tanácsa Pavle Gerenčević őrnagy – elnök, Brankov Lazar és Opačić Milan tagok, [valamint] Potkonjak Milka jegyzőkönyvvezető [összetételben], Oluški Aleksandar zentai, Radaković Nikola moríci, és Knežević Svetozar magyarkanizsai [lakosok] elleni büntetőügyben, Starčević Svetozar hadbírószági ügyész [által képviselt] vádirat alapján, [melynek tárgya] hatalmi helyzettel való súlyos visszaélés, az 1945. február 5-én megtartott szóbeli tárgyalást követően meghozta a következő

Ítéletet

Oluški Aleksandar I. [rendű] vádlott, volt magyarkanizsai rendőrhivatalnok, 36 éves, szerb [nemzetiségű], Zentán született, nő, két gyermek apja, büntetlen előéletű,

Radaković Nikola II. [rendű] vádlott, volt községi napidíjas, született 1914-ben Moríc faluban, Medak község, Gospići járás, szerb [nemzetiségű], nő, egy gyermek apja, vagyontalan, büntetlen előéletű,

Knežević Svetozar III. [rendű] vádlott, volt községi írnok, született 1921-ben Magyarkanizsán, szerb [nemzetiségű], pravoszláv vallású, nőtlen, büntetlen előéletű

bűnös

Oluški Aleksandar I. [rendű] vádlott, aki mint a népfelszabadító mozgalom ellensége Magyarkanizsán közvetlenül a felszabadulást követően befurakodott [annak] soraiba, ahol alávaló képmutatásával elérte, hogy bizonyos felelős beosztást ruházzanak rá, gonoszul visszaélt a neki [meg] előlegezett bizalommal Adorján falu átkutatása alkalmával, amelyet a Népőrség egy magyarkanizsai szakasza hajtott végre, [és] amelynek az volt a feladata, hogy átkutassa [a falut] rejtegetett fegyverek és a vétkesek letartóztatása végett. A vádlott, habár ez nem volt kötelessége, csatlakozott a milícia ezen szakaszához, és a feladat végrehajtását megelőzően javasolta és rábeszélte a II. és III. [rendű] vádlottat, hogy színleljenek támadást maguk ellen, hogy a letartóztatottakat megtorlásként azonnal a helyszínen megölhessék, ahelyett hogy – a parancsnoktól kapott utasítás szerint – Magyarkanizsára kísérik őket. Gonosz terve alapján színlelt támadást hajtottak végre, rálöttek Radaković II. [rendű] vádlottra, amit követően 50 helybeli magyart letartóztattak, akiket a Magyarkanizsára való kísérés során, a Tisza melletti úton, fasiszta módon megöltek;

Radaković Nikola II. [rendű] vádlott, hogy mint a magyarkanizsai Népőrség politikai biztosa és mint a feladat végrehajtásával megbízott [személy] hagyta, hogy az I. [rendű] vádlott, Oluški rábeszélje

a bűncselekmény végrehajtására, amelyben ő maga is részt vett annak ellenére, hogy utasítása volt [arra vonatkozóan], hogy a letartóztatott vétkeseket Magyarkanizsára kísérje;

Knežević Svetozar III. [rendű] vádlott,
mert beleegyezett az I. [rendű] vádlott, Oluški gonosz tervébe, és maga is részt vett annak végrehajtásában, amivel elkövették a hadbíróságokról szóló rendelet 15. szakaszában előlátott hivatali helyzettel való súlyos visszaélés bűncselekményét, amiért a hadbíróság Oluški Aleksandar I. [rendű] vádlottat golyó általi halálra, [állam] polgári becsületének elvesztésére és vagyonekbobzásra, Radaković Nikola II. [rendű] vádlottat egy év kényszermunkára, és Knežević Svetozar III. [rendű] vádlottat 6 havi kényszermunkára ítéli.

Magyarázat

A gyanúsítottak beismerése alapján bebizonyosodott, hogy a magyarkanizsai Néppőrség egy szakasza utasítást kapott parancsnokától, hogy kutassa át Adorján falut rejtegetett fegyverek és a bűnösök elfogása miatt, akiket Magyarkanizsára kellett kísérni. A feladat végrehajtásának felelőssévé a Néppőrség politikai biztosságát, Radaković Nikolát jelölték ki. Csatlakozott hozzájuk Oluški Aleksandar I. [rendű] vádlott, aki abban az időben a lakásügyi osztály főnöke volt. Adorján faluba érve Oluški a népfel szabadító mozgalom harcosaihoz méltatlan gonosz tervet szőtt, amely módszereket csak a fasiszta gonosztevők használtak, sikerült neki erre rábeszélnie Radaković Nikola II. és Knežević Svetozar III. [rendű] vádlottat. A [falu] átkutatása során lövöldözéssel támadást színleltek Radakovićra, ami a gonosztevő Oluškinak indítékul szolgált a bosszúra, az 50 letartóztatott magyar legyilkolására. A tervet véghezvitték: a Magyarkanizsára való kísérés során, a Tisza melletti úton mind az 50 letartóztatott személyt lemészárolták.

A bűncselekmény értékelése és a büntetés kiszabása során a bíróság Oluški I. [rendű] vádlottnál súlyosbító körülményként értékelte annak rossz hírét, amelyet a nép körében szerzett mint néhai rendőrtisztviselő, és [annak] mind ellenségesebb hozzáállását a népfel szabadító mozgalomhoz, amiért is végrehajtotta ezt a büntényt, enyhítő körülményt [a bíróság nem talált]. Radaković Nikola II. [rendű] vádlott [esetében] mint súlyosbító körülményt azt, hogy nem akarta teljes mértékben beismerni bűnösségét, mint enyhítő [körülményt] azt, hogy a gonosztevő I. [rendű] vádlott Oluški félrevezette, illetve előző jó magaviseletét, és Knežević Svetozar III. [rendű] vádlottnál azt, hogy beismerte bűnösségét és hogy Oluški I. [rendű] vádlott rábeszélte, így a kirótt büntetés indokolt.

Halál a fasiszmusra, szabadság a népnek!

Jegyzőkönyvvezető:
[aláírás]
Milka Potkonjak

A Tanács elnöke:
[aláírás]
P. Gerenčević őrnagy

Megszállók és Támogatóik Háborús Bűncselekményeit Vizsgáló
Vajdasági Bizottság
[Iktató]szám: 1372
1945. március 12.
Újvidék

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. K. 406/1945. Oluški Aleksandar és társai elleni büntető-
ügyi eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

9. DOKUMENTUM

Sz[ám]: 229/44

Ítélet Jugoszlávia népének nevében!

Bácska és Baranya Katonai Körzet hadbírószági tanácsa Njaradi Jovan kapitány mint elnök, Ostojić Branka és Drakulić Rade harcosok mint tagok, Krnaiski Mile jegyző-könyvvezető és Župunski Uroš hadbírószági nyomozó [összetételben], Apró István magyarkanizsai lakos [elleni] büntetőügyében, az 1945. február 26-án megtartott főtárgyalást követően a következő

ítéletet hozta:

Apró István magyarkanizsai vádlott, Ferenc és Terteli Terézia fia, kocsmáros, 52 éves, magyar, nő, két gyermek édesapja, egy ház és egy kereskedés tulajdonosa büntetlen előéletű

Bűnös,

mert 1941 áprilisában önként csatlakozott a magyar nemzetőrséghez, mint nemzetőr. Azokban a napokban, amikor a magyar fasiszta hadsereg ostromolta országunkat, a vádlott vezette a magyar katonákat, rámutatva a szerb házakra, ahol gonoszságokat követtek el, és melyeket együtt kiraboltak. A vádlott az említett napokban néhány nemzetőr társaságában betört Banjanin Ilija házába, ahol az említett személyt állati módon megkínozta, földre taszította és testén csárdást járt, majd a községi börtönbe vitte. Ugyanígy 1941. április folyamán brutális módon verte és bántalmazta Koen Dávidot, akinek a teste összevert és kék volt, feje több helyen betört és véraláfutásos volt. Ezzel a [vádlott] a hadbírószágokról szóló rendelet 13. és 14. szakaszának értelmében, a megszálló segítőjeként, mint nemzetőr bűncselekményt követett el népünk ellen. Ezért a bíróság ugyanezen rendelet 16. és 17. pontja értelmében golyó általi halálra, polgári becsületvesztésre és teljes vagyonek Kobzásra ítéli.

Okok

A bírósági eljárás alatt a szóbeli főtárgyaláson bemutatott bizonyítékok és a vádlott beismerő vallomása és Hajder Djuro, Ugarak Steva, Cetina Milan tanúk tanúvallomása, valamint a magyarkanizsai Népfelszabadító Bizottság jelentése alapján [a bíróság] megállapította: a vádlott a magyar megszállás első napjától kezdve önként jelentkezett nemzetőrnek és vezette a magyar honvédeket egyik szerb háztól a másikig, miközben a többi magyar bűnösrel részt vett a népünk elleni bűncselekményekben, letartóztatásokban és kínzásokban. Bebizonyosodott, hogy ő személyesen kínozta és bántalmazta Banjanin Iliját, akit lábbal taposott és csárdást járt rajta. Ugyanígy bántalmazta Koen Dávidot, akit összeverte, megkínozva, betört fejével tartóztattak le és vittek táborba. Mint nemzetőr több ember letartóztatásában és bántalmazásában vett részt, akik közül sokakat a megszálló hatalom állati módon meggyilkolt.

Egyébként a vádlott ismert fasiszta és tolvaj, aki vendégül látta a rendőrségi ügynököket és a megszálló bünelkövetőket egészen addig, amíg azok el nem menekültek a Vörös Hadsereg elé.

A fent említett okok és a bemutatott bizonyítékok alapján a bíróság a vádlottat mint nemzetőrt a megszállókkal való együttműködés és a népünk ellen elkövetett bűncselekmények miatt golyó általi halálra ítélte megállapítva, hogy ez a büntetés a törvény szerint megalapozott.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Jegyzőkönyvvezető
[aláírás]
Krnajski Mile

A bizottság elnöke
[aláírás]
Njaradi Jovan

Jelzet: TLZ. F. 127. Broj: 229/44. Apró István ítélete.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

10. DOKUMENTUM

A Vajdasági Katonai Kerületi Parancsnokságának legfelsőbb hadbírószági tanácsa Beljanski Jovan ezredes mint elnöklő, Vidović Dušan százados és Jovčić Milan százados mint tag, Tomić Leposava jegyzőkönyvvezető, Apró István magyarkanizsai lakosról az ellenség nemzetőrkénti segítése, valamint a népünk ellen elkövetett bűnök miatt, az említett bűncselekmények összes iratanyagát átvizsgálva 1945. február 8-án⁵⁵⁰ a következő

II S. 185/45
határozatot hozta.

Jóváhagyja a Bácska és Baranya Katonai Körzet hadbírószágának S. 229/44. számú 1945. február 26-ai keltezésű ítéletét Apró István magyarkanizsai lakos ellen, aki nemzetőrként részt vett az ellenség segítésében és a népünk elleni bűncselekményekben.

Apró István magyarkanizsai lakos ellen a halálbüntetés azonnal végrehajtandó.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

A bizottság tagjai:
Dušan Vidović kapitány
Jovčić Milan kapitány
Jegyzőkönyvvezető
Tomić Leposava

A bizottság elnöke
Beljanski Jovan ezredes

Hogy a másolat hiteles az eredetivel igazolja:

A bíróság jegyzője:

[aláírás]

Bíró Zoltán

Jelzet: TLZ. F. 127. Broj: 229/44. Apró István ítélete.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

550 A dátum elírás, helyesen 1945. február 28-a.

11. DOKUMENTUM

S. 1139/45

Ítélet Jugoszlávia népének nevében!

[A Jugoszláv Hadsereg] vajdasági katonai körzetének szabadkai parancsnokságánál [működő] hadbírószági tanácsa, Njaradi Jovan százados elvtárs mint a tanács elnöke, Ostojić Branka és Drakulić Rade harcosok mint tanácsstagok, Vujković Margit jegyzőkönyvvezető összetételben, Satrčević Svetozar hadbírószági nyomozó jelenlétében, a Preradović Milutin magyarkanizsai [lakos] elleni büntetőügyben, amely letartóztatottak önkényes és jogellenes kínzásának és verésének, [valamint] a népvagyon fosztogatásának bűnügyében [folyik], az 1945. június 28-án megtartott szóbeli főtárgyalást követően meghozta és kihirdeti a következő

ítéletet.

A vádlott Preradović Milutin magyarkanizsai földműves, apja Ivan, anyja Seratlić Stana, szerb [nemzetiségű], nő, öt gyermek apja, 20 hold agrár föld tulajdonosa, született 1897-ben, 1928-ban elítélve két hónap börtön[büntetés]re verekedés miatt

BŰNÖS: Mert mint polgári személy 1944 októberének nem pontosított napjain, több alkalommal önkényesen verte, kínozza és sanyargatta a magyarkanizsai börtönbe [zárt] foglyokat. Így a börtönben megverte Muhi Ferenc, Kókai Lajos, Berecz István, Rekeczki László és más foglyokat [is].

Mert a felszabadulást követően, pontosan nem megállapított napon, jogtalanul és önkényesen magához vett vagyontárgyakat a vasútállomásról, amelyek az elmenekült magyar [nemzetiségű] állomásfőnök tulajdonát képezték, és [amelyek] ezért népi tulajdonba kerültek, mégpedig: öt darab 60 kg-os sertést, 7-8 mázsa kukoricát, egy parasztkocsi szenet, egy kocsi fát és slippert, kb. 25 darab tyúkot, fél zsák romlott gabonát a sertéseknek.

Ezekkel elkövette a vizsgálati [fogságban] lévő foglyok kínzásának és sanyargatásának bűncselekményét, valamint a népvagyon eltulajdonításának [bűncselekményét], amelyet a hadbírószágról szóló rendelet 14. szakasza lát elő. A [had]bírószág ezekért a [bűn]cselekményekért elítéli: 18 hónap kényszermunkára azzal, hogy a büntetésbe beleszámolódik a vizsgálati fogságban 1945. május 28-a óta eltöltött idő is.

Okok:

A tanúk meghallgatása és a vádlott beismerése alapján a bíróság megállapította, hogy a vádlott több alkalommal gyermekeivel együtt bement a magyarkanizsai Városháza börtönébe. Ekkor könnyörtelenül és kegyetlenül verte és kínozza a fogvatartottakat. Ki kell hangsúlyozni, hogy a vádlott nem volt hivatalos személy, akinek dolga lett volna a foglyokkal, hanem mint polgári személy felhatalmazás nélkül és önkényesen járt be a börtönbe, és követte el gátlatlanságait. A felsorolt tények a vádlott gyenge erkölcsi

tartására utalnak, aki bejárt a börtönbe és kínozza a fogvatartottakat azért, hogy élvezkedjen ezekben a kínzásokban, és még a kiskorú gyermekeit is [magával] vitte, hogy ők is részt vegyenek ebben.

A bíróság [ügy] értékelt, hogy a vádlott bűnös a népvagyon rablásában. A vádlott számára ismertnek kellett lennie [annak], hogyan lehet kérelmezni és hozzájutni az elhagyott vagyontárgyakhoz, amennyiben ő valóban károsult volt a háborúban. Ezt azért is ismernie kellett, mert ő is dolgozott a helyi bizottságnál. Ennek ellenére mégis önkényesen, bárki kérése és engedélye nélkül megkaparintotta magának a népvagyon jogellenes és tiltott haszonszerzés céljából.

A vádlott védekezése, hogy azért járt be a börtönbe és verte [a foglyokat], hogy elégtételt vegyen, nem helytálló és nem megalapozott, ezért a bíróság nem fogadhatta el a következő okok miatt:

1. a vádlottnak rendelkezésére álltak a törvényes eszközök, hogy perelje azokat az embereket, akik ellene a megszállás alatt bűncselekményeket követtek el, mert ezek az érvényben lévő jogszabályok alapján szigorúan meg lettek volna büntetve,

2. bebizonyosodott, hogy a vádlott sorba verte a foglyokat, nem korlátozódott csak azokra, akik személyesen vétettek ellene.

A Népfelszabadító Bizottság jellemzése szerint a vádlott környezetében nem élvez tekintélyt, bűncselekményeinek elkövetése során kommunistának adta ki magát, ezzel rontotta azoknak a harcosoknak a tekintélyét, akik életüket [adták] ezért az országért lemondva a személyes érdekekről és célokról.

A vádlott elítélése azért is szükséges, hogy a becsületes lakosság körében [olyan] benyomás teremtődjön, hogy hatóságaink üldözik a bűnözőket, tekintet nélkül a károsultak nemzetiségére.

A felsoroltak miatt a bíróság azon az állásponton van, hogy az ítélet szabályos és a törvényen alapul.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Jegyzőkönyvvezető:
[aláírás] Vujković Margit s. k.

A Tanács elnöke:
Njaradi Jovan s. k.

Hogy a másolat hiteles az eredetivel igazolja:
A bíróság jegyzője:

A tárgyat irattározni.
1950. XII. 26.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Hadbírósági iratok, 1945. S. 1139/45. Preradović Milutin magyarkanizsai lakos elleni büntetőeljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

12. DOKUMENTUM

Megszállók és Támogatóik Bűncselekményeit Kivizsgáló
Vajdasági Bizottság Ankétbizottsága

Szabadkai Tagozat

Szám: /1945

[pecsét]

Megszállók és Támogatóik Bűncselekményeit Kivizsgáló Vajdasági Bizottság Ankétbizottsága, Újvidék

[Iktató]szám: 1906

1945. május 24.

Jegyzőkönyv,

amelyet az Ankétbizottság tagozatának magyarkanizsai irodájában
1945. április 13-án délután 3 órakor a tanú kihallgatása során állítottak össze.

Tárgy:

Tömeges [háborús] bűncselekmény: kegyetlenkedés
„Bevonulás.”

A kihallgatás végzője:

Dr. Dobrivoj Savić,

nyomozó

Ljubica Mendebaba,

jegyzőkönyvvezető

Miután figyelmeztetve lett, hogy csak az igazságot mondja arról, amiről kérdezik, és semmit ne hallgasson el, mert ellenkező esetben hamis tanúzásért és a tagozat munkájának sabotálásáért lesz felelősségre vonva, megkezdődik a sértett-tanú kihallgatása.

A tanú személyi adatai: Dr. Kovács Kálmán 34 éves, római katolikus vallású, magyar [nemzetiségű] bírósági jegyző, jelenleg a magyarkanizsai Népfelszabadító Bizottság alelnöke, lakhelye [Magyarkanizsa], Milorad Drašković u. 12., kijelenti:

Német hadifogságból, ahol mint volt jugoszláv [katona]tiszt [tartózkodtam], 1941. május 31-én tértem vissza. Amint volt lehetőségem, azonnal tájékoztam a városban uralkodó állapotokról. Azt mondták, hogy április és május során a városban a telepés lakosságon szörnyű mézárhlást és kegyetlenkedést hajtottak végre. Tudomásomra hozták, hogy a legnagyobb kegyetlenkedők voltak: Bata Lajos magántisztviselő, a nemzetőrség parancsnoka, Koncz József kőművessegéd, börtönőr, Szabados Imre asztalossegéd, aki maga is azzal dicsekedett, hogy számtalan gyilkosságot hajtott végre a Tisza-parton – ezek pillanatnyilag mindannyian szökésben vannak. Rajtuk kívül a bűncselekményekben részt vett Apró István magyarkanizsai vendéglős,

akit a népbíróság igazságos ítélete [már] utolért. A gyilkosságokban részt vett az oromhegyesi Csépe Antal volt kézbesítő is, aki megölte Polovina Đurót és Ciganović Jovót, a gyilkosságokban és a kegyetlenkedésekben még részt vettek ketten Adorjánról: Muhi Ferenc és Törteli József, akik nemzetőrök voltak, és Csanádi Imre, aki megölte és kirabolta Scheffer Gézát.

Abban az időben, amikor [mind]ez lejátszódott, a Tizenkettek Tanácsának tagjai, a bűncselekmények és a szláv lakosság internálásának fő kezdeményezői voltak: Szommer Károly plébános, Olajos Péter kereskedő, Medgyesi István kőműves, Dr. Nagy Péter ügyvéd mint legfőbbek, valamint Dr. Bata Péter ügyvéd, később közjegyző Palánkán, Barna Antal kereskedő, aki most állítólag Kiskunhalason él, Mihalykolics Kálmán kereskedő, Nagy József elektromechanikus, aki később a helyi rendőrség „jobb keze” volt, valamint Grimm Ferenc villanyszerelő, Krocsek Vilmos vendéglős, Losonc János kereskedő (1943-ban elhunyt), a tizenkettedik nevét nem tudom. Ez a bizottság később csak hét tagból állt. Ebben az időben a polgármester id. Dr. Lehel Pál, 58 éves szegedi [lakos] volt. A városparancsnok a magyarországi [származású], 55 év körüli Kulai Oszkár [honvéd] alezredes volt. Helyettese egy Rác [vezetéknevű] őrnagy [volt], akinek a keresztnévét nem tudtam meg.

A magyar lakosság fő felbujtói a telepések ellen, és a katonaság uszítói Fehér György borbély, Bali Károly gazdálkodó, Szecsei Urbán gazdálkodó, később vitéz és Berecz István kereskedő voltak, valamennyien idevalósi lakosok. Az itteni lakosság bevallása szerint I. Péter király szobrának lerombolásában jelentősen kitűntek: Bagi Ferenc 32 éves, Bata Pircsi 24 éves, dr. Bata Péter leánya, Neumann Ferenc, Palotás Mihály molnársegéd és Palotás Gyula állatorvos-hallgató, valamennyien idevalósi lakosok, akik részt vettek a telepések kigúnyolásában és kegyetlenkedtek [velük]. Az emlékmű lerombolása során a megnevezettek megparancsolták Čubrilo Petarnak, hogy nyalja le az emlékművet, amely emberi ürülékkel volt szennyezett.

A rendőrhatalóság részéről a tömeges kegyetlenkedésekben kitűntek a következő nyomozók: Bakos Emil, Bakó Károly, Rajner Antal és mások is, akiknek a nevére nem emlékszem.

A fasiszta irányítók jellemzéseként egy konkrét esetet, Dr. Drégely László katonai előadó [esetét] említem meg, aki állítólag részt vett a szerb fiatalemberek és más szlávok kényszermozgósításában, [akiket] „német munkaszolgálatra [jelentkező] önkéntesekként” [kezelték]. A másik eset Dr. Nagy Dezső mezőgazdasági előadó [esete], aki a Velebiten elhagyott birtokok kezelője volt, és jutalomként használatra 20 hold agrárföldet kapott, mindketten magyarországi születésűek, és most ismeretlen helyen tartózkodnak. Helyesbíték: Drégely állítólag Kiskunhalason tartózkodik, Dr. Nagy Dezső pedig Szegeden.

A rendőrhatalóságnál a fő uszító, és a fő besúgó Raffai Kálmán fiatal egyetemi hallgató volt, aki most állítólag Sopronban tartózkodik.

Miután a tanúnak felolvasták a jegyzőkönyvet, az kijelenti, hogy az teljesen meg-
egyezik szóbeli vallomásával, és arra bármikor hajlandó megesküdni.

[aláírás]

Dr. Dobrivoj Savić
nyomozó

[aláírás]

Dr. Kovač Kalman
tanú

[aláírás]

Ljubica Mendebaba
jegyzőkönyvvezető
A vajdasági tart.
Bizottság elnöke
Petar Mijačević

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 100. Inv. broj: 688.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb
nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

13. DOKUMENTUM

A Népvédelmi Osztály magyarkanizsai meghatalmazottja
1945. május 30. Magyarkanizsa

Jegyzőkönyv

[amely] felvétel a Népvédelmi Osztály megbízottjának irodájában.

Idézésre [megjelent] Rekeczki László (46 éves, nő, kocsmáros), Szabó Jenő (34 éves, nő, szabó) és Pulai János (45 éves, nő, földműves). A megnevezettek be voltak zárva az itteni pincében: Rekeczki László 25 napot, Pulai János 26 napot és Szabó Jenő 25 napot.

A megnevezett tanúk egyhangúan kijelentik a következőket Preradović Milutinnal és családjával kapcsolatban, cselekedeteikről az itteni börtönben, amíg a megnevezett tanúk a börtönben voltak:

Amíg bezárva voltunk, észrevettük és kijelenthetjük, hogy Preradović Milutin leányával és fiatalabb fiával együtt részt vett az emberek kínzásában, és a verések során Milutin volt a fő és vezető személyiség. Preradović Milutin gyermekei, Persida lánya és 12 év körüli fia, egész nap bejártak a pincébe, a végén már az örök kizavarták őket mondván: miért vannak ezek a gyerekek itt. Amikor a rabok meghallották a lány hangját, ahogyan nevet, már reszkettek.

Az első gyilkosság előtt gyakran jött Preradović Milutin, és a gyerekeivel együtt több embert megvert, a legtöbbször Berecz Istvánt, Muhi Ferencet, Kókai Lajost és Losonc Izvánt.

Ha jól emlékszünk, akkor az emberek legyilkolása október 28-án éjjel történt. Ezt megelőzően a következő események történtek:

27-én este bejött a börtönbe Preradović Milutin a leányával és a fiával 25 ór társaságában, akik között volt az akkori parancsnok, Radaković Nikola, [valamint] Oluški Aleksandar és Knežević Svetozar. Az este az embereket borzalmasan megverték, csak néhányukat nem verték meg. Az embereket vasrudakkal, bikacsökkel verték, nyalniuk kellett a vért a beton[padlóról]. A verésben tevékenyen részt vett Preradović a gyerekekkel együtt. Másnap, október 28-án, a szokásossal ellentétben, este 6 órakor az összes rabot kizavarták a Városháza udvarába, ahol körbe-körbe kellett sétálniuk. Ebben a sétában nem vett részt Losonc Izván, Rekeczki János, Muhi Ferenc [és] Szabó Dénes, mert annyira össze voltak verve, hogy nem tudtak járni. Este 11 óra körül bejött Preradović a lánnyal és a fiával, 10-12 [ór] társaságában. Ekkor Preradović kiszólitotta Berecz Istvánt, Szabó Dénest, Vitéz Ferencet és Kókai Lajost. Dróttal összekötözte őket: Berecz Istvánt Kókai Lajossal, Szabó Dénest pedig Vitéz Ferencel. Parancsára deréig levetkőztették őket, és előbb ő verte őket vastag dróttal, majd a gyerekeknek adta a bikacsököt és együtt verték őket. Amikor már összeverték őket, Preradović ezt mondta: most pedig temetés lesz, méghozzá pappal (Szabó Dénes ugyanis plébános volt). Ezután [még] élve, elvezették őket, hogy hova, azt nem tudjuk. Velük ment valamennyi őr és Preradović maga is.

Opun. Ozn-e.-St. Kanjiza.
30. maja 1945. g. St. Kanjiza.

Z a p i s n i k
pravljjen u sobi poverenika Ozn-e.

Na poziv je Rekecki Laslo, star, 46. g. ozenjen, po zanimanju krcmar, Sabo Jene, star, 34. g. ozenjen, po zanimanju koraj i Pulai Janos, star 45. g. ozenjen, po zanimanju zemljoradnik. Imenovani ljudi su bili zatvoreni u ovom podrumu: Rekecki Laslo 25. dana, Pulai Janos 26. dana i Sabo Jene 25. dana.

Imenovani svedoci jednoglasno izjavljaju sledece u vezi sa Preradovic Milutinom i njegovom porodicom i to o njegovom radu sto je ucinio u ovdasnjem zatvoru, dok su gornji svedoci bili zatvoreni:

Dok smo bili zatvoreni primetili smo i mozemo reci da Milutin Preradovic zajedno sa svojom kcerkom i mladim sinom ucetstvovao je u mucenju ljudi i Milutin je bio uvek glavna i vodeca licnost prilikom tucnje. Deca Preradovi Milutina ceo dan su dolazili i to kcerka Persida i sin njegov oko 12. g. u podrum i tako da na kraju strazari vec su isterali po neki put, kazajuci sta radu ova deca ovde. Tako da kada su zatvorenici culi glasa kcerke, kako saaje, vec su drhta-ki od straha.

Pre prvog slucaja ubistava cesto je puta dosao Milutin Preradovic i zajedno sa svojom decom tukao je mnogo ljudi medju njima najvise: Berec Istvana, Muhi Ferenc, Kokai Lajosa i Losonc Istvana.

Ako se dobor secamo poubijanje ljudi desilo 28.-og oktobra nocu. Ovo me su prethodili sledeci dogadjaji:

~~Preradovic~~ 27. uvece doslo je u zatvor zajedno sa Preradovic Milutinom, kcerkom i detetom njegovim, u drustvu oko 25. strazara, medju njima je bio tadasnji komandir: Madakovic Nikola, Oluski Aleksandar i Knezevic Svetozar. Te veceri ljudi bili strahovito pretucani, samo nekoliko nije bio tuceno. Ljudi su bili tuceni s gvozdenim sipkama, bikarom, morali su lizati krv sa betona. U tucnju je aktivno ucetstvovao i sam Preradovic aktivno zajedno sa decom. Sutra dan 28. oktobra na suprot obicaju oko 6. sati uvece sve zatvorenike su isterali u gradsko u dvoriste gradske kuce, gde su morali kruziti setati se. U ovoj setnji nije ucetstvovao Losonc Istvan, Rekecki Janos, Muhi Ferenc, Sabo Denes, jer su oni vec toliko su bili pretuceni, da nisu mogli vec hodati. Uvece oko 11. sati dosao je Preradovic sa kcerkom i detetom unutra i drustvu 10-12. Tada je Preradovic pozvao napolje Berec Istvana, Sabo Denesa, Vitez Ferenc i Kokai Lajosa. Njih je vezao saprotom i to: Berec Istvana sa Kokai Lajosom, a Sabo Denesa sa Vitez Ferencom. Skimuli su odelo do pojasa na njegov nalog i prvo je on tuka o njih sa debelom zicom, posle je dao bikarnicu svojoj deci i zajedno su tukli njih. Kada su vec bili premlaceni, onda je rekao Preradovic: A sada ce biti shrana i bice i popa /: Sabo Denes je zupnik bio:/. Nakon toga su odveli njih, zivog, kuda to ne znamo. S njima zajedno otisli svi strazari a i sam Preradovic.

Nakon toga otprilike za jedan cas dosli su natrag svi: Preradovic, Oluski Aleksandar, deca Preradovica. Njih troje: Oluski, Preradovic i kcerka njegova izabrali su 20-22. ljudi, i njih su izneli na hodnik zatvora, odneli su ih u celiiju br. 4. i tamo su bili streljani. Za vreme pucanja ubijnjali ljudi pevali su ~~pesme~~ vise pesama, medju njima po tvrdjenju Sabo Jenea i pesmu "Tako rade cetnici u sumi".

Posle su nosili leseve napolje zatvorenici na kola, medju njima je bio sam Rekecki Laslo. Nosili su leseve njih 8. na broju. Sam Rekecki je izneo sledeca lica: Bagi Antala, Cesko Istvana, Naca Jozefa i jos nekoj cetvrtog koga ne poznaje.

Rekecki Laslo jos dodaje, da posle ubistva 3-4. dana dosao je Preradovic sa Cetina Milanom, bivsim policajcem i istukli su ga. Dobio je 136. batine. To je brojao Sarnjai Jozef. Tukli su mu stopalo i ledja. Isto prilikom pretukli skoro sve zatvorenike, Cetina je sibao ledja, a Preradovic stopalo. Svako lice je dobilo oko 70-130. batine od bikaceka. ^{to potvrđuje je i Pulai Janos.}

A Pulai Janos jos dodaje da pre ubistvom za jedan bio istucen, i tada Preradovic sa svojom sepavom nogom udarao u stomak tri puta, akada je pao u nest vest sa sepavom nogom dotle je izudarao, dok nije osvestio. Tada je primetio da su mu nekoliko rebra ljomljena. Verovatno od Preradoviceve noge.

Drugo nemaju sta reci.

Saslusanje je primio:

opun. A. M. ~~Brutic~~ Kukurica
zapisnicar

Sabo Kukurica

*S. Rekecki Laslo
Sabo Jene
Pulai Janos*

Ezután, hozzávetőlegesen egy óra múlva, valamennyien visszajöttek: Preradović, Oluški Aleksandar, Preradović gyermekei. Ők hárman: Oluški, Preradović és a lánya kiválasztottak 20-22 embert, és kivezették őket a börtön folyosójára, bevezették a 4. számú cellába, és ott kivégezték őket. A lövöldözés, az emberek gyilkolása során több dalt énekeltek, Szabó Jenő állítása szerint a „Tako rade četnici u šumi”-⁵⁵¹ is.

Ezt követően a holttesteket rabok hordták ki kocsira, köztük volt Rekeczki László is. Nyolcan hordták a holttesteket. Rekeczki a következő személyek [holttestét] vitte ki: Bagi Antal, Cseszkó István, Nacsa József és még egy negyediket, akit nem ismert.

Rekeczki László még hozzáteszi, hogy a gyilkosságot követő 3-4 napon [be]jött Preradović Cetina Milan volt rendőrrel, és megverték. 136 ütést kapott. Ezt Sarnyai József számolta. A talpát és a hátát verték. Ugyanekkor megverték szinte az összes rabot. Cetina a hátukat, Preradović a talpukat verte. Minden személy 70-130 ütést kapott a bikacsökből. Ezt Pulai János is megerősíti.

Pulai János hozzáteszi, hogy egy [nappal] a gyilkosság előtt megverték, és ekkor Preradović a sánta lábával háromszor hasba rúgta, amikor pedig elájult, a sánta lábával addig ütlegelte, amíg magához nem tért. Ekkor vette észre, hogy több bordája eltört. Valószínűleg Preradović lábától.

Egyéb mondanivalójuk nincs.

A kihallgatást lefolytatta
a Népvédelmi Osztály meghatalmazottja

[aláírás]

Ljuština Nikola

Jegyzőkönyvvezető

[aláírás]

Dobó Antal

[aláírások]

Rekeczki László

Szabó Jenő

Pulai János

Jelzet: TLZ. F. 127 Járásbíróság, Zenta. Hadbíróági iratok, 1945. S. 1139/45. Preradović Milutin hadbíróági büntetőügye.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

551 Így dolgoznak a csetnikek az erdőben.

14. DOKUMENTUM

A Megszállók és Támogatóik Bűntetteit Kivizsgáló Vajdasági Bizottság

Zentai Járási Bizottság, Magyarkanizsai Tagozat

Jegyzéksorszám: 363.⁵⁵² Az összeállítás és az iktatás dátuma 1945. április 20.

Feljelentés

Bűnös

Vezetéknév, keresztnév

és szerepe a bűncselekmény végrehajtásában Bagi Antal vendéglős

Apja neve, anyja vezetéknév- és keresztnéve Antal

Életkor, nemzetiség, tartózkodási helye kb. 47 éves, magyar

Utolsó tartózkodási helye Magyarkanizsa, Krunska utca

A bűncselekmény áldozata (károsult)

Vezetéknév, utónév és foglalkozás Ljuba Radivoljev, földműves

Apja neve, anyja vezetéknév- és keresztnéve Nika, Evica Pilić

Életkor, születési hely és járás 68 éves, Magyarkanizsa

Vallás, nemzetiség, családi állapot pravoszláv, szerb

Azon személyek neve, akiket az áldozat
köteles volt eltartani, és rokoni kapcsolatuk –

Hol történt a bűncselekmény

Járási, községi és települési Magyarkanizsa, Zenta

Bűncselekmény

A bűncselekmény fajtája verésben és gyilkosságban való
részvétel

Az elkövetés ideje és helye Magyarkanizsa, 1941. április 13.

Az elkövetés módja és eszköze 1941 áprilisában, amikor a magyar hadsereg bevonult Magyarkanizsára, a fiamat megfosztották szabadságától, amikor megverték és

552 A 131-es sorszámot áthúzták és fölé kézzel a 363. számot írták.

kínozták, jelen volt [Bagi Antal], és az ő sugallatára, illetve kérésére volt a kínzás, a verés és a végén a börtönben a gyilkosság. Ugyanígy miatta [Bagi Antal], az ő kérésére, engem is megkínoztak a magyar katonák és a nemzetőrök.

Bizonyítékok	tanú Branko Krtić, Rade Borisavljević
--------------	--

KÁR (anyagi)	
Miben áll a károkozás	–

Okozott kár értéke, háború előtti dinárban	–
--	---

Megjegyzés

Nevezettel együtt [a bűncselekményben] részt vett Vitéz Márton, György Kr. és Beszédes József mostani hivatalnok a Helyi Népfelszabadító Bizottság adóosztályán, lakcíme Voj. Putnik, [ő], mint nemzetőr puskával jött.

Feljelentő, adatszolgáltató
[aláírás]
Ljuba Radivoljev

Megbízott és segítő
[Olvashatatlan aláírások]

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 422. Prijave Stara Kanjiža. Broj: 363.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

15. DOKUMENTUM

B.B. VII

Állami Bizottság – Folyó szám.

Vajdasági Bizottság – Folyó szám 2890

Határozat a megszállók és támogatóik büntetteiről

Bűnös

Vezetéknév, keresztnév és szerepe

a bűncselekmény végrehajtásában

Apja neve, anyja vezeté- és keresztnéve

Életkor, nemzetiség, tartózkodási helye

Sajátság, hivatal, állás, foglalkozás

Utolsó tartózkodási helye

Elítélve

Bagi Antal

Antal

kb. 47 éves, magyar

kocsmáros

Magyarkanizsa, Krunska utca

A bűncselekmény áldozata (károsult)

Vezetéknév, keresztnév és foglalkozás

Lásd a Bácska és Baranya
ankétbizottság által a „Bevonulás”
tömeges bűncselekményről
összeállított elaborátumához
csatolt áldozatok-károsultak
névjegyzékét

Apja keresztnéve, anyja leánykori

vezeté- és keresztnéve

Életkor, születési hely és járás

Vallás, nemzetiség

Lakhelye

Azon személyek neve, akiket az áldozat

köteles volt eltartani, és rokoni kapcsolatuk

–

–

–

–

–

Hol történt a bűncselekmény

Járás, község és település

Tömeges bűncselekmény
„Bevonulás”

Bűncselekmény

(Gyilkosság, mészárlás –
szisztematikus terror, civilek
kínzása, szándékos pusztítás
és ingatlanrombolás, vallási
és történelmi épületek és
emlékművek szándékos
rombolása, lopás)

A bűncselekmény fajtája
A végrehajtás ideje és helye

A végrehajtás módja és eszközei

Az adatokat lásd a Vajdasági
Tartományi bizottság F szám 1/I.
határozatában

Nevezett a magyar megszálló csapatok Magyarkanizsára bevonulása alkalmával, 1941. április 13-án rábeszélte őket a gonoszkodásra, hogy verjék, kínozzák és végül megöljék a magyarkanizsai Ljuba Radivoljević fiát.

Bizonyítékok Bácska és Baranya Ankébizottságának elaborátuma a „Bevonulás” tömeges bűncselekményről. Leltári. sz. 8668 és feljelentés leltári száma: 9767.

Okozott (anyagi) kár
Miben áll a kár

Lásd az Ankébizottság
„Bevonulás” tömeges
bűncselekményről szóló
elaborátuma mellé csatolt
kárkimutatását.

A kár értéke háború előtti dinárban [kifejezve] –

Megjegyzés

A határozat kézbesítve a Szabadkai Körzeti Ügyészségnek.

Előadó:
[aláírás]
Kovačević

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

A vajdasági Bizottság titkára
[aláírás]
Ilić
A vajdasági Bizottság elnöke
[aláírás]
Mijačević

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 567. Broj: 2890.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, cirill betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

16. DOKUMENTUM

A háborús károkat, bűnöket és bűncselekményeket megállapító osztály
Szám: 99/1945.

Jegyzőkönyv

Kelt 1945. március 24-én, az [A háborús károkat, bűnöket és bűncselekményeket megállapító] osztály irodájában, Radivolj Ljubo vádlott vesztegetési tárgyában.

Jelenlevő Bagi Antalné született Vadász Piroska magyarkanizsai lakos Mil. Draškovića 26. szám, 44 éves, férjezett, két gyermek édesanyja, magyar nemzetiségű, jugoszláv állampolgár kijelenti:

1944. október 15-én éjjel fél tizenegy körül eljött otthonunkba Radaković Nikola, Knežević és egy ismeretlen fegyveres, és elvitték a férjemet. Gondolom, 1944. október 17-én találkoztam a városházán Radivolje Ljubomirral, aki azt mondta, hogy délután eljön hozzám a férjem ügyében. El is jött, de nem jött be a házba, hanem a kapualjban beszélgetett velem. Megkérdeztem, hogy miért vitték el a férjemet, és mondtam neki, hogy azt hallottam, hogy az ő fia miatt, akit a megszálló hatalom 1941-ben megölt. Megkérdeztem, hogy hogyan tudnám a férjemet kihozni a börtönből. Ő azt válaszolta, hogy ehhez 5000 pengőre van szükség. Nekem csak 960 pengőm volt, amit rögtön oda is adtam neki azzal, hogy a többit is megszerzem. Elmúlt egy bizonyos idő, de a férjem nem jött haza. Látván, hogy valakik kiszabadultak, többször is a házánál kerestem Radivolj Ljubomirt, hogy megkérdezzem, mit tett a férjem kimentése érdekében. A házánál nem tudtam őt megtalálni, hanem a Városházán találtam meg. Itt azt mondta, készítem elő a többi pénzt, és majd ő eljön érte. Körülbelül 1944. október 24-én Radivolje Ljubomir eljött hozzám, de nem jött be a házba, hanem azt mondta, hogy menjek a zárda felé és ott az úton adjam át neki az elkészített pénzt. Elindultam a zárda felé, ő követett, és amikor a zárdához értem, szólt, hogy forduljak meg, és menet közben adjam át a pénzt, amit én meg is tettem. Így összesen 4960 pengőt adtam át neki. Három nap múlva hallottam, hogy a férjem eltűnt a Városházáról, és azóta nem tért haza. Ezután körülbelül 1944. december hónapban Radivoljev a házunk előtt ment el, és akkor én rákérdeztem, hogy tiszta-e a lelkiismerete. Erre ő azt válaszolta, hogy mindent megtett, amit lehetett. A kérdésekre, hogy hol van a férjem, azt válaszolta, hogy úgy tudja, munkára vitték. Megemlítem, hogy mielőtt átadtam az összeget, kértem Radivoljt, hogy elégedjen meg kisebb összeggel, mire ő azt válaszolta, hogy nem lehet, mert sokan vannak.

Sajnos mindezen állításokat tanúval nem tudom igazolni.

Kérem önöket, hogy indítsák el a büntetőeljárást Radivolj Ljubomir ellen vesztegetés vádjában, és kötelezzék a pénz visszaszolgáltatására.

Kihallgatta [olvashatatlan aláírás]
Bagi Antalné

[aláírás]

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta, K. 7/1945. Bagi Antalné vallomása.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

17. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság
Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Szám: 117/1945/10

Jegyzőkönyv
felvéve 1945. május 14-én a magyarkanizsai HNFB-nál⁵⁵³
az eltűnt Bagi Antal ügyében.

Az általános felhívásra megjelent Bagi Antal neje szül. Vadász Piroska magyarkanizsai – M. Drašković u. 26. – lakos, 44 éves, férjezett, két gyermek anyja, magyar nemzetiségű jugoszláv állampolgár, aki kijelenti:

Az eltűnt vezeték- és keresztnéve: Bagi Antal
Foglalkozása: vendéglős
Utolsó [ismert] lakhelye: Magyarkanizsa, M. Drašković u. 26.
Születési ideje: 1900. június 12.
Születési helye: Magyarkanizsa
Családi állapota: nős
Felesége neve: Vadász Piroska
Gyermekek száma: 2
Szülei neve: Bagi György István és Domonkos Anna
Nemzetisége: magyar
Állampolgársága: jugoszláv
Vagyoni állapota: 1 ház, 3 [kataszteri] hold föld
Milyen családi kapcsolatban van a bejelentővel: házastársa
Milyen körülmények között tűnt el: 1944. október 15-én érte jöttek a Népőrség akkori tagjai, Radaković Nikola, Knežević Svetozar, valamint egy harmadik [számomra] ismeretlen [személy], és elvezették a Városházára, ahol 1944. október 27-ig tartották. Ekkor eltűnt, és ettől a naptól fogva semmit sem tudok róla. Később hallottam, hogy kivégezték, és a Tisza partján, a szőlők mellett temették el.

Bagi Antalné

Kihallgatta: [olvashatatlan aláírás]⁵⁵⁴
a Büntetőügyi Alosztály főnöke

Jelzet: TLZ. F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa (1944-1970), Büntetőügyi Alosztály, 1. doboz, iktatószám: 115/1945/10.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

553 Helyi Népfelszabadító Bizottság.

554 Az olvashatatlan aláírás Friedmann Alfrédétől, az alosztály főnökétől származik.

18. DOKUMENTUM

Járási Népbíróság Zenta

Szám Vp. 929/1945.

Bagi Antal magyarkanizsai háborús bűnös vagyonának elkobzása ügyében, a Zentai Járási Népbizottság 5554/1945. számú határozata alapján a bíróság mint a vagyoneklobzás végrehajtására illetékes [szerv] meghozta a következő

Határozatot:

A Jugoszláv Föderatív Népköztársaság⁵⁵⁵ javára elkobozzuk Bagi Antal magyarkanizsai háborús bűnös vagyonát, melyet a magyarkanizsai 6487-es számú telekkönyvi betétben vezetett 2032/1/b helyrajzi szám alatti – 1 hold 50 négyszögöl területű szántó – ingatlan fele része [képez].

Körzeti Népbíróság

Szabadka

Szám: Pž. 117/1946

Érkezett 1946. február 18-án.

Illeték: –

Azzal, hogy az elkobzott vagyon állami tulajdonba kerül a vagyontárgyakkal és az esetleges tartozásokkal együtt. Egyúttal ez a vagyon átadásra kerül Népi Vagyonkezelőség Igazgatóságának, amely [már] eddig is rendelkezett ezzel a vagyonnal.

Az ingatlannal kapcsolatosan, az említett törvény 24. szakasza értelmében, a bíróság elrendeli az állami tulajdon bejegyzését, aminek végrehajtására felkéri a bíróság telekkönyvi osztályát.

A fennmaradt vagyon a vagyoneklobzásról szóló törvény 6. szakasza első bekezdésének második és harmadik pontja értelmében mentesül a vagyoneklobzás alól.

Indoklás:

A Járási Népbizottság zentai Belügyosztályának 5554/1945. számú átiratával megküldte e bíróságnak javaslatát és a megnevezett háborús bűnös – néPELLenségnek, aki a háború folyamán eltűnt – elszökött vagyonösszeírását, akinek vagyonát mostanáig nem kobozták el, hogy a vagyoneklobzásról és a vagyoneklobzás végrehajtásáról szóló törvény 28. szakasza értelmében fogalmazza meg a vagyoneklobzási határozatot.

A fentiek alapján a Járási Népbíróság meghozta vagyoneklobzási határozatát, mint a rendelkező szakaszban, ügyelve a tényleges körülményekre, figyelembe véve

555 A II. világháború után megalakult jugoszláv állam neve 1945. augusztus 10-étől 1945. november 29-éig Demokratikus Föderatív Jugoszlávia (Demokratska Federativna Jugoslavija), 1945. november 29-étől 1963. április 7-éig Jugoszláv Föderatív Népköztársaság (Federativna Narodna Republika Jugoslavija), 1963. április 7-étől 1992. március 27-éig Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság (Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija).

a helyi gazdasági és más viszonyokat, a vagyonelkobzásról szóló törvény 6. szakasza értelmében a vagyon többi részét meghagyta a szűkebb család [számára].

Zenta, 1946. jan. 2.

Halál a faszizmusra, szabadság a népnek!

[aláírás]
Szorcsik M.
bíró

Fontos! A határozatot [megküldeni]:

1. Bagi Antalné, Magyarkanizsa.
2. Járási Népbizottság, Zenta.
3. A Szabadkai Körzeti Népbizottság mellett [működő] Népi Vagyonkezelő Igazgatóságának.
- 4-5. A Szabadkai Ügyészségnek.
6. [Kitűzni] a bírósági hirdetőtáblára.
7. A Zentai Helyi Népbizottságnak.

Várni a jogerősségig, majd egy példányt a telekkönyvi osztálynak.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta, Vp. 929/1945. Bagi Antal magyarkanizsai lakos elleni vagyonelkobzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

Sreski narodni sud u Senti.

Br.Vp. 929 /1946.

U stvari konfiskacije imovine ratnog zlocinca: Bagi Antala
iz St. Kavajze određene odlukom Sreskog ~~Gradskog~~ Nar.Odbora u Senti
pod br. 5554 /1945 ovaj sud kao nadležan za sprovođenje konfiskacije do-
neo je ovaj

Z a k l j u c a k :

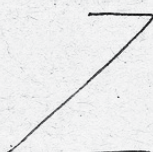
Konfiskuje se imovina ratnog zlocinca: Bagi Antala
iz St. Kavajze u korist drzava F.N.R.J. i to: 1/2 dela ~~u nepokretnine~~ ~~u~~ ~~ne~~ ~~u~~ ~~St. Kavajskom~~ ~~zkr. ul. br. 6489~~ ~~pod~~ ~~op. br. 2032/~~
koranica u površini od 1 jnt. 50 ~~50~~ ~~1/1~~

KRUŽNI NARODNI SUD

Broj Pz. 117 /1946

Prispelo dana 18. 11 1946. g. prihl.

Takirano sa

s time, da konfiskovana imovina prelazi u drzavnu svojinu sa aktivom i even-
tualnom pasivom. Ujedno predaje se pomenuta imovina Upravi Nar.Dobara, koja je
dosad upravljala ovom imovinom.

O pogledu nepokretnosti sud u smislu cl.24.pomenutog Zakona odredjuj
upis prava vlasništva u korist drzave, a radi sprovođenja istog umoljava se
zemljišnoknjižno odelenje ovog suda.

Ostali deo imovine u smislu tac. 2 i 3 st.1.cl.6.Zakona o konfiskaciji
izuzima se od konfiskacije.

R a z l o z i :

~~Gradski~~ Sreski Nar.Odbor, Odeljak za unutrašnje poslove u Senti svojom
aktom br. 5554 /1945 dostavio je ovom sudu predlog zajedno sa popisom imo-
vine izmenovanog ratnog zlocinca - narodnog neprijatelja, koji je u toku rata
nestao-pobegao, a čija imovina dosad nije bila konfiskovana, radi formalisanja
odluke o konfiskaciji u smislu cl.28.Zakona o konfiskaciji imovine i izvršavanju
konfiskacije.

Na osnovu gore izlozenih sreski nar.sud u Senti formalisao je svoju
odluku o konfiskaciji, kao u dispozitivu, vodeći pri tome racuna o konkretnim
okolnostima, uzimajući u obzir neke ~~privredne~~ ~~privredne~~ ~~privredne~~ i ostale prilike ostali
deo imovine ostavio je u smislu cl.6.Zakona o konfiskaciji usoj porodici.

Senta, 2 jan. 1946 god.

Sart fasizmu - Sloboda narodu!

Jovan N.
sudija.

Vo! zaključak:

1. supr. Bagi Antala, St. Kavajza
 2. Sreski-Gradski N.O., Senta.
 3. Uprava Nar.Dobara pri O.N.O., Subotica.
 - 4-5. Javni tuzioc, Subotica.
 6. sudska tabla.
 7. St. Kavajze, Senta
- Sc. do pravomoćnosti,
zatim jedan priz.zknj.odelenju.

exp. 3. 11 46

Exp. 25. 11 - 116

19. DOKUMENTUM

Körzeti Népbíróság
Szabadka

Alulírott Bagi Antalné született Vadász Piroska magyarkanizsai lakos (Karadorđe utca 24.) a Járási Népbíróság 929/45. számú határozata ellen

fellebezést nyújtok be

és kérem annak elfogadását, a fenn említett Járási Népbíróság záradékát helyezték hatályon kívül a következő

indok alapján

A Zentai Járási Népbíróság az említett záradéka szerint egy hold és ötven négyszögöl földet koboz el, mert erre a Járási Népbizottság tett javaslatot azon oknál fogva, hogy a férjem a felszabadulás után eltűnt. Igaz, hogy a férjem a felszabadulás után eltűnt, de e vagyonekobbzási eljárás, amely rám, illetve a gyermekeimre irányul, törvényellenes és a meglátásom szerint igazságtalan a következők miatt:

1. A nemzeti naptár népi törvényekre vonatkozó cikkében dr. Gyetvai Károly többek között a következőket említi: a vagyonekobbzást csak azokban az esetekben lehet végrehajtani, ha van határozat vagy bírósági ítélet arról, hogy a tulajdonos háborús bűnös. Viszont én a mai napig nem kaptam semmiféle hivatalos végzést, sem ítéletet, hogy milyen bűne volt a férjemnek. Meggyőződésem, hogy [a férjem] nem követett el olyan bűnt, amiért halálbüntetést érdemelt volna, és azt, hogy a családjától minden vagyonát elkobozzák, a legkisebb lehetőséget sem adva az életre. Úgy gondolom, ha a férjem valóban bűnös lett volna, már régen kaptam volna erről konkrét határozatot és adatokat.

2. A helyettes államügyész fent említett értelmezése még a következőket mondja: a törvény célja a háborús bűnös anyagi téren történő megrövidítése. Mivel az én férjem már nem él, ezért nem lehet anyagi téren megrövidíteni. Csupán engem és kiskorú gyermekeimet lehet anyagi téren megrövidíteni. Vagyis a vagyonekobbzási eljárás ebben az esetben sem törvényes. Meggyőződésem, hogy a demokratikus elvek szerint mindenki egyénileg felel a [tetteiért], és nem az egész családja, mint ami ez esetben történt.

Egészségileg annyira gyenge, szellemileg és testileg [pedig] megtört vagyok, hogy ez nem teszi lehetővé számomra, hogy új foglalkozást vagy életet kezdjek. Úgy gondolom, hogy e szociális állapot a fellebbezésemben azzal az indokkal is találkozok, hogy két kiskorú gyermekem, akik semmi szín alatt nem bűnösök, ne legyenek [anyagilag] megrövidítve, mert ők ezt nem érdemelték meg.

A kérelmem kedvező elbírálásának reményében maradok tisztelettel:

[aláírás]
Bagi Antalné

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Magyarkanizsa, 1946. február 4.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta, Vp. 929/1945. Bagi Antal magyarkanizsai lakos elleni vagyonekobbzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

20. DOKUMENTUM

Zentai Járási Népbíróság
Sz.[ám] Vp. 167/1946

Jegyzőkönyv

felvéve 1946. február 8-án a Zentai Járási Népbíróságon Bakota Antal adorjáni [lakos] vagyonekobbzási ügyében, a vagyonekobbzásról szóló törvény 6. szakasza értelmében az elkobbzás alá nem eső kivételek [megállapításáról].

Jelen vannak:

Sorčik Nikola bíró.

Az ügyfelek közül:

a NVI képviseletében Vukotić Milan

a község képviseletében Bárány Mátyás

az elítélt helyett Bakota Anna és Bakota Imre.

A bíró megnyitja a tárgyalást.

Az eltűnt Bakota Antal testvérei kérik, hogy a vagyonekobbzás alól vegyék ki az összeírt ingóságokat és ingatlanokat. [Mentségül] felhozzák, hogy az eltűnt Bakota Antal neje 1944. április 24-én elhunyt, és nyolc gyermeke van, [akik] 18, 17, 16, 14, 13, 11, 10 és 7 évesek.

A Magyarokanizsai Helyi Népbizottság képviselője, tekintettel arra, hogy adorjáni esetről és nyolc kiskorú gyermekről van szó, kéri a vagyonekobbzási eljárás beszüntetését.

A NVI képviselője csatlakozik a Magyarokanizsai Helyi Népfelszabadító Bizottság képviselőjének javaslatához.

Aláírás

Bakota Imre

Bakota Anna

Barany Mátyás

Milan Vukotić

Következtetés.

A bíróság határozatot hoz, és azt írásban megküldi az ügyfeleknek.

Bíró

[aláírás]

Sorčik

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 167/1946. Bakota Antal adorjáni lakos elleni vagyonekobbzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

21. DOKUMENTUM

Járási Népbizottság, Zenta
Sz.[ám] Vp. 167/1946

Körzeti Népbíróság Szabadka
Pzs. 171/946

Bakota Antal adorjáni lakos vagyonekobbzási ügyében, melyet a Járási Népbizottság 5554/1945. sz. döntésével kezdeményezett, ezen bíróság, amely a Vagyonekobbzásról szóló törvény 28. szakasza értelmében illetékes, meghozta a következő

határozatot:

A Zentai Járási Népbíróság beszüntet minden további eljárást, az összeírt [vagyon] tárgyakat felszabadítja, az iratokat pedig irattárba helyezi.

Okok:

A Vagyonekobbzásról szóló törvény 6. szakaszának 1. bekezdése értelmében a vagyonekobbzás alól mentesülnek a háztartási eszközök, mindenféle eszközök, a minimális földtulajdon, lakóház stb.

Mivel az adott esetben az elítéltnek a Népbizottság fenti átirata szerint 7 [kataszteri] hold szántó, ami szükséges az elítélt és szűkebb családjának életéhez. Ezenkívül a Magyarokanizsai Helyi Népfelszabadító Bizottság képviselője is javasolta, hogy a további eljárást állítsák le, és ezért kellett meghozni azt a határozatot, amely a diszpozitív részben áll, és az összeírt [vagyon]tárgyakat felszabadítani a vagyonekobbzás alól.

Zenta, 1946. február 8.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Bíró [olvashatatlan aláírás]

A határozatot kézbesíteni:

1. Bakota Annának, Magyarokanizsa.
2. a Zentai Városi-Járási Népfelszabadító Bizottságnak.
- 3-4. a Szabadkai Ügyészségnek.
5. a Szabadkai Körzeti Népfelszabadító Bizottságnak.
6. a Magyarokanizsai Helyi Népfelszabadító Bizottságnak.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 167/1946. Bakota Antal adorjáni lakos elleni vagyonekobbzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

22. DOKUMENTUM

A Zentai Járási Népbíróságnak, Zenta

A Szabadkai Körzet Népi Vagyonkezelőségének – melyet Vojnić P. Franjo képvisel – fellebbezése Bakota Antal adorjáni lakos és a Járási Népbíróság 1946. február 8-ai keltezésű Vp. 167/46 sz. határozata ellen.

A Zentai Járási Népbíróság 1946. február 8-ai keltezésű Vp. 167/46 sz. határozata ellen, [mellyel] megszüntet minden vagyonelkobzási eljárást Bakota Antal adorjáni háborús bűnös ellen, benyújtjuk ezt a fellebbezést és kérjük, hogy ezt a tárgyhoz tartozó többi irattal küldjék meg a Körzeti Népbíróságnak mint feljebbviteli bíróságnak, amelyet megkérünk, hogy a megtámadott határozatot módosítsa, és Bakota Antal háborús bűnös teljes vagyonát kobozza el, ti. a felesleget a Vagyonelkobzásról szóló törvény 6. szakasza értelmében, vagy a határozatot helyezze hatályon kívül és utalja vissza az elsőfokú bíróságnak újratárgyalásra és határozathozatalra.

Okok:

A Járási Népbíróság leállította a Bakota Antal ellen folyó vagyonelkobzási eljárást, az összeírt [vagyon]tárgyakat feloldotta [az eljárás alól], és az iratokat irattárba helyezte. Az indoklásban felhozta, hogy a megnevezett összesen 7 [kataszteri] hold szántóval rendelkezik, amely szükséges a személyes és nyolctagú családja [lét]fenntartásához.

Úgy ítéljük meg, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a megnevezettnek 7 [kataszteri] holdat hagyott meg, mert véleményünk szerint ez sokkal több, mint amennyi egy háborús bűnösnek meghagyható.

A háborús bűnös vagyonának elkobzása egyfajta büntetés-megtorlás, aminek az eredménye a nullával lenne egyenlő, ha abból a 7 [kataszteri] hold földből valamennyit el nem koboznának. Az a véleményünk, hogy a legtöbb, ami meghagyható, 3 hektár ebben az esetben, amikor az ítéltnak nyolctagú családja van.

Az említett mellett az elsőfokú bíróság abban is tévedett, hogy azokat az ingatlanokat, amelyeket már mentesített az elkobzás alól, nem ruházta át a vagyonelkobzást szenvedő személy családtagjára egyenlő részekben a Vagyonelkobzásról szóló törvény 6. szakaszának 2. bekezdése értelmében.

Az előadottak alapján kérem, mint a fentiekben.

Halál a faszizmusra, szabadság a népnek.

A Szabadkai Körzet Népi Vagyonkezelőségének Igazgatósága

A Körzeti Népbizottság Titkársága melletti Népi Vagyonkezelőség Igazgatósága,
Szabadka

Sz. 1115/46 kelt 1946. február 19.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 167/1946. Bakota Antal adorjáni lakos elleni vagyonelkobzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

23. DOKUMENTUM

Szabadkai Körzeti Népbíróság
Ügyviteli szám Pzs. 171/46

A Szabadkai Körzeti Nép[bíróság] mint polgári feljebbviteli bíróság Hristić Toma bíró mint elnök, Engler Jovan és Vojnić Anica mint tagok, valamint Vujković Margit mint jegyzőkönyvvezető összetételben Bakota Antal adorjáni lakos ellen folytatott vagyonekobbzási ügyben, a Népi Vagyonkezelő Igazgatóságnak a Zentai Járási Népbíróság 1946. február 8-ai keltezésű Vp. 167/46 számú határozata elleni fellebbezésének alapján 1946. március 8-án zárt ajtók mögött megtartott ülésén a következő

határozat született:

elfogadja a Népi Vagyonkezelő Igazgatóság fellebbezését, az elsőfokú bíróság megátadott határozatát hatályon kívül helyezi, és az ügyet visszautalja az első[fokú] bíróságnak újratárgyalásra és [új] határozat meghozatalára.

Indoklás:

A feljebbviteli bíróság úgy ítélte meg, hogy a fellebbezés megalapozott a következő okok miatt: a Vagyonelkobzásról szóló törvény 6. szakaszának 3. bekezdése értelmében a vagyonelkobzásra ítélt személy szűkebb családjá számára csak abban az esetben kell a vagyonelkobzás alól mentesíteni a házat a hozzá tartozó háztáji [területtel], ha az elítélt földműves volt. Ebben az esetben az iratokból nem látszik egyértelműen, hogy az elítélt személy földműves volt, és az elsőfokú bíróság nem tartotta fontosnak ennek megállapítását. Ezenkívül az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy az elítélt szűkebb családjának miért hagyta meg a 7 [kataszteri] hold szántót. Ezért kellett meghozni ezt a határozatot, ami a diszpozitív részben áll.

Szabadkai Körzeti Népbíróság 1946. március 8.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Jegyzőkönyvvezető:
Vujković Margit s. k.

A Tanács elnöke:
Hristić Toma s. k.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 167/1946. Bakota Antal adorjáni lakos elleni vagyonekobbzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

24. DOKUMENTUM

Jegyzőkönyv,

[amely] 1945. augusztus 27-én a martonosi Helyi Népfelszabadító Bizottság irodájában készült. A rendes idézésre megjelent Bárány Ferencné elvtársnő, 50 éves, r.[ómai] kat.[olikus] vallású, magyar [nemzetiségű], férjezett, két gyermek anyja, bíróságilag büntetlen, martonosi I. kerület 870 [szám alatti] lakos, jegyzőkönyvbe mondja a következő nyilatkozatot:

[1944.] Október 23-án, amikor a férjem – mint rendesen – jelentkezett a helyi hatóságnál, ott tartották, azaz letartóztatták. Férjem letartóztatásának oka számomra ismeretlen. Egész idő alatt, amíg a férjem itt a börtönben volt, ételt hordtam neki, és több alkalommal lehetőségem volt vele beszélni. November 21-én, amikor – mint rendesen – reggelit hoztam, az ő azt mondta, hogy Óbecsére vitték őket kihallgatásra. Szeretném megtudni, hogy a férjem életben van-e. Ez ügyben nincs egyéb kijelentésem. A fentit felolvasták nekem, és anyanyelvemen megmagyarázták.

Kihallgató:

[olvashatatlan aláírás]

Jegyzőkönyvezető:

[aláírás]

Tumbas Marija

Kihallgatott:

[aláírás]

Bárány Ferencné

Jelzet: TLZ. F. 132. Járási Népbizottság, Zenta. Elnökség, biz. ikt. sz. 42/1945. Jegyzőkönyv Bárány Ferencné 1945. augusztus 27-én tett bejelentése alapján.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

25. DOKUMENTUM

Népfelszabadító Bizottság
Martonos
[Iktató]szám: 3438/1945

Nagy Gáborné és [még] 22⁵⁵⁶ martonosi elvtársnő kérvényt nyújtott be a Martonosi Népfelszabadító Bizottsághoz, amelyben tájékoztatást kérnek [arról, hogy] hol vannak családtagjaik, akiket 1944. november 20-án elvittek a községből, és ha életben vannak, akkor adjanak ki [ellenük] bírósági ítéletet, ha pedig halottak, akkor [válaszolják meg], miért lettek elítélve.

A Martonosi Népfelszabadító Bizottság vezetősége hosszabb vita után meghozta a következő

Döntést:

Értesítsék Nagy Gábornét és a 22⁵⁵⁷ martonosi elvtársnőt, hogy a bizottság számára nem ismeretes, hogy családtagjaik hol vannak.

Ha a megnevezetteknek tudomásuk van [arról], hogy családtagjaikat elítélték, [akkor] forduljanak a bírósághoz, amelyik elítélte őket.

Martonos, 1945. augusztus 8.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Titkár:
[aláírás]
Branko Rakin
Elnök:
[aláírás]
Sáfrány Mihály

Jelzet: TLZ. F. 132. Járási Népbizottság, Zenta. Elnökség, biz. ikt. sz. 42/1945. A Martonosi Népfelszabadító Bizottság 3438/1945. iktatószámú irata.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

556 Az iratra eredetileg a 23-as számot gépelték, majd ezt áthúzták, és fölé a 22-es számot írták.

557 Ua.

26. DOKUMENTUM

Magyarkanizsai Községi Bíróság
[Ikt.] szám: R. 123/1965
Kelt 1965. november 20.
Magyarkanizsa.

A Magyarkanizsai Községi Bíróság Bárány József martonosi [lakos] Bárány Ferenc – akit Sóti Lajos magyarkanizsai [lakos] mint eseti gondnok képvisel – ellen indított peren kívüli eljárásban, holtta nyilvánítási ügyében a lefolytatott eljárást és a kiadott hirdetést követően meghozta a következő

Végzést

- I. Az eltűnt Bárány Ferenc martonosi [lakost, aki] 1891. szeptember 30-án született, holtta nyilvánítja, és halála időpontjának 1946. május 10-ét határozza meg.
- II. A végzés jogerőre [emelkedését] követően egy példánnyal értesítik a Martonosi Helyi Iroda anyakönyvvezetőjét a halotti anyakönyvbe való bejegyzés végett.

Indoklás

Bárány József indítványozta a bíróságnál, hogy Bárány Ferenc martonosi [lakost] nyilvánítsák holtta.

Indítványában előadja, hogy az ellenérdekelte 1944. október végén a [helyi] hatalom beidézte, és hogy az idézést követően többé nem jelentkezett.

Az indítványa mellékletében javasolta, hogy tanúként hallgassák meg Juhász Géza és Sáfrány Mária martonosi [lakosokat].

A bizonyítási eljárás során kihallgatott Juhász Géza és Sáfrány Mária tanúk megerősítették az indítvány állításait.

Felhívást tettek közzé, amely megjelent a J[ugoszláv] Sz[ocialista] Sz[övetségi] K[öztársaság] Hivatalos Lapjában, amelyben felhívják az eltűnt Bárány Ferencet, hogy jelentkezzen a bíróságnál, egy időben felhívják mindenkit, aki tud [valamit] sorsáról, hogy azt jelentse a bíróságnak. A felhívásra nem jelentkezett sem Bárány Ferenc, sem más, aki tudott volna valamit sorsáról.

A felhívásban [jelzett] határidő leteltét követően Sóti László [eseti] gondnok kijelentette, hogy nem sikerült semmit megtudnia az ellenérdekelte esetleges életben [létéről].

Mínthogy Bárány Ferenc a háború során a háborús cselekményekkel kapcsolatosan tűnt el, és hogy életben létéről nem volt hír több mint egy évvel az ellenségeskedések befejeződését követően, megteremtődtek az eltűnt személyek holtta nyilvánításáról és halálának bizonyításáról szóló törvény 1. szakaszának 1. bekezdésének 4. pontjában foglalt feltételek, hogy Bárány Ferencet holtta nyilvánítsák.

Tehát szükséges volt Bárány Ferenc martonosi [lakost] holtta nyilvánítani, halálának időpontjául 1946. május 10-ét megállapítani, mert ez az említett törvény 5.

szakaszának 3. bekezdése értelmében az a nap, amikor megteremtődtek az összes határidők, amelyek ugyanazon törvény 1. szakaszában [vannak] megjelölve.

Bíró
Dobó Antal
[aláírás]

Jelzet: TLZ. F. 687. Községi Bíróság, Magyarkanizsa. R. 123/1965. Bárány Ferenc holtta nyilvánítási eljárása.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

27. DOKUMENTUM

Zentai Járási Népbíróság
Vp. sz.[ám] 2226/1946.

Fehér Antal horgosi, 232 sz. tanya, lakos indítványára Csikós Ferencné szül. Fehér Piroska halálának megállapítása tárgyában a bíróság meghozza az alábbi

határozatot,

amellyel megállapítja, hogy Csikós Ferencné szül. Fehér Piroska háztartásbeli, aki Horgoson született 1913. január 12-én, apja Fehér Gergely, anyja Bíró Marcella, 1944 októberében, a felszabadítás során megölték, ezért halálának időpontjául 1944. október 10-ét állapítják meg.

Okok:

A Horgosi Helyi Népfelszabadító Bizottság 819/1946-os sz. bizonylatából kitűnik, hogy Csikós Ferencné szül. Fehér Piroska azonnal a felszabadulást követően, 1944 októberében eltűnt, hogy ekkor megölték, és hogy azóta sem jelentkezett. Tekintettel a felsorolt tényekre és arra a körülményre, hogy a meghatározott határidőben senki sem jelentette, hogy a nevezett életben van, nem jelentette tartózkodási helyét, ezért a bíróság bizonyítottan véli, hogy a nevezettet a felszabadítás alkalmával, 1944-ben ismeretlen személy megölte, és hogy 1944. október 10-ét nem élte túl.

Zenta, 1946. december 18.

A járásbíróság bírója s. k.
[olvashatatlan aláírás]

Megküldeni:

1. Dr. Ludajíc Miloš ügyvédnek, Zenta,
- 2–3. az ügyészhelyettesnek, Zenta,
jogerőre emelkedést követően:
4. a Horgosi Helyi Népbizottság anyakönyvvezetőjének.

A kiadvány hitelül:
ügyvivő

Exp. 1946. XII. 18.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 2226/1946. Csikós Ferencné szül. Fehér Piroska holt-tá nyilvántási ügye. Vp. 2226/1946. sz. határozat.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

Na predlog Feher Antal, zemljoradnika iz Horgosa salas br. 232, radi ustanovljenja cinjenice smrti supr. Cikosa Ferencu rodj. Feher Piroška, ovaj sud izdaje sledeci

z a k l j u c a k:

Ovim se ustanovljava da je supr. Cikos Ferencu rodj. Feher Piroška domaćica, koja je rođena dana 12. januara 1913. god u Horgosu od oca Feher Gergelja i matere rodj. Biro Marcel, da je prilikom oslobodjenja oktobra meseca 1944. god. ubijena te joj se kao dan smrti ustanovljava 10. oktobar 1944. godine.

R a z l o z i:

Na osnovu uverenja M. N. O. u Horgosu br. 819/1946. god. proizlazi da supr. Cikos Ferencu rodj. Feher Piroška odmah nakon oslobodjenja u oktobru mesecu 1944. god. nestala, da je tom prilikom ubijena i da se od toga doba nije javila. Sa obzirom na gornju cinjenicu kao i na tu okolnost da u ogla- su odredjenom roku niko nije prijavio da je imenovana u zivotu, niti je prijavio njezino boraviste, stoga sud smatra dokazanim da je imenovana pri- likom oslobodjenja 1944. god od strane nepoznatog lica ubijena i da nije prezivela 10. oktobar 1944. god.

Senta, 18. decembar 1946. god.

M. Magan s.r. sudija sreskog suda.

Za vernost otpavka:

13.8.

za s. u. z. g. d. u.:

1) D. Gygyasi Surovi, agb. Cenna
2) Surovi. Jaku Gygyasi Cenna

do s. p. o. u. s. t. u. o. m. u.:

4) Surovi J. Surovi M. A. S. Surovi

18.12.46
PM

otpravnik.

28. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság
Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Szám: 117/1945/10

Jegyzőkönyv

felvéve 1945. május 15-én a magyarkanizsai HNFB-nál⁵⁵⁸ az eltűnt Filiszter Kelemen ügyében. Az általános felhívásra megjelent Filiszter Kelemen neje, szül. Muhi Margit magyarkanizsa-adorjáni háziasszony, 27 éves, férjezett, gyermek nélkül, magyar nemzetiségű jugoszláv állampolgár, aki kijelenti:

1. Az eltűnt vezeték- és keresztnéve: Filiszter Kelemen
2. Foglalkozása: napszámos
3. Utolsó [ismert] lakhelye: Magyarkanizsa, Adorján
4. Születési ideje: 1905. XI. 20.
5. Születési helye: Magyarkanizsa
6. Családi állapota: nős
7. Felesége neve: Muhi Margit
8. Gyermekek száma: –
9. Szülei neve: Filiszter Márton és Remete Viktória
10. Nemzetisége: magyar
11. Állampolgársága: jugoszláv
12. Vagyoni állapota: vagyontalan
13. Milyen családi kapcsolatban van a bejelentővel: házastársa
14. Milyen körülmények között tűnt el: 1944. november 12-én Radaković Nikola és Oluški Aleksandar telefonon beidéztek Magyarkanizsára. Az idézésnek eleget tett és jelentkezett Magyarkanizsán, ahol ottfoglák. Étel hordtam neki egészen 1944. november 22-ig, amikor tájékoztattak, hogy nem kell több étel, mert munkán van a laktanyában. De ott nem volt. Ettől az időponttól kezdve többé nem jelentkezett.

Filiszter Kelemenné

Kihallgatta:
[olvashatatlan aláírás]⁵⁵⁹
a Büntetőügyi Alosztály főnöke

Jelzet: TLZ. F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa. Büntetőügyi Alosztály. Ikt. szám:
117/1945/41.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

558 Helyi Népfelszabadító Bizottság.

559 Az olvashatatlan aláírás Friedmann Alfrédétől, az alosztály főnökétől származik.

29. DOKUMENTUM

Jegyzőkönyv

felvétel a Martonosi Helyi Népfelszabadító Bizottság irodájában 1945. augusztus 27-én.

Az idézésre megjelent Forró Lajos neje, 35 éves, férjezett, római katolikus [vallású], magyar [nemzetiségű], két gyermek édesanyja, büntetlen, Martonos I. kerület 295. szám alatti lakos, és jegyzőkönyvbe mondja az alábbi nyilatkozatot:

1944. október 16-án este nyolc óra után a járőr letartóztatta a férjem, Forró Lajost, és a börtönbe kísérte. Letartóztatásának oka számomra ismeretlen. A letartóztatás másnapján reggelit vittem neki, és ezt tettem végig tíz héten keresztül, amíg a börtönben volt. 1944. november 21-én, amikor a reggelit vittem neki, az őrség azt mondta, nincs rá szükség, mert elvitték a többiekkel együtt. Szeretném megtudni, hogy a férjem él vagy halott. Ezzel kapcsolatban nincs más kijelentésem.

A fent [leírtakat] nekem felolvasták, és anyanyelvemen megmagyarázták.

Kihallgatta

[olvashatatlan aláírás]

Jegyzőkönyvvezető

[aláírás]

Tumbas Marija

Kihallgatott

[aláírás]

Forró Lajosné

Jelzet: TLZ. F. 132. Járási Népbizottság, Zenta. Elnökség, biz. ikt. sz. 42/1945. Jegyzőkönyv Forró Lajosné 1945. augusztus 27-én tett bejelentése alapján.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

30. DOKUMENTUM

Zentai Járási Népbíróság
Vp. 1061/1945

Forró Lajos martonosi [lakos] vagyonekobzási ügyében, a Zentai Járási Népbizottság 5554/45-ös sz. döntése alapján ez a bíróság, amely a vagyonekobzás lefolytatására illetékes, a Törvény 28. szakasza értelmében meghozta a következő

határozatot:

beszűntet minden további eljárást. A bíróság az összeírt dolgokat feloldja, az iratokat pedig irattárba helyezi.

Okok:

A vagyonekobzásról szóló törvény 6. szakaszának 1. bekezdése értelmében a vagyonekobzás alól mentesűl: a háztartási felszerelés, mindenféle szerszám, a háztáji földterület, minimális földbirtok, lakóház stb.

Mivel a konkrét esetben az elítéltnak, illetve az eltűnt személynek a Népbizottság fenti átirata értelmében a háztartási felszerelésen és ½ házrészben, amelyen Udvardi Jánosnak és nejének élvezeti joga van, kívül semmilyen egyéb vagyona nincs, és amelyek szükségesek az elítélt és 3 tagú családja életfenntartásához, szükséges volt meghozni a határozatot, amely a rendelkezésben áll, és az összeírt dolgokat kivonni a vagyonekobzás alól.

Zenta, 1945. november 28.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

[aláírás]

Sorcsik M.

a Járási Népbíróság bírása

A határozatot megküldeni:

1. Forró Lajosnének, Martonos,
2. a Zentai Járási Népfelszabadító Bizottság,
3. Helyi Népfelszabadító Bizottság, Martonos,
- 4-5. Ügyészség, Szabadka,
6. Vajdasági Ügyészség, Újvidék,
7. a Szabadkai Körzeti Népfelszabadító Bizottság mellett [működő] Népvagyonkezelő Igazgatóságának.

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 1061/1945. Forró Lajos martonosi lakos elleni vagyonekobzási eljárás.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

31. DOKUMENTUM

Szerb Népköztársaság – Vajdaság AT
Martonos Község Népbizottsága
Ikt. sz. 02-3/23
1959. október 26.
Martonos

A Martonosi Községi Népbizottság Általános Osztálya Forró Erzsébet martonosi [lakos] kérésére férje tartózkodási helyére vonatkozó bizonylat kiadása tárgyában, a községek és a járások szervezetéről szóló törvény 26. szakasza, valamint a Martonosi Községi Népbizottság alapszabályzatának 65. szakasza alapján, az ellenőrzést követően kiadja az alábbi

Bizonylatot

arról, hogy Forró Lajos, [aki] 1907-ben született, állandó martonosi lakos volt 1944-ig, amiktől kezdve ismeretlen helyen tartózkodik, vagyis tartózkodási helye ismeretlen.

A bizonylatot kérvény alapján adjuk ki a megnevezett holtta nyilvánítási ügyében. Az illeték[bélyeg] 150 dinár összegben a közigazgatási illetékekről szóló törvény, és 50 dinár [összegben] a községi illetékekről szóló határozat 3/a szakasza értelmében felragasztva, és előírás szerint megsemmisítve.

Titkár helyett
Vladimir Šupić
[aláírás]
Vladimir Šupić

Jelzet: TLZ. F. 687. Községi Bíróság, Magyarkanizsa. R. 132/1960. Forró Lajos holtta nyilvánítási ügye, 1. sz. ügyirat.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

A megszállók martonosi cselekedeteinek általános áttekintése

1941. április 12-én megalakult az új községi vezetés, amelybe csupa magyarok kerültek dr. Werner János orvossal az élükön, aki azt a feladatot kapta, hogy fogadja a megszálló csapatokat, és hogy fenntartsa a rendet és a békét a faluban. Azon a napon levették a jugoszláv címet a községházáról, amelyet Tóth Ferenc a legdurvább szitkok mellett baltával összevert sértegetve a szerbséget. Lelkesedésükben egy magyar öregasszony összetépte a jugoszláv zászlót, és táncolt a zászló rongyai felett.

Április 13-án megérkeztek a magyar hadsereg első csapatai. Ez alkalomból a községháza előtt beszédeket mondtak, amelyek a szerbség ellen irányultak. Az egyik fő szónok Werner Mihály plébános volt. Ő beszédében a szerbség ellen tüzelte a tömeget. Beszédét a Magyarországról érkezett vendégekhez fordulva kezdte azzal, hogy bocsássák meg neki, ha véletlenül nem helyesen beszél magyarul, mert a megszállás alatt a magyaroknak tilos volt használni anyanyelvüket, ezért talán elfelejtették. További beszédében hazugságokat ismertetett, melyek szerint el voltak nyomva, és hogy vallási szertartásaikat sem végezheték. Azt mondta: végre megérték azt, amire 23 évig vártak. Azt állította, hogy ez az ő feltámadásuk, amelyet felszabadulásnak nevezett, soha nem fog megváltozni. További beszédében bennünket, szerbeket „bocsorosoknak” és rácoknak nevezve annyira feltűzelte a tömeget, hogy az felbőszült, és lelkesen éljenezett. Az egyik kiemelkedő szónok Dongó Ferenc volt, a belgrádi magyar nyelvű tanítóképző növendéke. Dongó Ferenc az algimnáziumot magyar nyelven végezte Szabadkán, tanulmányait magyar nyelven a belgrádi tanítóképzőben folytatta. Ő az ifjúság nevében beszélt, amely elfelejtette anyanyelvét, és nem tanulhatta azt. Döringer József vezényelte a tömeget, hogy mikor éljenezzenek vagy kiáltás, hogy „mindent vissza”, vagy „soha többet”. Betyák Boldizsár vitéz volt a tömeg egyik fő feltűzelője.

Már az első napokban elkezdték letartóztatni a szerbeket, és ettől kezdve a börtönök nem ürültek ki. A börtönökben verték e foglyokat, és a legkülönbözőbb módokon kínozták őket. A hatalom éjszakánként egyes személyeket beengedett a börtönbe, akik elverték az embereket, és súlyos testi sérüléseket okoztak nekik. Az egyik legvérengzőbb Forró Lajos volt, aki éles késsel a fogai közt ment be a börtönbe, az embereken keresztülgázolva keresett áldozatot, hogy élve megnyúzza. Tette társak ezekben a véres verésekben Sörös Sándor, Sáfrány Kálmán, Kabók Lajos, Bárány Ferenc, Csikós Lajos, Galgóczi Pál, Dencs Márton, Bús János és mások voltak. Több mint 60 ember volt bezárva, akiket bántalmaztak. A szerbeket, akik a jugoszláv hadseregből tértek vissza, először bebörtönözték, és csak azután engedték el, ha nem verték meg.

Rendeletet adtak ki, hogy a szerb telepések adják el ingóságait, de csak magyaroknak, mert 2-3 napon belül visszazállítják őket származási helyükre. Mindenki elkezdte áron alul árulni ingóságait, sok mindent szét is húztak. Miután háztartási felszerelés nélkül maradtak, egy napon a csendőrség és a katonaság – 10-12 fős csoportokban, puskára tűzött szuronnyal – megkezdte összeszedni ezeket a családokat. A telepések mellett számos őshonos családot is kiűztek otthonaikból. Nem ismertek kegyelmet a betegekkel szemben sem, az ágyból keltették fel őket, mint Mastilović

Jovan esetében, aki több éve tehetetlenül, bénán feküdt. Amint az kitudódott, őt is táborba irányították. Ezeket a családokat bezárták egy házba, és itt motozták őket. 300 dináron kívül, amit meghagytak nekik, az összes pénzt elvették tőlük. Miután néhány napig itt tartották őket, megparancsolták a többi szerbeknek, akiknek kocsi-juk, lovuk volt, hogy fuvarozzák ezeket a szerencsétlen családokat. Egy esős napon az egész karaván megindult a faluból ezzel a néppel. Azonban csak Magyarokig vitték őket, innen pedig ismeretlen okok miatt visszafordították őket. Amikor ezek a családok hazaértek, sokan pusztá tűzhelyre tértek vissza, mert a magyarok idő-közben széthúzták az ottmaradt ingóságokat.

1941 áprilisában a hatalom kidoboltatta, hogy⁵⁶⁰ bemenni, ha nyitva van az ablak, úgy, hogy az utcán nem hallatszhat a beszédünk.

A szerb népiskola előtt lerombolták a tanítók emlékművét, valamint Szent Száva képét. A szerb olvasókörből elvették az összes könyvet, így az olvasókör könyvek nélkül maradt. A Sokol Otthont teljesen kirabolták, és leventeotthonná alakították.

A megszállók bevonulását követően bevonták a szerbek iparendelékeit, és bezárták a szerbek üzleteit, amelyek 3,5 évig zárva voltak.

A köztisztviselőket álló szerbeket, szám szerint 70 főt, táborba vitték, ahol 9 hónapot töltöttek. A táborból való visszatérést követően ezek az emberek rendőri megfigyelés alá kerültek, és a megszállás teljes ideje alatt hetente jelentkezniük kellett a rendőrségen.

Gyakran éjjel vagy a nap bármely szakában behatoltak a szerb házakba, és átkutatták azokat.

Már az első napokban a helybeliek jelentették a katonaságnak, hogy a pravoszláv templomban csetnikek bujkálnak, és hogy rejtgetett fegyver van ott. Ekkor a templomot átkutatták, még a padlólapokat is felemelték, de természetesen semmi gyanúsat nem találtak. Ez alkalommal a tiszt, aki a kutatást vezette, megparancsolta, hogy az istentisztelet kezdetekor és végekor el kell énekelni a magyar himnuszt.

1943. április 20-án váratlanul összegyűjtötték szinte az összes szerbet, és munkára hurcolták őket. Később az itt maradt szerbeket is elvitték: egyeseket munkára, másokat Németországba, ahol a saját egyenruhájukba öltöztették őket.

1944 májusában összegyűjtötték a 16-20 éves fiúgyermeket, és Németországba vitték őket.

Az állami ünnepek alkalmával a fő szónok Fehér Máttyás községi jegyző volt, aki epésen támadta a szláv lakosságot.

Mivel a mi szegényeinktől elvették a [nekik juttatott] agrár földet, ezért Fehér Máttyás és Katona Kálmán jegyzőktől bármiféle munkát vagy segílyt kértek, ők azonban durván elutasították őket, és Simovičhoz utasították, hogy tőle kérjenek.

Erővel arra kényszerítették a szerbeket, hogy előfizessenek a magyar nyelvű újságokra, holott nem tudtak olvasni a nyelvükön.

A sírokon törölték és cserélték a feliratokat.

560 Ez a rész olvashatatlan az iratban.

Dr. Werner János községi orvos rendelőjében nyilvánosan politizált, és egy alkalommal azt mondta, hogy a szövetségeseknek el kell veszteniük a háborút, mert Amerika nagy (...) ürülék. A szerbekre azt mondta, három⁵⁶¹ van: a Tisza, a Duna és a Száva.

Fehér Mátyás erőszakkal átvezette a gyermekeket a magyar nemzetbe, mint özv. Kozarski Milenkóné esetében. Nem engedélyezte, hogy a gyermek szerb iskolába járjon, habár a pravoszláv templomban keresztelték meg, hanem erőszakkal átíratta a magyarba.

A megszálló hatalom lépten-nyomon, politikai és gazdasági téren. A szerb nem választhatott írónak csak szerbet, hanem magyarokat is.⁵⁶²

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Martonoson, 1945. január 3.

Elnök

[aláírás]

Eremić Milan

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 541. 1944–1948. Mesta: K–M. Martonoš. Opšti pregled o postupcima okupatora u Martonošu.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, cirill betűs írásmóddal készítettek el.

561 Ez a rész olvashatatlan az iratban.

562 Az utolsó bekezdés zavaros, az eredeti iratban is érthetetlen.

33. DOKUMENTUM

A Suboticei Körzeti Bíróság Terzija Novak bíró (elnök), továbbá Földi Zsuzsanna és Knežević Antić Nada esküdtbírák (tagok) összetételű tanácsa a keresetet benyújtó Forró Lajos kanjižai (Magyarok) lakosnak idősebb Forró Lajos, utolsó lakhelye Martonoš (Martonos) rehabilitálására vonatkozó peren kívüli ügyében a keresetet benyújtó személy jelenlétében 2008. május 22-én megtartott tárgyaláson a rehabilitálásról szóló törvény 4. szakaszának 3. bekezdése alapján meghozta a következő

Végzést.

Elfogadjuk Forró Lajos kanjižai lakos 2008. március 05-én kelt kérelmét és megállapítjuk, hogy a már elhunyt idősebb Forró Lajos, apja utóneve Lajos, anyja utóneve Erzsébet, született 1907-ben Martonoš helységben, politikai és ideológiai indíttatású üldözés és erőszak áldozata volt.

Indoklás

Ifjabb Forró Lajos, mint az elhunyt Forró Lajos törvényes örököse, 2006. március 05-én nagyapja, a már elhunyt Forró Lajos rehabilitálására vonatkozó keresetet nyújtott be, amelyben leírta, hogy nagyapját az 1944. november 21. és 22. közötti éjszakán további 23 martonoši lakossal együtt lelőtték mint a nép ellenségét, függetlenül attól, hogy a megszállás ideje alatt nem működött együtt a megszállókkal és nem segítette őket.

A 2008. május 22-én megtartott főtárgyaláson a keresetet benyújtó személy kijelentette, hogy nagyapját elhurcolása után bezárták a martonosi városháza pincéjébe, ahol megverték, azt követően pedig további 24 helyi lakossal együtt a Tisza folyó partján lelőtték és eltemették az egyik bunkerba. A keresetet benyújtó tudomása szerint a fenti esemény egyes szereplői felett később ítélezkettek, de az arra vonatkozó ítéletet a levéltárban nem sikerült megtalálnia. Úgy gondolja, hogy nagyapja sorsáról személyi indítókok és a konkurencia irigysége döntött, s nem valamely gaztett elkövetése vagy a megszállókkal való együttműködés miatt ölték meg.

A bíróság a bizonyítási eljárást a keresetet benyújtó meghallgatásával, valamint Forró Lajos halotti anyakönyve, ifjabb Forró Lajos születési anyakönyve, a keresetet benyújtó személy apjának halála után kiadott hagyatéki végzés, a Kanjižai Járási Bíróság R. 90/07. számú végzése, a Senta (Zenta) Történelmi Levéltár R. 132/60. szám alatti jegyzőkönyvvel ellátott jelentése, dr. Kaszás Aleksandar Mađari u Vojvodini 1944–1946 (Magyarok a Vajdaságban 1944–1946) című könyve egyes részeinek fénymásolata, a Martonosi Nemzetőrség Parancsnoka által Senta járás Népfelzabardító Hadserege parancsnokának írt jelentés fénymásolata és a keresetet benyújtó személy édesapjának, azaz a rehabilitálandó személy fiának magyar nyelvű anyakönyvi kivonata felolvasásával folytatta le, és az így lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a következő tényállást állapította meg:

Forró Lajos 1944 őszén családjával Martonošon élt, ott is született és egy hentesbolt tulajdonosa volt. Az 1944. november 21. és 22. közötti éjszakán további 24 martonoši

lakossal együtt a Tisza folyó partján lelőtték, miután előzőleg letartóztatták és ugyanazon helység városházájának pincéjébe zárták.

A jelen tényállást a bíróság az említett írásbeli dokumentációba történt betekintéssel állapította meg, melyek hitelességét és valóságát az eljárás folyamán senki nem vitatta és nem vonta kétségbe, így azt a bíróság a keresetet benyújtó személy és a tanúk logikus, meggyőző és a bíróság számára elfogadható módon tett vallomása alapján teljes egészében elfogadta.

Így a bizonyítási eljárás során megállapítottuk, hogy Forró Lajos politikai és ideológiai indíttatású üldözés és erőszak áldozata volt. Ezen megállapítás kétségtelenül felvethető, ha elemezzük előállításának és lelövésének minden körülményét, hiszen ő sem akkor, sem a háború és megszállás idején nem volt tagja az ellenséges vagy az ellenséggel együttműködő katonai alakulatoknak. Az állami levéltárakban sem létezik semmilyen határozat (bíróági vagy közigazgatási) Forró Lajos háborús bűnössé vagy népellenességgé való nyilvánításáról, sem a fentiek miatt reá kirótt büntetéséről. Ilyen súlyos vád esetén egyetlen nap alatt nem hozható határozat mindenféle írásos nyom nélkül, márpedig az irat 13. oldalán lévő jelentésből ítélve nem folytattak le semmilyen eljárást, amellyel megállapítható lett volna Forró Lajos és a többi személy esetleges felelőssége, hanem egyszerűen rövid eljárás alapján, ellenőrizetlen és koholt vádak alapján megölték őket a bírósághoz és a védelemhez való jog biztosítása nélkül. Erre való tekintettel bizonyos, hogy Forró Lajos ideológiai és politikai okokból, ítékezés nélkül vesztette életét, és temették el.

A fenti bizonyítékok alapján megállapítottuk, hogy a nevezett személy büntetéséről nem hoztak semmilyen közigazgatási és bíróági ítéletet. Az élettől ideológiai vagy politikai nézetek és ideológiai vagy politikai hovatartozás miatt történő megfosztás megengedhetetlen, gaztettnek minősül és az alapvető emberi jogok és szabadságjogok megsértését jelenti.

A már elhunyt Forró Lajos rehabilitálása iránti kereset megalapozott.

A Rehabilitációs törvény 1. szakasza szabályozza azon személyek rehabilitálását, akik politikai és ideológiai okokból, bíróági vagy közigazgatási határozat nélkül, vagy bíróági és közigazgatási határozat következtében vesztették életüket, szabadságjogukat vagy egyéb jogaikat.

A konkrét esetben teljesül az idézett Rehabilitációs törvény 1. szakasza szerinti összes feltétel, mert a már elhunyt Forró Lajos közigazgatási vagy bíróági határozat nélkül, politikai és ideológiai okokból vesztette életét 1941. április 06. után.

A kifejtettekkel összhangban, a Rehabilitációs törvény 4. szakasza 3. bekezdésének rendelkezése alapján a Suboticei Körzeti Bíróság a jelen végzés rendelkező részében leírtak szerint döntött.

A tanács elnöke: Terzija Novak s. k.

A kiadmány hitelélül: olvashatatlan aláírás

P. H.

ОКРУЖНИ СУД У СУБОТИЦИ
Посл.бр. Рех. 10/08
Суботица, 22. маја 2008. године

Окружни суд у Суботици у већу састављеном од судије Новака Терзије као председника већа, те судија Фелди Жужане и Наде Кнежевић Антић као чланова већа у ванпарничном предмету подносиоца захтева Форо Лајоша из Кањиже, ради рехабилитације ФОРО ЛАЈОША старијег са последњим пребивалиштем у Мартоношу, након одржане расправе у присуству предлагача дана 22. маја 2008. године, на основу чл. 4 ст. 3 Закона о рехабилитацији, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев Форо Лајоша из Кањиже од 05. марта 2008. године, па се УТВРЂУЈЕ да је сада пок. ФОРО ЛАЈОШ старији од оца Лајоша, и мајке Ержебет рођен 1907. године у Мартоношу, био жртва прогона и насиља из политичких и идеолошких разлога.

Образложење

Дана 05.03.2006. године Форо Лајош млађи, као законски наследник пок. Форо Лајоша, поднео је, захтев за рехабилитацију свог деде, сада покојног Форо Лајоша у коме је навео да је исти у ноћи између 21. и 22. новембра 1944. године, са још 23 мештана Мартоноша, стрељан као народни непријатељ, иако током окупације није сарађивао, помагао и колаборирао са окупатором.

На главној расправи одржаној дана 22.05.2008. године, предлагач је изјавио да је његов деда након одвођења затворен у подрум Градске куће у Мартоношу, где је истучен, а потом стрељан са још 24 мештанина на обали реке Тисе, где су и закопани у једном од бункера. Према сазнањима предлагача, неки од виновника овог догађаја су касније суђени, али пресуду о томе у архивима није успео да пронађе. Сматра да су лични мотиви и конкурентска завист одлучили судбину његовог деде, а не било какви злочини или сарадња са окупатором.

Суд је спровео доказни поступак саслушањем предлагача, читањем извода из МКУ за Форо Лајоша, извода из МКР за Форо Лајоша млађег,, решења о наслеђивању иза оца предлагача, решења среског суда у Кањижи бр. Р. 90/07, извештаја Историјског архива у Сенти са записником под бр. Р. 132/60, фотокопија дела књиге др. Александра Касаша „Мађари у Војводини 1944-1946.“, фотокопије извештаја Команде народне страже у Мартоношу команданту НОВ за срез Сенту, извода из МКУ на мађарском језику за оца од предлагача, а сина од лица за које се тражи рехабилитација, те на основу тако спроведеног доказног поступка утврдио следеће чињенично стање:

Форо Лајош је у јесен 1944. године са породицом живео у Мартоношу, где је и рођен и био власник месарске радње. У ноћи између 21. и 22. новембра 1944. године, са још 24 становника Мартоноша је стрељан на обали Тисе, након што је претходно ухапшен и затворен у подруму Градске куће у истим месту.

Овакво чињенично стање суд је утврдио увидом у наведену писмену документацију, чију веродостојност и истинитост нико током поступка није оспорио, нити довео у сумњу, па ју је суд у целини прихватио, као и на основу исказа предлагача и сведока, који су дати на логичан, уверљив и за овај суд прихватљив начин.

Дакле, током доказног поступка утврђено је да је Форо Лајош био жртва прогона и насиља из политичких и идеолошких разлога. Овакав закључак се неминовно намеће ако се сагледају све околности његовог привођења и стрељања, који тада, као ни за време рата и окупације није био припадник непријатељских или квинслиншких војних формација. Такође, у државним архивима не постоји никаква одлука (судска или административна) о проглашењу Форо Лајоша ратним злочинцем и народним непријатељом, нити о казни која му је због тога изречена. Свакако да одлука по тако тешким оптужбама не може бити донета за само један дан и без икаквог писаног трага, а судећи по извештају са стр. 13 списка, никакав поступак којим би се утврдила евентуална одговорност Лајоша и других лица, није ни вођен, већ су напосто ликвидирани по кратком поступку, без суда и права на одбрану, под непровереним и произвољним оптужбама. Обзиром на то, извесно је да је Форо Лајош лишен живота и сахрањен, без суђења, из идеолошко – политичких разлога.

Из изведених доказа је утврђено да није донета никаква административна или судска одлука о његовом кажњавању. Лишење живота због идеолошких или политичких ставова и идеолошке или политичке припадности је недопустиво, представља злочин и повреду основних људских права и слобода

Захтев за рехабилитацију сада пок. Форо Лајоша је основан.

Одредбом чл. 1 Закона о рехабилитацији уређена је рехабилитација лица која су без судске или административне одлуке или судском или административном одлуком лишена, из политичких и идеолошких разлога, живота, слободе или неких других права.

У конкретном случају испуњени су сви услови из цитираног чл.1 Закона о рехабилитацији, јер је сада покојни Форо Лајош, без административне или судске одлуке, из политичких и идеолошких разлога лишен живота, после 6. априла 1941. године.

Сходно свему наведеном, сагласно одредби чл. 4 ст. 3 Закона о рехабилитацији, Окружни суд у Суботици је одлучио као у диспозитиву овог решења.

Председник већа-судија

Новак Терзија с.р.

011131/2010

Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. nevében hitelesen bizonyítom, hogy ez a fordítás az idefűzött irat szövegével mindenben megegyezik.

Budapest, 2010. január 13.

A vezérigazgató helyett: olvashatatlan aláírás

P. H.

Jelzet: Körzeti Bíróság, Szabadka. Ügyviteli szám: Reh. 10/08. Forró Lajos néhai martonosi lakos rehabilitálására vonatkozó peren kívüli ügy.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el. A fordítást az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. végezte.

34. DOKUMENTUM

Jegyzőkönyv

felvétel a Népi Milícia irodájában 1945. szeptember 1-jén.

Az idézésre megjelent Holló Ferenc neje, 30 éves, magyar nemzetiségű, háztartásbeli, férjezett, 2 gyermek édesanyja, büntetlen, Martonos I. [kerület] 599. [szám] alatti lakos, és jegyzőkönyvbe mondja az alábbi nyilatkozatot:

„Az őrség⁵⁶³ 1944. október 31-én kijött a mi lakásunkba és letartóztatta a férjemet, Holló Ferkót. Én semmit nem tudtam arról, hogy miért fogták el és másnap, amikor vittem neki az ételt, láttam, hogy még több személy is le van tartóztatva. Minden nap hordtam neki az ételt, de november 21-én, amikor vittem a reggelit, már nem volt ott. Amikor megkérdeztem az őrséget, azt a választ kaptam, hogy elvitték Óbecsére munkára.

Szeretném tudni, hogy hol van a férjem, él vagy nem.”

Kihallgatta
[olvashatatlan aláírás]
Holló Ferencné

Kihallgatott
[aláírás]

Jelzet: TLZ. F. 132. Járási Népbizottság, Zenta. Elnökség, biz. ikt. sz. 42/1945. Jegyzőkönyv Holló Ferencné 1945. szeptember 1-jén tett bejelentése alapján.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, cirill betűs írásmóddal készítettek el.

563 Valószínűleg a Népszerűségről van szó.

35. DOKUMENTUM

Medgyesi Istvánné magyarkanizsai, Karadorđe u., háziasszony panasza a Zentai Járási Népbíróság Vp. 960/1946 számú, 1946. február 18-ai keltezésű határozata ellen.

A Zentai Járási Népbíróságnak, Zenta 7. [számú irat]

A Zentai Járási Népbíróság 1945. november 8-án Vp. 960/1946.⁵⁶⁴ szám alatt döntést hozott [arról], hogy megszünteti a férjem, Medgyesi István magyarkanizsai kőműves ellen indított vagyonekobbzási eljárást.

A Szabadkai Kerületi Népbizottság⁵⁶⁵ mint panasz bíróság Pž. 70/1946-os szám alatt másik döntést hozott, mégpedig azt, hogy férjem vagyonát, mint népellenségét és háborús bűnösét, kobozzák el, amit nekem kikézbcsítettek a Zentai Népbíróság⁵⁶⁶ Vp. 960/1946-os számú, 1946. február 18-ai keltezésű döntésével.

A Zentai Járási Népbíróság fent említett határozata ellen, a törvényes határidőben

panaszt

nyújtok be, és kérem, hogy panaszomat az összes irattal, amely e tárgyra vonatkozik, juttassák el a Szabadkai Kerületi Népbizottsághoz mint panasz bírósághoz, ahol kérem, hogy semmisítsék meg a fent említett határozatot, a vagyonekobbzási eljárást pedig állítsák le a következő

okokból:

a fent említett határozatban megállapították, hogy férjem, Medgyesi István háborús bűnös és népellenség, aki a háború során eltűnt-elmanekült. Megjegyzem, hogy férjem a felszabadulás során Magyarkanizsán tartózkodott, tehát nem menekült el. Nincs tudomásom arról, hogy férjemet bármely illetékes bíróság elítélte volna, de ilyen döntés valószínűleg nem is létezik.

Férjemet azonnal a felszabadulást követően, amikor még rendezetlenek voltak a [köz]állapotok, felelőtlen elemek elhurcolták és kegyetlenkedtek [vele], majd eltűnt a börtönből. Az akkori felelőtlen elemek tevékenységével nem egyezhet a mai néphatalom, amit igazol néhány ilyen személy ellen hozott [bírósi] ítélet, és hogy [akkori] tevékenységük nem játszódhatott volna le a néphatalom tudomásával.

Férjem kőműves, tehát fizikai munkás volt, munkájával tartotta el családját. Sem a régi Jugoszlávia, sem a megszállás alatt nem volt semmilyen politikai pártban.

Az ½ ház, amely férjem vagyona, szükséges a szűkebb családom fenntartásához. Ebben a házban négy család, tizennégyen élünk, ezek leányaim családjai, tehát családomhoz tartoznak. Köztük gyermekek is vannak, 1 hetestől 7 éves korig, akik

564 Helyesen Vp. 960/1945.

565 Helyesen Kerületi Népbíróság.

567 Helyesen Járási Népbíróság.

lakás nélkül maradnának, ha azt elkoboznák. Megállapítható, hogy férjem vagyona, vagyis a ½ ház nélkülözhetetlen személyem és családom fenntartására.

64 éves, kenyerem megkeresésére, nehéz fizikai munkára alkalmatlan nő vagyok. Valamennyien, akik házamban laknak /leányaim családjai/, fizikai munkások, akik szegény vagyoni állapotúak, akik munkájukból élnek, egy vejem pedig a Jugoszláv Hadsereg tagja, úgyhogy én tartom el feleségét és kislányukat.

A vagyonekobbzásról szóló törvény 1. szakaszának 1. bekezdése, 2. és 3. szakaszának 1. bekezdése értelmében, amely előlátja, hogy a vagyonekobbzás alól mentesül a háztáji telek, a lakóépület és az iparosmunkához [szükséges] szerszám, amelyik feltétlenül szükséges az eltűnt [személy] családjának fenntartására.

Meggyőződésem, hogy a néphatalom nem engedi meg, ti. nem hoz olyan döntést, hogy dobjanak ki az utcára négy családot 16 taggal azért, mert felelőtlen elemek elhurcolták férjemet. Mert olyan népbírósi ítéletéről, amellyel férjemet elítélték és háborús bűnösnek nyilvánították, nincs tudomásom.

A felsoroltak alapján kérem a Szabadkai Kerületi Népbizottságot,⁵⁶⁸ hogy hozzon döntést, amivel férjemet felmenti a vád alól, mely szerint háborús bűnös és népellenesség, és hogy a férjem vagyona ellen indított elkobbzási eljárást állítsa le.

Annak reményében, hogy a Szabadkai Kerületi Népbizottság⁵⁶⁹ mint panasz bíróság, [számomra] kedvező döntést hoz, várom a bíróság végzését.

Magyarkanizsa, 1946. március 1.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

[aláírás]

Medgyesi Istvánné

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbírósi ítélet, Zenta. Vp. 960/1945. Medgyesi István magyarkanizsai lakos elleni vagyonekobbzási eljárás. 7. sz. irat.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

568 Helyesen Kerületi Népbírósi ítélet.

569 Helyesen Kerületi Népbírósi ítélet.

36. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság
Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Szám: 117/1945/55

Jegyzőkönyv

felvéve 1945. május 16-án a magyarkanizsai HNFB-nál⁵⁷⁰ az eltűnt Szabó Dénes ügyében.

Az általános felhívásra megjelent Tari János magyarkanizsai pap, 28 éves, nőtlen, magyar nemzetiségű jugoszláv állampolgár, aki kijelenti:

1. Az eltűnt vezeték- és keresztnéve: Szabó Dénes
2. Foglalkozása: pap
3. Utolsó [ismert] lakhelye: Magyarkanizsa–Tóthfalu, római katolikus plébánia
4. Születési ideje: 1893. március 22.
5. Születési helye: Horgos
6. Családi állapota: nőtlen
7. Felesége neve:
8. Gyermek száma:
9. Szülei neve:
10. Nemzetisége: magyar
11. Állampolgársága: jugoszláv
12. Vagyoni állapota: vagyontalan
13. Milyen családi kapcsolatban van a bejelentővel: káplán ugyanazon a plébánián.
14. Milyen körülmények között tűnt el: 1944. október 25-én délben két katona jött érte, és kocsin Magyarkanizsára, a Városházára kísérték. A múlt év október 27-éig a magyarkanizsai plébániáról ételt hordtak neki, de 1944. október 28-án nem vették át a neki szánt ételt, ettől az időponttól kezdve nem jelentkezett többet.

[aláírás]

Tari János káplán

Kihallgatta:

[olvashatatlan aláírás]⁵⁷¹

a Büntetőügyi Alosztály főnöke

Jelzet: TLZ. F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa. Bűnügyi Alosztály, 117/1945/55 ikt. szám.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

570 Helyi Népfelszabadító Bizottság.

571 Az olvashatatlan aláírás Friedmann Alfrédétől, az alosztály főnökétől származik.

37. DOKUMENTUM

Vp. sz. 165/1946

Jegyzőkönyv

[amely] felvétellett 1946. február 8-án a Zentai Járási Népbíróságon Szabó Dénes magyarkanizsai [lakos] vagyonekobbzási tárgyában azért, hogy a vagyonekobbzásról szóló törvény 6. szakasza értelmében megállapítsák a vagyonekobbzás alá nem eső kivételeket.

Jelen vannak:

a bíróság részéről:

Sorcsik Miklós, bíró.

a felek részéről:

a Népvagyonkezelő Igazgatóságot képviselőként Vukotić Milan,

a Helyi – Városi Népfelszabadító Bizottság képviselőként: senki,

az elítélt képviselőként: Móricz Vince.

A bíró megnyitja a tárgyalást.

A magyarkanizsai (Tóthfalu) római katolikus [plébánia]hivatal képviselője kéri, hogy a vagyonekobbzás alól mentesítsék – a bútorzat mellett – a többi ingóságot, valamint az egyházközösség élő és holt leltárát, mert ez soha nem képezte Szabó Dénes háborús bűnös vagyonát, hanem az egyházközösségét, illetve a római katolikus plébániahivatalét, mivel:

amikor a néhai Szabó Dénes erre a plébániára érkezett, a leltárban összeírt szoba-bútoron kívül nem rendelkezett sem ingó, sem ingatlan vagyonnal, hanem minden, ami ott volt, a római katolikus plébániahivatal vagyonát [képezte],

a mindenkori plébános, szokás szerint, élvezi az ingó és ingatlan vagyont, és ezek az egyházi földek megművelésre szolgálnak, a mindenkori plébános és a plébániahivatal fenntartására, mert ennek a birtoknak a bevételéből – más hiányában – fizetnek minden kiadást,

hogy a vagyonekobbzásra javasolt tárgyak a római katolikus plébániahivatal tulajdonai, bizonyítja az a tény is, hogy az ingatlanokat, amelyek a hivatal tulajdonát képezik, a Magyarkanizsai Népfelszabadító Bizottság nem is javasolta vagyonekobbzásra, ezek az eszközök az egyházi birtok művelésére szolgáltak és szolgálnak,

egyébként két üszőt már elvitt a hadsereg, amely tényre tanú Popović Petar, a III. Jugoszláv Hadsereg ellátási bizottságának tagja. A juhokból közben egy elpusztult. Erre tanúk: Erdélyi István a Jugoszláv Népfelszabadító Alap magyarkanizsai (Tóthfalu) VIII. kerületének elnöke, valamint Bartusz Lajos és Borsod István tóthfalusi [lakosok].

Megkérjük, hogy a fenti állításokkal kapcsolatban hallgassák meg Dobó Antalt, a Zentai Járási Népbizottság elnökét, aki jelen van.

Határozat:

A bíróság elrendeli a jelen lévő Dobó Antal tanú meghallgatását.

Dobó Antal, 29 éves, Magyarkanizsán született és él, a Zentai Járási Népbizottság elnöke, érdektelen, nem rokon, figyelmeztetve, kijelenti:

Ismeretes számomra, hogy a mindenkori plébános Tóthfaluban csak élvezi a fenntartásra [szolgáló] egyházi ingatlanokat az élő és holt leltárral együtt, amelyekre a föld megműveléséhez van szükség, és ezek teljes egészében az egyházközösség tulajdonát képezik. Ha a plébános meghal vagy leváltják, [akkor] az egész vagyont használatra az utódja kapja.

[aláírás]

Dobó Antal

A Népi Vagyonkezelő képviselője tiltakozik a kiegészítés ellen a vagyonelkobzásról szóló törvény 6. szakaszának kereteiben.

[aláírások]

Vukotić Milan

Móricz Vince

Határozat

A bíróság meghozza döntését, és írásban megküldi azt a feleknek.

[aláírás]

Sorčik bíró

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. Vp. 165/1946. Szabó Dénes vagyonelkobzási ügye.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

38. DOKUMENTUM

Népfelszabadító Bizottság
Ikt. sz. 2077
1945. május 13.
Törökbecse

Tárgy: Vajda M. Miklós vízbe veszett [tetemének] megtalálása a Tiszában

A Városi Népfelszabadító Bizottságnak Magyarkanizsa

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a folyó év május 11-én a Tiszában holttestet találtunk, amelynél Vajda M. Miklós, született 1921-ben, névre szóló iratot találtunk. A 3308 számú személyi igazolványt a Magyarkanizsai Városi Rendőrség állította ki. A többi adat olvashatatlan, elmosta a víz. A nevezettet azonnal eltemettük.

Az említett holttest magas növésű, jól fejlett, a bomlás állapotában [van]. A bőr látható részein, a combokon és a mellkason lila színű, különböző méretű véraláfutások látszanak. A bal lapocka alatt bőrsérülés van, és a mellkason is galambtojás méretű sérülés [látszik], amelyből sötétvörös folyadék csorog. A bomlás állapotából ítélve a halál ideje 3-4 hónappal ezelőttre tehető. A holttesten civil ruha foszlányai vannak.

A fenti illetékességre küldjük meg, azzal, hogy tájékoztassanak az eredményről.

Halál a faszizmusra, szabadság a népnek!

Titkár
[aláírás]
Anka Cvejin
Belügyi előadó
[aláírás]
Georgije Slatvinski

Elnök
[aláírás]
Blažin Tadija

Jelzet: TLZ. F. 115. Magyarkanizsai Községi Népbizottság. Bűnügyi Alosztály. 189/1945 ikt. szám.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

39. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság – Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Ikt. szám: 189/1945

A Járási Népfelszabadító Bizottság Elnökségének
Zenta

az Önök Biz. 42/1945. számára

A törökbecsei Helyi Népbizottság 2077/1945 számú átiratával tájékoztatta ezt a bizottságot, hogy a Tiszában találtak egy holttestet, melynél Vajda M. Miklós – [aki] 1921-ben született – névre szóló igazolványt találtak.

Vajda Mihályné szül. Sóti Verona 1945. május 14-én bejelentette, hogy fia, Vajda M. Miklós – aki 1921. január 7-én született – 1944. október 31-én eltűnt, ettől kezdve többé nem jelentkezett.

Az 1945. május 4-ei keltezésű Biz. 42/1945 számú paranccsal kapcsolatban utasítást kérünk, hogy az eltűnt szüleit értesítsük-e fiuk holttestének megtalálásáról.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Magyarkanizsa, 1945. május 24.

A Bűnügyi Alosztály főnöke: A Helyi Népfelszabadító Bizottság elnöke helyett:
[aláírás] [olvashatatlan aláírás]
Friedmann⁵⁷²

Jelzet: TLZ. F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa. Bűnügyi Alosztály, 189/1945 ikt. szám.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

572 Teljes név: Friedmann Alfréd.

40. DOKUMENTUM

Zentai Járásbíróság

R. 711/52 sz.

Jegyzőkönyv,

amely felvétel a Zentai Járásbíróságon 1952. december 18-án özv. Vajda Mihályné szül. Sóti Verona adorjáni lakos indítványa alapján eltűnt fiának, Miklósnak a peren kívüli holtta nyilvánítási tárgyában.

Jelen vannak:

a bíróság részéről Marinkov Borivoj, jogi előadó

a felek részéről:

az indítványozó személyesen,

Dr. Kocsis Szilveszter ügyvédgyakornok mint eseti gondnok,

Anka Manić, a Járási Ügyészség részéről.

A tárgy bejelentését követően a bíróság megállapítja, hogy a tárgyaláson minden beidézett megjelent.

Az indítványozó beterjeszti kérelmét, amely megegyezik az írásos beadvánnyal, a jogos érdek indoklásában pedig a születési anyakönyvi kivonatra hivatkozik, amelyből látszik, hogy ő az eltűnt személy édesanyja.

[A bíróság] felolvassa a születési anyakönyvi kivonatot, amely szerint [Vajda Miklós] 1921. január 7-én született Magyarkanizsán, apja Mihály, anyja szül. Sóti Verona. Továbbá az Adorjáni Népbizottság 932/52 sz. bizonylata, mely szerint az eltűnt e község lakosa volt, hogy 1944. október 30-ig a háborús cselekményekkel kapcsolatban eltűnt, és azóta nem jelentkezett. Betekintve a Zentai Járási Népbizottság Szociális és Egészségügyi Tanácsának 13023/52 sz. végzésébe [megállapítják], hogy az eltűnt személynek eseti gondnokul dr. Kocsis Szilveszter zentai ügyvédgyakornokot jelölték ki.

Ezt követően a bíróság hozzálátott a bizonyítékok ismertetéséhez a beidézett tanúk meghallgatásával.

Bata Antal tanú, adorjáni, Tito marsall u. 85 sz. alatti lakos, földműves, 59 éves, nő, két gyermek apja, nincs rokonságban, érdektelen, figyelmeztetve, kijelenti:

Jól ismertem az eltűnt Vajda Miklóst, mert a szülei házában lakott a szomszédságban, közvetlenül szemben az én házammal. Október hónap utolsó napján, tehát 1944. október 31-én Adorjánra jött valamiféle katonaság, és miután a téren gyűlést tartottak, a katonák csoportosan szétszéledtek a házak között, és több száz polgárt összetereltek. Közülük kiválasztottak ötvenet, és ezeket ismeretlen irányba terelték. Jól emlékszem, másnap Mindenszentek katolikus ünnep volt, az emberek a Tiszaparton öt holttestet láttak ezek közül a személyek közül, amelyeket a víz kidobott. Én csak a temetőben láttam, oda hozták őket a temetés végett. Ezek között a személyek között Miklós nem volt. Tanúsítom, hogy Miklós azóta nem tért haza, és semmit sem hallottam felőle.

Egyéb kijelentenivalóm nincs, vallomásomra kész vagyok megesküdni.

[aláírás]

Bata Antal

Bognár Béla tanú, adorjáni, Dohány u. 1 sz. alatti lakos, földműves, 39 éves, nő, négy gyermek apja, nem rokon, érdektelen, figyelmeztetve, kijelenti:

Jól ismerem az eltűnt Miklóst, mert szomszédok voltunk. 1944. október 31-én valakinek a katonasága jött a falunkba, és sok embert összeszedtek, akik közül a téren, névjegyzék alapján 50 polgárt kiválasztottak, és ezeket ismeretlen irányba terelték. A téren akkor én is ott voltam. Többek elbeszélése szerint, másnap Mindenszentek volt, a Tisza-parton 5-6 holttestet láttak az az 50 [személy] közül, akiket ismeretlen irányba eltereltek. Ezeket a holttesteket én nem láttam, de bizonyosan tudom, hogy az elhajtott polgárok csoportjában volt az eltűnt Miklós is. Mivel Miklós ettől a naptól [számítva] nem tért haza, illetve nem lehetett róla semmit hallani, úgy hiszem, hogy biztos halott. Egyéb kijelentenivalóm nincs, vallomásomra kész vagyok megesküdni.

[aláírás]

Bognár Béla

Az indítványozó, az eseti gondnok és a Járási Ügyészség képviselője kéri a bíróság döntését.

Ezt követően a bíróság meghozta a döntését, [mely szerint] megindítja Vajda Miklós adorjáni [lakos] holtta nyilvánítási eljárását azzal, hogy a bíróság utólagosan a jugoszláv *Hivatalos Lapban* hirdetményt ad fel az érdekeltek számára.

Lezárva.

Jogi előadó
Marinkov Borivoj
Anka Manić
Dr. Kocsis Szilveszter

[aláírás]
Vajda Mihályné

Jelzet: TLZ. F. 127. Járásbíróság, Zenta. R. 711/1952. Vajda Miklós adorjáni lakos holtta nyilvánítási eljárása. 1952. december 18-ai keltezésű jegyzőkönyv.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

Ítélet
Jugoszlávia népeinek nevében!

A Jugoszláv Hadsereg vajdasági katonai körzetének szabadkai parancsnokságánál [működő] hadbírószági tanácsa, Batak Mladen elvtárs mint a tanács elnöke, Ostojic Branka és Drakulic Rade harcosok mint tanácsstagok, Lazarevic Mile jegyzőkönyvvezető összetételben, Zupunski Urosz hadbírószági nyomozó jelenlétében a Pilisi Pál magyarkanizsai [lakos] elleni büntetőügyben, amely zsarolás és életveszélyes fenyegetés bűnügyében [folyik], az 1945. április 13-án megtartott szóbeli főtárgyalást követően meghozta és kihirdeti a következő

ítéletet.

A vádlott Pilisi Pál, Pál és Remete Julianna fia, földműves, Magyarkanizsán született és él, 52 éves, magyar [nemzetiségű], 1928-ban áttért a pravoszláv vallásra, nős, egy gyermek apja, egy lakóház tulajdonosa, büntetlen előéletű,

bűnös: 1. mert a felszabadulást követően visszaélt népőri hatalmával kihasználva a magyarkanizsai magyarok rémültségét, zsarolta az embereket azzal a fenyegetéssel, ha nem fizetnek neki meghatározott összeget, [akkor] a megzsaroltak családtagjait letartóztatják, megölik vagy megkínózzák azokat, akik a börtönben voltak, vagy hogy egyeseket letartóztatnak.

A vádlott így zsarolta meg Szabó Imrét 1000 pengővel azzal a fenyegetéssel, hogy börtönbe fog kerülni, ahonnan nem fog kijönni.

Kovács Sándort úgy zsarolta meg, hogy tőle a valamikori Jugoszlávia idejéből [származó] 65 dináros adósságra [hivatkozva] elvett egy kabátot.

Farkas Jánost úgy zsarolta meg, hogy régi, 112 dináros adósságra hivatkozva, bebörtönzés és megveretés fenyegetésével elvett 200 pengőt.

Rekeczki Piroskát úgy zsarolta meg, hogy férje kiszabadításának fejében az illetékes hatóság lefizetésére elvett 3000 pengőt.

Vitéz Erzsébetet azzal próbálta megzsarolni, hogy ha neki adja a lányát, akkor segít a férjén, aki a börtönben volt.

Ladóczki Kálmánt úgy próbálta megzsarolni, hogy bebörtönzéssel fenyegette, ha nem fizet 1000 pengőt.

Újhelyi Máriát megzsarolta 100 pengővel azért, hogy kijárja veje kiengedését a börtönből.

Pósa Sándort megzsarolta 20 pengővel azzal a fenyegetéssel, hogy letartóztatja és megvádolja.

Bagi Piroskát megzsarolta 1000 pengővel azzal, hogy férjét kiengedi a börtönből.

Kriska Mihályt és Űri Györgyöt megzsarolta 110 kg kukoricával régi tartozás fejében, amivel zsarolás, súlyos életellenes fenyegetés és hivatali helyzettel való visszaélés büntetést követte el, amelyet a hadbírószágról szóló rendelet 15. szakasza lát elő, ezért

a bíróság ezekért a cselekményekért 5 év súlyos kényszermunkára ítéli azzal, hogy a büntetésbe beleszámolódik a vizsgálati fogságban február 10-től 12-ig [eltöltött idő], valamint a polgári tisztesség elvesztésre 10 évre a büntetés letöltését követően.

Okok:

A megtartott szóbeli tárgyaláson, figyelembe véve az összes bizonyítékokat a szabad bírói megítélés alapján, Szabó Imre, Kovács Sándor, Rekeczki Piroska, Vitéz Erzsébet, Ladóczki Kálmán, Bagi Piroska, Kriska Mihály, Úri György tanúk vallomása alapján, akiket a vádlott megzsarolt, valamint a vádlott részleges beismerése alapján, a bíróság meggyőződött arról, hogy [Pilisi Pál] a felszabadulást követően mint magyarkanizsai népőr zsarolta az embereket azzal fenyegetőzve, hogy családtagjaikat, akik a börtönben voltak, megölik, megkínózzák, de ha neki odaadják a kért pénzösszeget, a vádlott kijárja, hogy egyeseket kiengedjenek a börtönből. Egyeseket azzal fenyegetett, hogy letartóztatják és bebörtönzik őket. Ezzel a vádlott félrevezetett egyes embereket azzal, hogy ő megtehet valamit a hatóságoknál azok érdekében, akik börtönben voltak, és a felsorolt tanúktól ezen beavatkozások címén különböző pénzösszegeket vett el. Ezekkel a cselekedeteivel a vádlott rombolta néphatalmunk tekintélyét, mert azt a látszatot keltette, hogy a pénzösszegek egy részét, amelyeket átvett, átadja az illetékes hatóság irányító szerveinek, és hogy az ő beavatkozásai így sikeresek. A vádlott egyike azoknak az elemeknek, aki befurakodott a népőrség soraiba, és ezt a tisztséget a nép zsarolására és rablására használta ki.

A felsorolt okok miatt a bíróság a vádlottat bűnösnek találta és példásan elítélte, mint a diszpozitívumban.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Jegyzőkönyvvezető:

[aláírás]

Lazarević Mile

A Tanács elnöke:

[aláírás]

Mladen Batak

Jelzet: TLZ. F. 127 Járásbíróság, Zenta. Hadbírósági iratok. 1945. S. 196/45. Pilisi Pál magyarkanizsai lakos büntetőügye.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

42. DOKUMENTUM

B. B. VII

Állami Bizottság – Folyószám.

Vajdasági Bizottság – Folyószám 528

Határozat a megszállók és támogatóik büntetteiről

Háborús bűnös

Vezetéknév, keresztnév és szerepe

a bűncselekmény végrehajtásában

Apja neve, anyja vezeté- és keresztnéve

Életkor, nemzetiség, tartózkodási helye

Sajátság, hivatal, állás, foglalkozás

Utolsó tartózkodási helye

Virág István

horgosi magyar
községi képviselő

Horgos (elítélve)

A bűncselekmény áldozata (károsult)

Vezetéknév, keresztnév és foglalkozás

lásd a BB ankétbizottság által
a „Deportáció” tömeges
bűncselekményről összeállított
elaborátumához csatolt
áldozatok-károsultak
névjegyzékét

Apja keresztnéve, anyja leánykori

vezeté- és keresztnéve

Életkor, születési hely és járás

Lakhelye

Azon személyek neve, akiket az áldozat

köteles volt eltartani, és rokoni kapcsolatuk

Hol történt a bűncselekmény

Járás, község és település

Bűncselekmény

A bűncselekmény fajtája

„Deportáció” tömeges
bűncselekmény
1/ a polgárok deportációja
2/ gyilkosság – módszeres terror
3/ polgári személyek kínzása
4/ erőszakolás
5/ rablás.

A végrehajtás ideje és helye

A „Deportáció” tömeges
bűncselekmény részleteit lásd
a Vajdasági Tartományi Bizottság
E. 1/II sz. döntésében.

Virág István háborús bűnös 1941 áprilisában és májusában Horgos község képviselőjeként részt vett a megszállókkal együtt annak a döntésnek a meghozatalában, amelynek alapján Kis-Gyála telepről tömegesen deportálták a szerb telepeseket.

Bizonyítékok

Bácska és Baranya
Ankétbizottságának elaborátuma
a „Deportáció” tömeges
bűncselekményről.
/Inv. sz. 11507/
1./ Az Ankétbizottság
jegyzőkönyve /Inv. sz. 12713/
Božin Svetozar, horgosi
földműves vallomása.
2./ Az Ankétbizottság
jegyzőkönyve /Inv. sz. 12714/
Vlašić Andrija, horgosi
földműves vallomása

Okozott (anyagi) kár
Miben áll a kár

Lásd az Ankétbizottság
„Deportáció” tömeges
bűncselekményről szóló
elaborátuma mellé csatolt
kárkimutatását.

A kár értéke háború előtti dinárban [kifejezve]

Megjegyzés
A határozat kézbesítve a Szabadkai Körzeti Ügyészségnek.
(elítélve)

Előadó:
[aláírás]
Dr. Prudan

Újvidék, 1945. december 17.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

A vajdasági Bizottság titkára
[aláírás]
Ilić Mijačević

A vajdasági Bizottság elnöke
[aláírás]

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 561. Broj: 528.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, cirill betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

ОДЛУКА

ПОДАЦИ

О ЗЛОЧИНИМА ОКУПАТОРА И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА

ЗЛОЧИНАЦ

Презиме, име и функција у извршењу злочина

VIRAG ISTVAN

Име оца и име и девојачко презиме матере

Старост, народност и место одакле је

Мађар из Horgoša

Својство, служба, положај, занимање

општински odbornik

Последње боравиште

Horgoš /Presudjen/

ЖРТВА ЗЛОЧИНА (оштећеник)

Презиме, име и занимање

Videti spiskove žrtava-oštećenika priložene elaboratu Ank.kom.za В.В.о масовном злочину "Deportacije"

Име оца и име и девојачко презиме матере

Старост, место и срез рођења

Вера, народност и брачно стање

Пребивалиште

Имена особа које је жртва била дужна издржавати и њихов родбински однос с њом

ГДЕ ЈЕ ЗЛОЧИН ИЗВРШЕН

Срез, општина и место

ЗЛОЧИН

Врста злочина

МАСОВНИ ЗЛОЧИН "DEPORTACIJA"

Време и место извршења

1/ Deportacije gradjane 2/ ubistva-sistematski teror 3/ mučenje gradjanskih lica 4/ silovanje 5/ pljačka.

Наčin и сретства извршења

Pojedinosti о масовном злочину "Deportacije" vide у odluci Pokrajinske komisije Vojvodine P.br.1/II.

Gornji zločinac Virag Istvan aprila i maja 1941.g bio opštinski odbornik u Horgošu i kao takav sudelovao sa okupatorom u donošenju odluke о масовном deportovanju Srba kolonista sa kolonije Mala Dža

43. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság
Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Szám: 117/1945/17

Jegyzőkönyv

felvéve 1945. május 14-én a magyarkanizsai HNFB-nál⁵⁷³ az eltűnt Vitéz Ferenc ügyében.

Az általános felhívásra megjelent Vitéz Ferenc neje, szül. Kovács Erzsébet háziasszony, Magyarkanizsa, Hunyadi u. 22., 53 éves, férjezett, 3 gyermek anyja, magyar nemzetiségű jugoszláv állampolgár, aki kijelenti:

1. Az eltűnt vezeték- és keresztnéve: Vitéz Ferenc
2. Foglalkozása: földműves
3. Utolsó [ismert] lakhelye: Magyarkanizsa
4. Születési ideje: 1874. november 25.
5. Születési helye: Magyarkanizsa
6. Családi állapota: nő
7. Felesége neve: Kovács Erzsébet
8. Gyermek száma: 3
9. Szülei neve: Vitéz Gergely és Rekecki Borbála
10. Nemzetisége: magyar
11. Állampolgársága: jugoszláv
12. Vagyoni állapota: vagyontalan
13. Milyen családi kapcsolatban van a bejelentővel: házastársa
14. Milyen körülmények között tűnt el: 1944. október 16-án délelőtt 11 órakor a ház udvari kertjén keresztül [bejöttek] Radivojev Ljubomir, Radaković Nikola, Oklobdžija Janko és Knežević Svetozar. Felszólították, hogy fizessen 100 ezer pengőt néhai Radivojev Bogdan árvái számára, majd ütni kezdték. Elájultam, ezért nem tudom, mi történt tovább vele. Étetl vittem részére a Városházára egészen 1944. október 27-ig, de 28-án délután a Városházán azt mondták, hogy kiengedték, ami nem volt igaz. Azóta nem jelentkezett.

[aláírás]
Vitéz Ferencné

573 Helyi Népfelszabadító Bizottság.

Kihallgatta:
[olvashatatlan aláírás]⁵⁷⁴
a Büntetőügyi Alosztály főnöke

Jelzet: TLZ. F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa. Büntetőügyi Alosztály. Ikt. szám:
117/1945/17.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

574 Az olvashatatlan aláírás Friedmann Alfrédétől, az alosztály főnökétől származik.

44. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság Martonos
Bizalmas iktatószám 289/1945
1945. október 19.
Martonos

Tárgy: a felszabadulást követően likvidált személyek adatai

A Megszállók És Támogatóik Büntetteit Megállapító
Vajdasági Bizottságnak
A Zentai Járás Statisztikai Tanácsának, Zenta

Válaszul az Önök Biz. ikt. sz. 240/945 folyó év október 16-ai keltezésű megkeresésére,
megküldjük a [kért] jelentést a következőről:
a felszabadulást követően likvidált személyek névsora:

1. Werner Mihály pap,	13. Koncz István nyomozó,
2. Varkulya Pál rendőr,	14. Kéri János rendőr,
3. Szabó Antal rendőr,	15. Lendvai Antal nemzetőr,
4. Sörös Sándor rendőr,	16. Püspök János nemzetőr,
5. Gruik János rendőrőrmester,	17. Sáfrány Kálmán rendőr,
6. Nagy Gábor pénztáros
és a nemzetőrök parancsnoka,	18. Horváth Gergely rendőr,
7. Horváth Miklós nemzetőr,	19. Fejős Ferenc rendőr,
8. Józsa Károly képviselő,	20. Bárány Ferenc nemzetőr,
9. Török Orbán képviselő,	21. Takács László kém,
10. Török János kém,	22. Ozsvár Péter nemzetőr,
11. Forró Lajos kém,	23. Sörös János községi bíró,
12. Szarapka Péter nemzetőr,	24. Holló Frenc nemzetőr.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

Titkár:
[aláírás]
Branko Rakin

Elnök:
[aláírás]
Sáfrány Miklós

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 503. 1945: 218-429. Broj: 303.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

45. DOKUMENTUM

A zentai lista

Megszállók És Támogatóik Büntetteit
Kivizsgáló Vajdasági Bizottság
– Zenta Járási Statisztikai Tanács –

Szám: Biz. 240/1945.

1945. október 17.

Zenta

Körzeti Bizottság

Megszállók És Támogatóik Büntetteit Kivizsgáló Vajdasági Bizottság
Szabadka

Küldjük a Zenta város és a Zentai járás likvidáltjainak listáját további felhasználásra.

Halál a fasizmusra, szabadság a népnek!

A tanács titkára

[aláírás]

Petar S. Slavnić

Szám 240/1945

A Zentai járásban likvidáltak névsora

Sorszám	Név és utónév	Lakhely Helység	Megjegyzés Járás
1.	Kelemen Pál	Ada	Zentai
2.	Sterbik Péter	Ada	Zentai
3.	Kozma István	Mohol	Zentai
4.	Fejős Péter	Mohol	Zentai
5.	Bor István	Mohol	Zentai
6.	Devederi Antal	Mohol	Zentai
7.	Deák János	Mohol	Zentai
8.	Mak István	Mohol	Zentai
9.	Viktor József	Mohol	Zentai
10.	Kadó Pál	Mohol	Zentai
11.	Erdélyi Lajos	Mohol	Zentai
12.	Csúz György	Mohol	Zentai
13.	Tornai Mátvás	Mohol	Zentai
14.	Póti Pál	Mohol	Zentai

15. Pál Mátyás	Mohol	Zentai
16. Mester János	Mohol	Zentai
17. Csábi János	Mohol	Zentai
18. Sánta István	Mohol	Zentai
19. Mencs Májer Péter	Mohol	Zentai
20. Busa József	Mohol	Zentai
21. Lázár József	Mohol	Zentai
22. Beretka Ágoston	Mohol	Zentai
23. Fillér András	Mohol	Zentai
24. Ring Sándor	Mohol	Zentai
25. Hermec József	Mohol	Zentai
26. Tordai János	Mohol	Zentai
27. Bálint Dávid	Mohol	Zentai
28. Kis István	Mohol	Zentai
29. Sinka Mátyás	Mohol	Zentai
30. Bogarami György	Mohol	Zentai
31. Korin Hasilo István	Mohol	Zentai
32. Apró Mihály	Mohol	Zentai
33. Szécsényi István	Mohol	Zentai
34. Dobri János	Mohol	Zentai
35. Pálfi István	Mohol	Zentai
36. Pocserek András	Mohol	Zentai
37. Seljek István	Mohol	Zentai
38. Berek Péter	Mohol	Zentai
39. Keresztes István	Mohol	Zentai
40. Szécsényi Simon	Mohol	Zentai
41. Pugri János	Mohol	Zentai
42. Lakatos Teréz	Mohol	Zentai
43. Deák Erzsébet	Mohol	Zentai
44. Ispán Ilona	Mohol	Zentai
45. Bozó Magdolna	Mohol	Zentai
46. Devecseri Jusztin	Mohol	Zentai
47. Mészáros Piroska	Mohol	Zentai
48. Horvát Mária	Mohol	Zentai
49. Takács Pál	Mohol	Zentai
50. Matorka György	Mohol	Zentai
51. Odri János	Mohol	Zentai
52. Muzslai Ferenc	Mohol	Zentai
53. Odri Dávid	Mohol	Zentai
54. Hambalko Teréz	Mohol	Zentai
55. Zamolja Piroska	Mohol	Zentai
56. Bakács Teréz	Mohol	Zentai
57. Urbán István	Mohol	Zentai
58. Takács István	Mohol	Zentai

59.	Takácsi Mátyás	Mohol	Zentai
60.	Szögi Antal	Mohol	Zentai
61.	Sipos Albert	Mohol	Zentai
62.	Sipos Mihály	Mohol	Zentai
63.	Kis Mátyás	Mohol	Zentai
64.	Odri István	Mohol	Zentai
65.	Vikor Antal	Mohol	Zentai
66.	Jéger István	Mohol	Zentai
67.	Szabadi István	Mohol	Zentai
68.	Poritk István	Mohol	Zentai
69.	Vojnak János	Mohol	Zentai
70.	Torma Mátyás	Mohol	Zentai
71.	Zamolja János	Mohol	Zentai
72.	László Mihály	Mohol	Zentai
73.	Laska József	Mohol	Zentai
74.	Kálmán Péter	Mohol	Zentai
75.	Vikor György	Mohol	Zentai
76.	László György	Mohol	Zentai
77.	László Mihály	Mohol	Zentai
78.	Cus Ferenc	Mohol	Zentai
79.	Pásti András	Mohol	Zentai
80.	István János	Mohol	Zentai
81.	István János	Mohol	Zentai
82.	Lakatos Mihály	Mohol	Zentai
83.	Kovács András	Mohol	Zentai
84.	Tóth István	Mohol	Zentai
85.	Id. Tóth István	Mohol	Zentai
86.	Mészáros István	Mohol	Zentai
87.	Mészáros András	Mohol	Zentai
88.	Bereg József	Mohol	Zentai
89.	Kuti József	Mohol	Zentai
90.	Szabadi István	Mohol	Zentai
91.	Gáspár Zoltán	Mohol	Zentai
92.	Ifj. Raffai György	Mohol	Zentai
93.	Magó Antal	Mohol	Zentai
94.	Lakatos József	Mohol	Zentai
95.	Ciral György	Mohol	Zentai
96.	Henyves Péter	Mohol	Zentai
97.	Tóth József	Mohol	Zentai
98.	Demeter Mátyás	Mohol	Zentai
99.	Berec Mihály	Mohol	Zentai
100.	Kolarik Gábor	Mohol	Zentai
101.	Tóth József „Sárga”	Mohol	Zentai
102.	Szécsényi György	Mohol	Zentai

103.	Hegedűs Illés	Mohol	Zentai
104.	Horák György	Mohol	Zentai
105.	Hambalkó József	Mohol	Zentai
106.	Gáspár Lajos	Mohol	Zentai
107.	Gajdos Kálmán	Mohol	Zentai
108.	Berta József	Mohol	Zentai
109.	Tóth Nándor	Mohol	Zentai
110.	Öreg András	Mohol	Zentai
111.	Haljinska János	Mohol	Zentai
112.	Banári Ferenc	Mohol	Zentai
113.	Koli Imre	Mohol	Zentai
114.	Zamolja István	Mohol	Zentai
115.	Keceli Mészáros Fábrián	Mohol	Zentai
116.	Varga Lajos	Mohol	Zentai
117.	Miklós Pál	Mohol	Zentai
118.	Világos György	Mohol	Zentai
119.	Adamkó Urbán	Mohol	Zentai
120.	Tamaskov Géza	Mohol	Zentai
121.	Koljatin Ferenc	Mohol	Zentai
122.	Kolincs Ferencné	Mohol	Zentai
123.	Varga István	Mohol	Zentai
124.	Pető Mihály	Mohol	Zentai
125.	Torna András	Mohol	Zentai
126.	Torna András	Mohol	Zentai
127.	Sabalji János	Mohol	Zentai
128.	Pénzes István	Mohol	Zentai
129.	Vince Albert	Mohol	Zentai
130.	Muzslai Ferenc	Mohol	Zentai
131.	Jenele Ferenc	Mohol	Zentai
132.	Gajdos Mátyás	Mohol	Zentai
133.	Rajnai Károly	Mohol	Zentai
134.	Kolinics Jenő	Mohol	Zentai
135.	Bem Tamás	Mohol	Zentai
136.	Dudai János	Mohol	Zentai
137.	Váris Ferenc	Mohol	Zentai
138.	Öreg Mihály	Mohol	Zentai
139.	Csiszári József	Magyarkanizsa	Zentai
140.	Csanádi Imre	Magyarkanizsa	Zentai
141.	Almási János	Magyarkanizsa	Zentai
142.	Szilágyi János	Magyarkanizsa	Zentai
143.	Nagy György	Magyarkanizsa	Zentai
144.	Gajda János	Magyarkanizsa	Zentai
145.	Muhi Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
146.	Gyalut Lajos	Magyarkanizsa	Zentai

147.	Lonti Gábor	Magyarkanizsa	Zentai
148.	Harmat Péter	Magyarkanizsa	Zentai
149.	Harmat Tamás	Magyarkanizsa	Zentai
150.	Kis Miklós	Magyarkanizsa	Zentai
151.	Bicskei Mihály	Magyarkanizsa	Zentai
152.	Balázs István	Magyarkanizsa	Zentai
153.	Megyesi István	Magyarkanizsa	Zentai
154.	Kávai Miklós	Magyarkanizsa	Zentai
155.	Remete Sándor	Magyarkanizsa	Zentai
156.	Konc István	Magyarkanizsa	Zentai
157.	Kocsis Zoltán	Magyarkanizsa	Zentai
158.	Filiszter Kelemen	Magyarkanizsa	Zentai
159.	Nagy József	Magyarkanizsa	Zentai
160.	Törtei Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
161.	Balázs Géza	Martonos	Zentai
162.	Janucski Mátyás	Martonos	Zentai
163.	Holló Ferenc	Martonos	Zentai
164.	Meres János	Martonos	Zentai
165.	Csal Imre	Martonos	Zentai
166.	Károly József	Martonos	Zentai
167.	Gruik János	Martonos	Zentai
168.	Takács László	Martonos	Zentai
169.	Kéri János	Martonos	Zentai
170.	Sárvári Kálmán	Martonos	Zentai
171.	Horvát Miklós	Martonos	Zentai
172.	Nagy Gábor	Martonos	Zentai
173.	Barbulya Pál	Martonos	Zentai
174.	Vojnik József	Horgos	Zentai
175.	Szabadi István	Horgos	Zentai
176.	Csocsik Mihály	Horgos	Zentai
177.	Lengyel Ferenc	Horgos	Zentai
178.	Fazekas János	Horgos	Zentai
179.	Almer Vilmos	Horgos	Zentai
180.	Fehér István	Horgos	Zentai
181.	Ábrahám Géza	Horgos	Zentai
182.	Katán Ádám	Horgos	Zentai
183.	Túri Pál	Horgos	Zentai
184.	Farkas Géza	Horgos	Zentai
185.	Rajity György	Horgos	Zentai
186.	Herceg Mihály	Horgos	Zentai
187.	Pataki Antal	Horgos	Zentai
188.	Tolnai István	Horgos	Zentai
189.	Pokal Antal	Horgos	Zentai
190.	Virág István	Horgos	Zentai

191.	Lajter Sándor	Horgos	Zentai
192.	Berényi Mátyás	Horgos	Zentai
193.	Radić Miša	Horgos	Zentai
194.	Cseszák Lajos	Horgos	Zentai
195.	Takács Mátyás	Horgos	Zentai
196.	Krehuska Mátyás	Horgos	Zentai
197.	Imiljanski Mihály	Horgos	Zentai
198.	Id. Tolinkó Ferenc	Horgos	Zentai
199.	Hauk Ermet	Horgos	Zentai
200.	Heréd Valéria	Horgos	Zentai
201.	Kabó János	Horgos	Zentai
202.	Ifj. Talinkó Ferenc	Horgos	Zentai
203.	Borzinás János	Horgos	Zentai
204.	Báló János	Horgos	Zentai
205.	Csikós Ferencné	Horgos	Zentai
206.	Dr. Volf Béla	Ada	Zentai
207.	Török Máté	Ada	Zentai
208.	Balázs Mátyás	Ada	Zentai
210.	Kocsis Jakab	Ada	Zentai
211.	Sterbik Vince	Ada	Zentai
212.	Szincsák János	Ada	Zentai
213.	Szincsák Sándor	Ada	Zentai
214.	Rusák Dávid	Ada	Zentai
215.	Dobai Lajos	Ada	Zentai
216.	Homolya Nándor	Ada	Zentai
217.	Raffai György	Ada	Zentai
218.	Id. Csúzdi Sándor	Ada	Zentai
219.	Horti Pál	Ada	Zentai
220.	Gál Péter	Ada	Zentai
221.	Menési Lajos	Ada	Zentai
222.	Menési Lajosné szül. Milko Jelisaveta	Ada	Zentai
223.	Mészáros György	Ada	Zentai
224.	Horvát Károly	Ada	Zentai
225.	Horvát Károlyné szül. Menési	Ada	Zentai
226.	Magyar Viktória	Ada	Zentai
227.	Muhi Ferenc	Horgos	Zentai
228.	Gyalut Lajos	Horgos	Zentai
229.	Harmat Péter	Horgos	Zentai
230.	Hartman Tamás	Horgos	Zentai
231.	Kis Miklós	Horgos	Zentai
232.	Werner Mihály	Martonos	Zentai
233.	Varkula Pál	Martonos	Zentai

234.	Szabó Antal	Martonos	Zentai
235.	Seres Sándor	Martonos	Zentai
236.	Nagy Gábor	Martonos	Zentai
237.	Törtök Urbán	Martonos	Zentai
238.	Törtök János	Martonos	Zentai
239.	Forró Lajos	Martonos	Zentai
240.	Sarapka Pál	Martonos	Zentai
241.	Konc István	Martonos	Zentai
242.	Lendvai Antal	Martonos	Zentai
243.	Püspök János	Martonos	Zentai
244.	Sáfrány Kálmán	Martonos	Zentai
245.	Horvát Gergely	Martonos	Zentai
246.	Fejős Ferenc	Martonos	Zentai
247.	Bárány Ferenc	Martonos	Zentai
248.	Ozsvári Péter	Martonos	Zentai
249.	Seres János	Martonos	Zentai
250.	Szabó Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
251.	Balassa István	Magyarkanizsa	Zentai
252.	Újvári Vilmos	Magyarkanizsa	Zentai
253.	Gyalus Lajos	Magyarkanizsa	Zentai
254.	Körmöci Gyula	Magyarkanizsa	Zentai
255.	Sarnyai Mihály	Magyarkanizsa	Zentai
256.	Kis Urbán	Magyarkanizsa	Zentai
257.	Sarnyai Sándor István	Magyarkanizsa	Zentai
258.	Dukai Pál Lukács	Magyarkanizsa	Zentai
259.	Kosányi Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
260.	Csépe Antal	Magyarkanizsa	Zentai
261.	Sóti Dezső	Magyarkanizsa	Zentai
262.	Bicskei József József	Magyarkanizsa	Zentai
263.	Szecsei János István	Magyarkanizsa	Zentai
264.	Sindeles János István	Magyarkanizsa	Zentai
265.	Kovács Lukács Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
266.	Sándor Ferenc Lukács	Magyarkanizsa	Zentai
267.	Fajda Máttyás István	Magyarkanizsa	Zentai
268.	Ladócki János István	Magyarkanizsa	Zentai
269.	Bicskei Menyhért István	Magyarkanizsa	Zentai
270.	Remete István József	Magyarkanizsa	Zentai
271.	Bánszki Máttyás Miklós	Magyarkanizsa	Zentai
272.	Lackó Antal Antal	Magyarkanizsa	Zentai
273.	Körmöci Antal Simon	Magyarkanizsa	Zentai
274.	Apci Lukács Lukács	Magyarkanizsa	Zentai
275.	Zöldi Ferenc Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
276.	Vajda Mihály Miklós	Magyarkanizsa	Zentai
277.	Veres András Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai

278.	Bicskei János János	Magyarkanizsa	Zentai
279.	Csanádi Antal Vilmos	Magyarkanizsa	Zentai
280.	Bognár Mihály Sándor	Magyarkanizsa	Zentai
281.	Rózsa János Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
282.	Borsos Petra István	Magyarkanizsa	Zentai
283.	Sándor János Géza	Magyarkanizsa	Zentai
284.	Horvát Rozália Gyula	Magyarkanizsa	Zentai
285.	Vajda András	Magyarkanizsa	Zentai
286.	Törtei Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
287.	Cérna András	Magyarkanizsa	Zentai
288.	Gajda József	Magyarkanizsa	Zentai
289.	Kosányi György	Magyarkanizsa	Zentai
290.	Rekecki János	Magyarkanizsa	Zentai
292.	Kosányi Imre	Magyarkanizsa	Zentai
293.	Losonc István	Magyarkanizsa	Zentai
294.	Bús György	Magyarkanizsa	Zentai
295.	Kocsis János	Magyarkanizsa	Zentai
296.	Bakota Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
297.	Domonkos Gyula	Magyarkanizsa	Zentai
298.	Tandari István	Magyarkanizsa	Zentai
299.	Bata János József	Magyarkanizsa	Zentai
300.	Milutinovics István Gyula	Magyarkanizsa	Zentai
301.	Bagi Antal	Magyarkanizsa	Zentai
302.	Pásztor József	Magyarkanizsa	Zentai
303.	Szecsei Lukács	Magyarkanizsa	Zentai
304.	Pásztor János	Magyarkanizsa	Zentai
305.	Molnár Antal	Magyarkanizsa	Zentai
306.	Radak Mihály	Magyarkanizsa	Zentai
307.	Kostyán Antal	Magyarkanizsa	Zentai
308.	Vitéz Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai
309.	Cseszkó István	Magyarkanizsa	Zentai
310.	Kókai János	Magyarkanizsa	Zentai
311.	Berec István	Magyarkanizsa	Zentai
312.	Sátai János	Magyarkanizsa	Zentai
313.	Sándor István	Magyarkanizsa	Zentai
314.	Vajda János	Magyarkanizsa	Zentai
315.	Perzelt József	Magyarkanizsa	Zentai
316.	Lengyel Pál	Magyarkanizsa	Zentai
317.	Takács György	Magyarkanizsa	Zentai
318.	Kovács Imre	Magyarkanizsa	Zentai
319.	Szabó Dénes	Magyarkanizsa	Zentai
320.	Német János	Magyarkanizsa	Zentai
321.	Takács Pál	Magyarkanizsa	Zentai
322.	Siferi Ferenc	Magyarkanizsa	Zentai

323.	Vajda Károly	Magyarkanizsa	Zentai
324.	Tóth István	Magyarkanizsa	Zentai
325.	Bakota Antal	Magyarkanizsa	Zentai
326.	Fir Mátyás	Zenta	Zentai
327.	Szabó Imre	Zenta	Zentai
328.	Dudás Péter	Zenta	Zentai
329.	Kovács István	Zenta	Zentai
330.	Ilovski Ernő	Zenta	Zentai
331.	Dr. Bas Ljudevit	Zenta	Zentai
332.	Szeles András	Zenta	Zentai
333.	Döme Albert	Zenta	Zentai
334.	Hagymás Gábor	Zenta	Zentai
335.	Janek Aladár	Zenta	Zentai
336.	Guelmino Sándor	Zenta	Zentai
337.	Dr. Ferenci Antal	Zenta	Zentai
339.	Johanis Kálmán	Zenta	Zentai
340.	Keselring Ernest	Zenta	Zentai
341.	Poljaković Ivan	Zenta	Zentai
342.	Lukács Károly	Zenta	Zentai
343.	Halász Sándor	Zenta	Zentai
344.	Puskás Mária	Zenta	Zentai
345.	Hangya Kálmán	Zenta	Zentai
346.	Boka Pál	Zenta	Zentai
347.	Vecseri Lajos	Zenta	Zentai
348.	Baráti István	Zenta	Zentai
349.	Döme Tamás	Zenta	Zentai
350.	Nagy János	Zenta	Zentai
251.	Piszár István	Zenta	Zentai
252.	Varga Imre	Zenta	Zentai
353.	Boros János	Zenta	Zentai
354.	Berkes Pál	Zenta	Zentai
355.	Kuklis István	Zenta	Zentai
356.	Kovács Péter	Zenta	Zentai
357.	Dr. Felsőhegyi András	Zenta	Zentai
358.	Dr. Balog Károly	Zenta	Zentai
359.	Hes József	Zenta	Zentai
360.	Mihalety György	Zenta	Zentai
361.	Tóth Miklós	Zenta	Zentai
362.	Tóth Mihály	Zenta	Zentai
363.	Ifj. Tóth Mihály	Zenta	Zentai
364.	Nagy Perge Illés	Zenta	Zentai
365.	Toldi János	Zenta	Zentai
366.	Huszár Bálint	Zenta	Zentai
367.	Vas Nándor	Zenta	Zentai

368.	Tóth Katona Illés	Zenta	Zentai
369.	Marton Ferenc	Zenta	Zentai
370.	Sándor Jenő	Zenta	Zentai
371.	Halász János	Zenta	Zentai
372.	Lakatos Gusztáv	Zenta	Zentai
373.	Mocsnek Elek	Zenta	Zentai
374.	Tóth Szegedi Péter	Zenta	Zentai
375.	Szűcs Lénárd	Zenta	Zentai
376.	Kadvány D. Károly	Zenta	Zentai
377.	Imre Ferenc	Zenta	Zentai
378.	Boros Géza	Zenta	Zentai
379.	Nagyabonyi István	Zenta	Zentai
380.	Molnár Gábor Béla	Zenta	Zentai
381.	Mescanov Vasilije	Zenta	Zentai
382.	Zsiga Pál	Zenta	Zentai
383.	Magyar János	Zenta	Zentai
384.	Bencsik Lajos	Zenta	Zentai
385.	Kalmár István	Zenta	Zentai
386.	Vas Pál	Zenta	Zentai
387.	Lalics Imre	Zenta	Zentai
388.	Lakatos Vince	Zenta	Zentai
389.	Piszár Péter	Zenta	Zentai
390.	Splár János	Zenta	Zentai
391.	Dukai Lukács	Zenta	Zentai

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 503. 1945: 218–429. Broj: 303.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

46. DOKUMENTUM

A Megszállók és Támogatóik Bűntetteit Megállapító Vajdasági Bizottságnak
Körzeti Bizottság, Szabadka
303. szám
1945. december 4.
Szabadka

A Megszállók és Támogatóik Bűntetteit Megállapító Vajdasági Bizottságnak
Újvidék

Válaszul az önök 54/945. számú bizalmas levelére elküldjük minden [Szabadka körzethez tartozó] faluból a likvidáltak adatait.

Halál a faszizmusra, szabadság a népnek!

Titkár
[aláírás]

A körzeti parancsnokság tisztje
[aláírás]
Zvekić

Járás: Szabadka
Helység: Szabadka

Sor- szám	Vezetéknév és keresztnév	Szülő neve	Egyéb személyes adatok	Meg- jegyzés
1.	Ambrus Antal			
2.	Buzetszki Ferenc			
3.	Bardi Péter			
4.	Bogesić Ernest			
5.	Bartalos József			
6.	Berkó Károly			
7.	Borsos Mihály			
8.	Boros János			
9.	Bardi Sándor			
10.	Bátori Károly			
11.	Barta Ferenc			
12.	Baranyi József			
13.	Boros Ljudevit			
14.	Koloman Balázs			
15.	Berner Ferenc			
16.	Balog Bernát			
17.	Balog Vojislav			
18.	Bácsi András			
19.	Belecski Mihály			
20.	Balázs János			
21.	Bíró Lajos			
22.	Balog Ferenc			
23.	Balog Sándor			
24.	Vince Mihály			
25.	Verne Gusztáv			
26.	Virág József			
27.	Varga Antal			
28.	Vas Lajos			
29.	Váci Péter			
30.	Virág Géza			
31.	Varges Sándor			
32.	Varkula Mihály			
33.	Varga Kálmán			
34.	Gombos József			
35.	Gencel József			
36.	Görög Lajos			
37.	Derna András			
38.	Dukai Miklós			

39. Dragasi Krisztina
40. Dobó István
41. Dalter István
42. Dorozsmai József
43. Demeter Ferenc
44. Decsivány József
45. Devity Nándor
46. György István
47. Endi Péter
48. Elek Lajos
49. Eres Géza
50. Elek Mihály
51. Zsizsa János
52. Ūrmös István
53. Ilgen István
54. Institoris Sándor
55. Ivković Ivandekić Gábor
56. Jakob Mata
57. Jenci György
58. Jager Mihály
59. Jambrusity Miklós
60. Jámbor Kálmán
61. Jager István
62. Kis Albert
63. Kovács István
64. Kovács András
65. Kollár József
66. Kocsis János
67. Kis György
68. Knapec Lojzije
69. Kladek Ladislav
70. Körmöci György
71. Kovács György
72. Kracer István
73. Keresnede István
74. Keresnede Júlia
75. Kis Jenő
76. Körmöci György
77. Kovács Lajos
78. Kollár István
79. Luc Károly
80. Lengyel Lajos
81. Lakatos Ferenc
82. Lipai József

83. Lengyel István
84. Lalterák János
85. Lindner Jelena
86. Lehotkai Ferenc
87. Dr. Lipozenčič Ladislav
88. Malisa Géza
89. ud. Masa Mihály
90. Major József
91. Molnár László
92. Margit József
93. Mészáros János
94. Makai István
95. Mészáros Péter Pál
96. Merci Simon
97. Mezei András
98. Makai István
99. Miško Grčić
100. Mészáros András
101. Megyeri József
102. Lendvai Iván
103. Nagy Sámuel
104. Nagy Sándor
105. Nagy József
106. Nagy László
107. Nojcsek Gizella
108. Nojgebajer Antal
109. Nados Gábor
110. Nados István
111. Nagytorma Mátyás
112. Navai Lajos
113. Nedo Lujza
114. Nemes Oszkár
115. Orosz György
116. Orosz János
117. Odri Máté
118. Óvári Péter
119. Orosz Illés
120. Palatinus István
121. Palatinus Ferenc
122. Palgyi Lajos
123. Palko Pinc
124. Pap Péter
125. Pintér András
126. Puha Miklós

127. Pencsényi Mihály
128. Pletl Antal
129. Prčić Ivan
130. Rencsényi Mihály
131. Rencsényi Sándor
132. Rencsényi Antal
133. Rizsányi Béla
134. Retkes József
135. Ris Pál
136. Sebestyén Menyhért
137. Salai Pera
138. Szemesi Károly
139. Szabó Mihály
140. Szabó Lajos
141. Szamosvári József
142. Sokhauzer Jenő
143. Szebényi Márton
144. Szalai János
145. Szabanov Hatvani Iván
146. Szabó Rozina
147. Szabó József
148. Szeleki László
149. Szabó Tábor
150. Szabados Sándor
151. Smolenski Stevan
152. Szermes Mihály
153. Dr. Somer Dragutin
154. Szabó Ferenc
155. Szécsi Lajos
156. Szatmár István
157. Sriker Imre
158. Stefani Mihály
159. Szabó Cibolya András
160. Szabó Sípos Imre
161. Stantić Joso
162. Szabó István
163. Török József
164. Török Bálint
165. Tóth Erzsébet
166. Tóth Mária
167. Tóth Károly
168. Torma Ferenc
169. Taupert Alfréd
170. Török János

171. Tiler Ferenc
172. Teleki Gyula
173. Temunović Stipan
174. Takács Mihály
175. Uri Antal
176. Fehér Jakab
177. Fábrián István
178. Fremund György
179. Futó Géza
180. Fazekas István
181. Filag István
182. Frol Joso
183. Frol Ferenc
184. Füredi András
185. Fabijanović Lojzija
186. Fehér Ferenc
187. Horvát Ádám
188. Hanák Géza
189. Harton István
190. Horvát Vince
191. Havai Lajos
192. Hardi Viktória
193. Hajnal Antal
194. Hajbert Ladislav
195. Horvát Lajos
196. Herceg János
197. Horvát István
198. Hegedűs Borbála
199. Horvát Imre
200. Horvát Ádám
201. Hardi Demeter
202. Cindel József
203. Cindel Károly
204. Cinkotai Cindel
205. Csányi József
206. Csajkás Margit
207. Csipak Antal
208. Csiszár Nagy Sándor
209. Snajder Ferenc
210. Sárvári Géza
211. Sriker Imre
212. Szikora Sándor
213. Kenedi Károly
214. Varga Željko

215. Varga András
216. Gyetvai József
217. Jakob György
218. Kafcsák József
219. Kazány János
220. Kakas Ernő
221. Kalmár Mihály
222. Kaniv Lajos
223. Kapista István
224. Keke Urbán
225. Keller Ferenc
226. Körmendi János
227. Körmendi Fábrián
228. Király Sándor
229. Kis Béla
230. Kis József
231. Kis Lajos
232. Kis Pál
233. Kovács József
234. Kovács Mihály
235. Kollár Károly
236. Kocsmár Emil
237. Krol András
238. Kudel Mária
239. Kurandi László
240. Lampert János
241. Lőrinc Péter
242. Liszer Nagy
243. Lihner Jelena
244. Mezei Boda
245. Moze Antal
246. Nagy Kis Erzsébet
247. Némedi Károly
248. Pagáni István
249. Szenc Ferenc
250. Szeter Ferenc
251. Szluksz János
252. Stefani Mihály
253. Sztuparity Mátyás
254. Szurteg Herne
255. Takács József
256. Tamási Péter
257. Taubert Gusztávné
258. Taupert Alfréd

- 259. Teke József
- 260. Torma Teréz
- 261. Tóth Imre
- 262. Tóth Mátyás
- 263. Faragó István
- 264. Fátyol Ferenc
- 265. Fülöp Jakab
- 266. Hajnal István
- 267. Harkány András
- 268. Heda Lujza
- 269. Horvát Antal
- 270. Csajkás Péter
- 271. Sárvár Stipan (János?)
- 272. Sulta Iván
- 273. Andrejevity Antal

Járás: Szabadka

Helység: Bajmok

Sor- szám	Vezetéknév és keresztnév	Szülő neve	Egyéb személyes adatok	Meg- jegyzés
1.	Bakula Mihály			
2.	Üveges Mijo			
3.	Makai István			
4.	Óvári Péter			
5.	Sekély Károly			
6.	Szvboda Károly			
7.	Szauer Béla			
8.	Herceg Ilonka			
9.	Hajgebajer Antal			
10.	Horvát Lajos			
11.	Cindel János			
12.	Cindel Károly			
13.	Cindel Ferenc			
14.	Cindel Lajos			
15.	Cinkotai István			
16.	Saner Béla zv Téglás			
17.	Selymesi Mihály			
18.	Lengyel Károly			
19.	Kanyó Iván			
20.	Jámbor Sándor			
21.	Kollár Péter			
22.	Kókai Pál			

23. Tolarity István
24. Kovács József
25. Kocsis Iván
26. Selymes Mihály

Járás: Zenta

Helység: Zenta

Sor- szám	Vezetéknév és keresztnév	Szülő neve	Egyéb személyes adatok	Meg- jegyzés
1.	Baš Dr. Ljudevit		szül. Zenta, r. k., magyar, nő	
2.	Baka Pál		szül. Zenta, 1897, r. k., magyar, nő	
3.	Borát István		szül. Zenta, 1900, r. k., magyar, nő	
4.	Boros János		szül. Zenta, 1903, r. k., magyar, nő	
5.	Berkes Pál		szül. Zenta, 1898, r. k., magyar, nő	
6.	Balog Dr. Károly		szül. Zenta, 1880, r. k., magyar, nő	
7.	Boros Géza		szül. Zenta, 1915, r. k., magyar, nő	
8.	Benyicsik Lajos		szül. Zenta, 1904, r. k., magyar, nő	
9.	Vecseri Lajos		szül. Zenta, 1902, r. k., magyar, nő	
10.	Varga Ikre		szül. Zenta, 1899, r. k., magyar, nő	
11.	Vas Nándor		szül. Zenta, 1892, r. k., magyar, nő	
12.	Vas Pál		szül. Zenta, 1896. r. k., magyar, nő	
13.	Guelmiono Sándor		szül. Zenta, 1889, r. k., magyar, nő	
14.	Dudás Péter		szül. Zenta, 1889, r. k., magyar, nő	
15.	Döme Albert		szül. Zenta, 1910, r. k., magyar, nő	
16.	Döme Tamás		szül. Zenta, 1904, r. k., magyar, nő	
17.	Dukai Lukács		szül. Zenta, 1883, r. k., magyar, nő	
18.	Zsiga Pál		szül. Zenta, 1896, r. k., magyar, nő	
19.	Ilovszki Ernest		szül. Zenta, 1911, r. k., magyar, nő	
20.	Johanisz Kálmán		szül. Zenta, 1905, r. k., magyar, nő	
21.	Kovács István		szül. Zenta, 1900, r. k., magyar, nő	
22.	Janek Aladár		szül. Zenta, 1911, r. k., magyar, nő	
23.	Keszering Erneszt		Jasa Tomić, 1887, ref., német, nő	
24.	Kukulity István		szül. Zenta, 1908, r. k., magyar, nő	
25.	Kovács Péter		szül. Zenta, 1891, r. k., magyar, nő	
26.	Kadvány Dr. Károly		szül. Zenta, 1893, r. k., magyar, nő	
27.	Kalmár István		szül. Zenta, 1890, r. k., magyar, nő	
28.	Lukács Károly		szül. Zenta, 1915, r. k., magyar, nő	
29.	Lakatos Gisztáv		szül. Zenta, 1910, r. k., magyar, nő	
30.	Lality Imre		szül. Zenta, 1898, r. k., magyar, nő	
31.	Lakatos Vince		szül. Zenta, 1908, r. k., magyar, nő	
32.	Mihalec György		szül. Zenta, 1906, r. k., magyar, nő	
33.	Marton Ferenc		szül. Zenta, 1905, r. k., magyar, nő	

34. Mecsmek Elek	szül. Zenta, 1906, r. k., magyar, nős
35. Molnár G. Béla	szül. Zenta, 1900, r. k., magyar, nős
36. Meščanov Vasilije	Harkov, 1898, pravoszláv, orosz, nőtlen
37. Magyar János	Hód.vásárhely, 1912, r. k., magyar, nős
38. Nagy János	szül. Zenta, 1901, r. k., magyar, nős
39. Nagy Perge Illés	szül. Zenta, 1896, r. k., magyar, nős
40. Nagyabonyi István	szül. Zenta, 1906, r. k., magyar, nős
41. Pojakovity Iván	szül. Zenta, 1906, r. k., magyar, nős
42. Piszár István	szül. Zenta, 1915, r. k., magyar, nős
43. Piszár Péter	szül. Zenta, 1900, r. k., magyar, nős
44. Szabó Imre	szül. Zenta, 1913, r. k., magyar, nőtlen
45. Szeles András	szül. Zenta, 1892, r. k., magyar, nős
46. Sih Lenart	Rumunija, 1902, ref, német, nőtlen
47. Szollár János	szül. Zenta, 1882, r. k., magyar, nős
48. Sarnyai János	szül. Zenta, r. k., magyar, nős
49. Tóth Miklós	szül. Zenta, 1801, r. k., magyar, nős
50. Tóth Mihály	szül. Zenta, 1872, r. k., magyar, nős
51. Ifj. Tóth Mihály	szül. Zenta, 1919, r. k., magyar, nős
52. Polti János	szül. Zenta, 1898, r. k., magyar, nős
53. Tóth Katona Illés	szül. Zenta, 1894, r. k., magyar, özvegy
54. Tóth Szegedi Péter	szül. Zenta, 1914, r. k., magyar, nős
55. Für Mátyás	szül. Zenta, 1906, r. k., magyar, nős
56. Ferenci Dr. Antal	szül. Zenta, 1882, r. k., magyar, nős
57. Felsőhegyi Dr. András	szül. Zenta, 1886, r. k., magyar, nős
58. Horvát Dezső	szül. Zenta
59. Hagymás Gábor	szül. Zenta, 1882, r. k., magyar, nős
60. Holás Sándor	szül. Zenta, 1882, r. k., magyar, nős
61. Hangya Kálmán	szül. Zenta, 1882, r. k., magyar, nős
62. Hes József	szül. Zenta, 1890, r. k., magyar, nős
63. Huszár Bálint	szül. Zenta, 1886, r. k., magyar, nős
64. Holas János	szül. Zenta
65. Sándor Jenő	szül. Zenta, 1886, r. k., magyar, nős
66. Huskás Mária	szül. Zenta, 1886, r. k., magyar, hajadon
67. Imre Ferenc	Szeged, 1909, r. k., magyar, nős
68. Balóki István	
69. Berkes János	
70. Borbély András	
71. Szúza András	
72. Imre Ferenc	
73. Janek Albert	
74. King Lajosné	
75. Piszár András	
76. Suda Leba	
77. Takai Imre	

- 78. Toldi János
- 79. Halász Mihály

Járás: Zenta
Helység: Ada

Sor- szám	Vezetéknév és keresztnév	Szülő neve	Egyéb személyes adatok	Meg- jegyzés
1.	Balázs Mátyás			
2.	Dr. Volf Béla			
3.	Gál Péter			
4.	Dobos Lajos			
5.	Kelemen Pál			
6.	Kocsis Jakab			
7.	Menési Lajos			
8.	Menési Lajosné Miklo Jelisaveta			
9.	Mészáros György			
10.	Magyar Viktória			
11.	Rusák Dávid			
12.	Raffai György			
13.	Szincsaák János			
14.	Szincsaák Sándor			
15.	Török Máté			
16.	Homolya Nándor			
17.	Horti Pál			
18.	Horvát Károly			
19.	Horvát Károlyné született Menés			
20.	Sterbik Vince			
21.	Sterbik Péter			

Helység: Martonos

- 1. Balázs Géza
- 2. Barbulja Pál
- 3. Bárány Ferenc
- 4. Varkulja Pál
- 5. Werner Mihály
- 6. Gál Imre
- 7. Gruik János
- 8. Janucski Mátyás
- 9. Károly József
- 10. Kéri János
- 11. Konc István

12. Lendvai Antal
13. Merés János
14. Nagy Gábor
15. Osvári Péter
16. Püspök János
17. Szabó Antal
18. Szarapka Péter
19. Török Urbán
20. Török János
21. Takács László
22. Forró Lajos
23. Fejős Ferenc
24. Hegedűs József
25. Hunás Ferenc
26. Horvát István
27. Horvát György
28. Háló Ferenc
29. Horvát Miklós
30. Seres Sándor
31. Sáfrány Károly
32. Seres János
33. Sárvári Károly
34. Mertely Ferenc
35. Horvát Miklós
36. Csál Imre

Helység: Horgos

1. Ábrahám Géza
2. Almer Vilmos
3. Berényi Mátyás
4. Borinás Mátyás
5. Balog János
6. Vojnik József
7. Virág István
8. Gyalut Lajos
9. Iniljanjski Mihály
10. Krekuska Mátyás
11. Kabó János
12. Kis Miklós
13. Katona Ádám
14. Lengyel Ferenc
15. Lajter Sándor
16. Muhi Ferenc

17. Pataki Antal
18. Pokal Antun
19. Rajity Gyura
20. Radity Mihály
21. Szabados István
22. Túri Pál
23. Tolnai István
24. Takács Mátyás
25. Tominka Ferenc
26. Fazekas János
27. Fehér István
28. Farkas Géza
29. Hauk Ernest
30. Horvát Simon
31. Hegedűs József
32. Hunás Ferenc
33. Hered Valéria
34. Harmat Péter
35. Horkatman Tamás
36. Herceg Mihály
37. Cecik Mihály
38. Csesak Lajos
39. Csikós Ferencné
40. Molnár Ferenc
41. Tót Sándor
42. Balázs Bogdán

Helység: Magyarkanizsa

1. Apcsi Lukács	Lukács
2. Almási János	
3. Balázs István	
4. Bicskei József	József
5. Bicskei István	Menyhért
6. Bánszki Miklós	Mátyás
7. Bicskei Mihály	
8. Balázs István	
9. Bicskei János	János
10. Bogner Sándor	Mihály
11. Borsos István	Péter
12. Bús György	
13. Bakota Ferenc	
14. Bata József	János
15. Bata Antal	

16. Berec István
17. Bakota Antal
18. Balázs István
19. Veres András
20. Vajda András
21. Vitéz Ferenc
22. Vajda Jakob
23. Vajda Károly
24. Vajda István Mátyás
25. Vajda Miklós Mihály
26. Gajda János
27. Gajda József
28. Domonkos Gyula
29. Dukai Pál
30. Gyulai Lajos
31. Gyalut Lajos
32. Zöldi Ferenc Ferenc
33. Kesényi György
34. Kesényi Imre
35. Kis Miklós
36. Kicsis János
37. Kostyán Antal
38. Kókai Lajos
39. Kovács Imre
40. Kis Miklós
41. Kovács Miklós
42. Konc István
43. Kocsis Zoltán
44. Körmöci Gyula
45. Kis Urbán
46. Kovács Ferenc Lukács
47. Körmöci Simon Antal
48. Kosányi Ferenc
49. Losonc István
50. Lengyel Pál
51. Lonti Gábor
52. Ladócki István János
53. Lacki Antal Antal
54. Milutinovity
 Gyula István
55. Molnár Antal
56. Muhi Ferenc
57. Megyeri István
58. Nagy György

59. Nagy József
 60. Német János
 61. Paszter József
 62. Paszter János
 63. Perzelt József
 64. Rózsa Ferenc János
 65. Rekecki János István
 66. Radak Mihály
 67. Remete József
 68. Remete Sándor
 69. Szilágyi János
 70. Szabó Ferenc
 71. Sarnyai Mihály
 72. Sarnyai István
 73. Szecsei István
 74. Szecsei Lukács
 75. Szakai János
 76. Szabó Dénes
 77. Sziveri Ferenc
 78. Törtei Ferenc
 79. Tandari István
 80. Takács György
 81. Takács György
 82. Takács Pál
 83. Tót István
 84. Tertei Ferenc Rozália
 85. Filiszter Kelemen
 86. Horvát Gyula
 87. Harmat Tamás
 88. Harmat Péter
 89. Harmat Péter
 90. Cérna András
 91. Cseszkó István
 92. Cseta Antal
 93. Csiszári János
 94. Csanádi Imre
 95. Csanádi
 Vilmos Antal
 96. Sándor Géza János
 97. Sándor István
 98. Sіндеles István
 99. Újvári Vilmos
 100. Kovan Miklós
 101. Rente József

102. Csiszári József
103. Bagi Antal

Járás: Szabadka⁵⁷⁵

Helység: Mohol

Sor- szám	Vezetéknév és keresztnév	Szülő neve	Egyéb személyes adatok	Meg- jegyzés
1.	Apró Mihály			
2.	Ber István			
3.	Busa József			
4.	Beretka Ágoston			
5.	Bálint Dávid			
6.	Bogarami György			
7.	Berek Péter			
8.	Bózsó Magdaléna			
9.	Bakács Terézia			
10.	Bereg József			
11.	Berec Mihály			
12.	Berta József			
13.	Viktor József			
14.	Viktor Antal			
15.	Vojna János			
16.	Viker György			
17.	Varga Lajos			
18.	Világos György			
19.	Varga István			
20.	Gáspár Zoltán			
21.	Gáspár Lajos			
22.	Gajdos Kálmán			
23.	Devecseri Antal			
24.	Deák János			
25.	Dobri János			
26.	Deák Erzsébet			
27.	Demeter Mátyás			
28.	Erdélyi Lajos			
29.	Zamolya István			
30.	Zamolya Piroska			
31.	István János			
32.	István János			

575 Az irat tévesen jelzi, mert Mohol a Zentai járáshoz tartozott.

33. Jeger István
34. István Ilona
35. Kozma István
36. Kade Pál
37. Keresztes István
38. Kis Mátyás
39. Kovács András
40. Kúti József
41. Kelarik Gábor
42. Keli Imre
43. Keceli Fábán
44. Koljatin Ferenc
45. Kolinc Ferencné
46. Lakatos József
47. Lakatos Mihály
48. László Mihály
49. László György
50. Laska József
51. László Mihály
52. Lázár József
53. Mak István
54. Mester János
55. Menc Péter
56. Mészáros Piroska
57. Materka György
58. Múzslai Ferenc
59. Mészáros István
60. Mészáros András
61. Magi Antal
62. Miklós Pál
63. Odri János
64. Odri Dávid
65. Odri István
66. Pete Mihály
67. Feti Pál
68. Pál Mátyás
69. Pálfi István
70. Pocserek András
71. Pugri János
72. Ring Sándor
73. Ifj. Raffai György
74. Sági Antal
75. Sípos Albert
76. Sípos Mihály

77. Szabadi István
78. Szabadi István
79. Szécsényi György
80. Szécsényi István
81. Selyek István
82. Szedenyi Simon
83. Todorai János
84. Tormai Mátyás
85. Takács István
86. Takács Mátyás
87. Tóth József
88. Tóth József „Sárga”
89. Tóth Nándor
90. Tamaskov Géza
91. Terna András
92. Urbán István
93. Fejős Péter
94. Filer András
95. Hermec József
96. Horváth Mária
97. Hambalkó Teréz
98. Henyves Péter
99. Hegedűs Illés
100. Haljiska János
101. Csabai János
102. Czirály György
103. Csúz György
104. Csúz Ferenc
105. Sánta István
106. Sinkó Mátyás
107. Zomolya János
108. Torma Mátyás
109. Poritk János
110. Kálmán Péter
111. Pásti András
112. Tóth István
113. Tóth István
114. Öreg András
115. Banári Ferenc
116. Kis István
117. Lerin István
118. Lakatos Teréz
119. Devecseri Justin
120. Takács Pál

121. Banári Ferenc
122. Bartic Branko
123. Ben Tamás
124. Bozsanovity Antal
125. Erkan György
126. Adamko Urbán
127. Vári Ferenc
128. Vince Albert
129. Gajdos Mátyás
130. Gáspár Lajos
131. Grkic Stipo
132. Devecera Justin
133. Dudás János
134. Jenela Ferenc
135. Kalmár Péter
136. Kis István
137. Koli Ferenc
138. Kolonics Jenő
139. Kornai Hasimo István
140. Lincmaia Péter
141. Mak István
142. Muzlan Ferenc
143. Német József
144. Paska József
145. Pénzes István
146. Pete Mihály
147. Rajnai Károly
149. Szabiji János
150. Tamaszkov Géza
151. Torma András
152. Fejós Péter
153. Hombalko József
154. Horák György
155. Csabi János
156. Szelyak István
157. Sípos Albert
158. Sípos Mihály
159. Szeszur György

Helység: Topolya

1. Barta Mátyás
2. Bek Ferenc
3. Barát Mihály

4. Becskei Mihály
5. Becskei József
6. Baranyi József
7. Vas Péter
8. Vadász László
9. Vadászi Pál
10. Veréb István
11. Veréb Vilmos
12. Veresi József
13. Kolcsa József
14. Lőrinc Péter
15. Lőrinc József
16. Major József
17. Mihalek Lajos
18. Mikuska Mihály
19. Némedi József
20. Nemestrovski Mátyás
21. Ozorák Károly
22. Palusek János
23. Szalma János
24. Tóth János
25. Tótisaszegi Pál
26. Francia Péter
27. Fontányi Imre
28. Her Gyula
29. Hatvan Máté
30. Homolya Ferenc
31. Csernes Bálint
32. Csernei Márton
33. Csulai István
34. Devity Nándor
35. Zahodszki Rozika
36. Kereskedő Júlia
37. Kis Lajosné
38. Palusek Pál
39. Szél Olajos
40. Palcs György
41. Tolaric Stevan
42. Hatvan Lajos

Helység: Pacsér

1. Bala Rozália
2. Bányi József Sándor
3. Borús József
4. Víg István
5. Kasza Imre

Helység: Bácskossuthfalva

1. Ulfra Péter
2. Farkas Lajos

Helység: Bácsjózseffalva

1. Aladár Iván

Járás: Topolya**Helység: Bácskossuthfalva**

Sor- szám	Vezetéknév és keresztnév	Szülő neve	Egyéb személyes adatok	Meg- jegyzés
1.	Szabó Imre			
2.	Sefer Ferenc			
3.	Farkas Lajos			
4.	Ulfra Péter			

Járás: Topolya**Helység: Pacsér**

1. Török Károly
2. Bala Rozália
3. Banyi József Sándor
4. Borus József
5. Vince Albert
6. Kereskedő Júlia

Járás: Topolya**Helység: Kishegyes**

1. Fabriciusz Anna
2. Kis Lajosné

Járás: Szabadka

Helység: Radenovac

1. Varga Ferenc
2. Jelicsek Mihály
3. Lovas Antal
4. Óvári Pál
5. Pavanszki István
6. Takács Mihály
7. Futó István
8. Palács Mihály
9. Kovács Lajos

Járás: Szabadka

Helység: Királyhalma

1. Szabados Mihály
2. Szabados János
3. Szabados Mátyás
4. Szabados Ferenc
5. Szabó Miklós
6. Szalma János
7. Difári Sándor

Helység: Bácsjózseffalva

1. Pintér Béla
2. Pintér Kálmán
3. Pintér István
4. Pintér Károly
5. Pintér Antal

Járás: Szabadka

Helység: Hajdújárás

1. Bátor István
2. Varga Sándor
3. Takány Antal
4. Fogas Antal
5. Varga Antal

Járás: Szabadka

Helység: Tavankút

1. Benyke József
2. Darabos Iván
3. Molnár Illés
4. Nyárádi Gáspár

Járás: Szabadka

Helység: Verusics

1. Csalma Lajos

Járás: Szabadka

Helység: Mélykút

1. Keverdi Károly

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 80. 1944–46. Strogo poverljivo. 1946: 1–16. Broj: 3.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

47. DOKUMENTUM

A [háborús] bűncselekményeket megállapító helyi bizottság

Szám: 171 1945

1945. X. 18.

Magyarkanizsa

Lista

A felszabadító hadsereg bevonulásakor eltűnt személyek Magyarkanizsán.

1. Császár József	35. Sándor Ferenc Lukács
2. Csanádi Imre	36. Vajda Mátyás István
3. Almási János	37. Ladócki János István
4. Szilágyi János	38. Bicskei Menyhért István
5. Nagy György	39. Remete István József
6. Gajda János	40. Bánszki Mátyás Miklós
7. Milutinocics /Lonti/ Gábor	41. Lackó Antal Antal
8. Bicskei Mihály	42. Körmöci Antal Simon
9. Balázs István	43. Apci Lukács Lukács
10. Megyesi István	44. Zöldi Ferenc Ferenc
11. Kávai Miklós	45. Vajda Mihály Miklós
12. Remete Sándor	46. Veres András Ferenc
13. Konc István	47. Bicskei János János
14. Kocsis Zoltán	48. Csanádi Antal Vilmos
15. Filiszter Kelemen	49. Bognár Mihály Sándor
16. Nagy József	50. Rózsa János Ferenc
17. Törtei Ferenc	51. Borsos Péter István
18. Szabó Ferenc	52. Sándor János Géza
19. Balassa István	53. Horvát Rozália Gyula
20. Körmöci Gyula	54. Vajda András
21. Gyalus Lajos	55. Törtei Ferenc
22. Körmöci Gyula	56. Cérna András
23. Sarnyai Mihály	57. Gajda József
24. Kis Urbán	58. Kosányi György
25. Sarnyai Sándor István	59. Rekecki János
26. Muhi Ferenc	60. Kosányi Imre
27. Dukai Pál Lukács	61. Losonc István
28. Kosányi Ferenc	62. Kis Miklós
29. Csépe Antal	63. Bús György
30. Sóti Dezső	64. Kocsis János
31. Bicskei József József	65. Bakota Ferenc
32. Szecsei Sándor István	66. Domonkos Gyula
33. Sіндеles János István	67. Harmat Tamás
34. Kovács Lukács Ferenc	68. Harmat Péter

69. Tandari István	83. Sítai János
70. Bata János József	84. Sándor István
71. Milutinovity István Gyula	85. Vajda Jakab
72. Bagi Antal	86. Perzelt József
73. Pásztor János	87. Lengyel Pál
74. Szecei Lukács	88. Takács György
75. Pásztor János	89. Kovács Imre
76. Molnár Antal	90. Szabó Dénes
77. Radak Mihály	91. Német János
78. Kostyán Antal	92. Takács Pál
79. Vitéz Ferenc	93. Szivéri Ferenc
80. Cseszkó István	94. Vajda Károly
81. Kókai Lajos	95. Tóth István
82. Berec István	96. Bakota Antal

Magyarkanizsa, 1945. október 18-án

Titkár:
[aláírás]
Saveljić Milivoje

Megbízott:
[aláírás]
Bogosavljev Luka

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 505. Veće Statističara za srez Subotica. Mesno povereništvo Stara Kanjiža.
Broj:171.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, amit írógéppel, latin betűs írásmóddal készítettek el.

48. DOKUMENTUM

Helyi Népfelszabadító Bizottság
Bűnügyi Alosztály
Magyarkanizsa
Szám: 117/1945/78

Jegyzőkönyv

felvéve 1945. május 26-án a magyarkanizsai HNFB-nál⁵⁷⁶ az eltűnt Tóth István ügyében. Az általános felhívásra megjelent Tóth István neje, szül. Tandari Terézia magyarkanizsai-adorjáni háziasszony, 29 éves, férjezett, egy gyermek anyja, magyar nemzetiségű jugoszláv állampolgár, aki kijelenti:

1. Az eltűnt vezeték- és keresztnéve: Tóth István
2. Foglalkozása: földműves
3. Utolsó [ismert] lakhelye: Magyarkanizsa, Adorján
4. Születési ideje: 1911. szeptember
5. Születési helye: Magyarkanizsa
6. Családi állapota: nős
7. Felesége neve: Tandari Terézia
8. Gyermekek száma: 1
9. Szülei neve: Tóth István és Sóti Szabina
10. Nemzetisége: magyar
11. Állampolgársága: jugoszláv
12. Vagyoni állapota: vagyontalan
13. Milyen családi kapcsolatban van a bejelentővel: házastársa
14. Milyen körülmények között tűnt el: A dátumra nem emlékszem pontosan, úgy gondolom, 1944. október közepén a férjem Magyarkanizsára ment Varga Ferenc papucsoshoz, hogy csizmáját megcsináltassa, de ez alkalommal nem jött vissza. Később személyesen voltam ennél a Vargánál, aki azt válaszolta, hogy nála egyáltalán nem járt a férjem. Azóta nem jelentkezett.

Tóth Istvánné

Kihallgatta:

[olvashatatlan aláírás]⁵⁷⁷

a Büntetőügyi Alosztály főnöke

Jelzet: TLZ F. 115. Községi Népbizottság, Magyarkanizsa. Büntetőügyi Alosztály. Ikt. szám: 117/1945/78.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, latin betűs formanyomtatvány, amit írógéppel, szerb nyelven, latin betűs írásmóddal töltöttek ki.

576 Helyi Népfelszabadító Bizottság.

577 Az olvashatatlan aláírás Friedmann Alfrédétől, az alosztály főnökétől származik.

Mesni Narodno Oslobodilački Odbor
krivična podsekcija,
Stara Kanjiza. 48.
Broj: 117/1945/.

Z a p i s n i k

sastavljen dana . 26 maja 1945. god. kod M.H.O.O.

u Staroj Kanjizi u stvari nestalog Tot. Istvana
Pristupa na opsti poziv supr. Tot. Istvana rođj. Tandari .
Terezija domaćica iz St. Kanjize, Nadrljan, stara 29 god., udata, mati
1 deteta, po narodnosti mađjarica, državljanka D.F. Jugoslavije, iska-
zuje:

1. Prezime i ime nestaloga: Tot. Istvan
2. Zanimanje: zemljoradnik
3. Poslednje mesto stanovanja: St. Kanjiza, Nadrljan
4. Dan, mesec i god. rođjenja: sept. 1911 god.
5. Mesto rođjenja: St. Kanjiza
6. Porodično stanje: oženjen
7. Ime žene: Tandari terezija
8. Broj dece: 1
9. Ime roditelja: Tot. Istvan i Soti Sabina
10. Narodnost: mađjar
11. Državljanstvo: D.F. Jugoslavije
12. Imovno stanje: bez imetka
13. U kom srodstvu je sa prijavljivacem: supruga
14. O okolnosti pod kojima je nestao: Datuma se tačno ne secam, misli

sredinom oktobra 1944 god. moj ~~brat~~ je ~~Tot. Istvan~~ Kanjizu, da opravlj
svoje cizme kod Varga Perenca papucara iz St. Kanjize, ali sa ovoga p
ta nije se vratio. Kasnije sam ja licno bila kod tog Varge, koji mi
je odgovorio, da kod njega u opste nije bio moj muz. Od ovog vremena
vise nije se javio.

Tot. Istvani

P.p.
D.k.g.

Saglusaio:
[Signature]

(od kriv. podsekcije.)

49. DOKUMENTUM

Helyi Népbizottság
Belügyi Részleg
Szám Biz. 188/1945.
1945. október 18.
Horgos

Tárgy: a felszabadulást követően likvidált személyek adatai

A Megszállók és Támogatóik Büntetteit Kivizsgáló Vajdasági Bizottságnak
Zenta

Az Önök 1945. október 16-ai keltezésű, biz. 240. számú átiratával kapcsolatban jelentjük, hogy az alább felsorolt személyeket a felszabadulást követően likvidálták.

1. Bojnih József, ⁵⁷⁸	20. Radics Mihály,
2. Szabadi István, ⁵⁷⁹	21. Csehák Lajos,
3. Czoczik Mihály,	22. Takács Mátyás,
4. Lengyel Ferenc,	23. Krekuska Mátyás,
5. Fazekas János,	24. Szmiljanszki Mihály,
6. Almer Vilmos,	25. Tilinko Ferenc,
7. Fehér István,	26. Hauk Erneszt,
8. Ábrahám Géza,	27. Herédi Valéria,
9. Katona Ádám,	28. Kabók János,
10. Turú Pál,	29. Tilinkó Ferenc ifj.,
11. Farkas Géza,	30. Bornas János, ⁵⁸⁰
12. Radics György,	31. Báló János,
13. Herczeg Mihály,	32. Csikós Ferencné,
14. Pataki Antal,	33. Muhi Ferenc,
15. Tolnai István,	34. Gyalut Lajos,
16. Pokal András,	35. Harmath Péter,
17. Virág István,	36. Harmatman Tamás,
18. Leitner Sándor,	37. Kiss Miklós.
19. Berényi Mátyás,	

Valószínű, hogy ezeket a személyeket a fasiszta megszállás alól való felszabadulást követően likvidálták. A bizottság erre vonatkozóan semmilyen valós bizonyítékkal nem rendelkezik. Ezen személyek nagyobb része horgosi, de egy része teljesen ismeretlen a feltüntetett nevek alapján. A fentiekkel kapcsolatban utólagosan lefolytatjuk a részletes ellenőrzést, és megküldjük a pontos adatokat.

578 Az iratban a név tévesen szerepel, valójában Vojnik Józsefről van szó.

579 Az iratban a név tévesen szerepel, valójában Szabadi Istvánról van szó.

580 Az iratban a név tévesen szerepel, valójában Bordos Jánosról van szó.

Halál a fasizmusra – szabadság a népnek!

A Belügyi Részleg előadója helyett:

A Helyi Népbizottság elnöke helyett:

Jelzet: VL. F. 183. Kut.: 503. 1945: 218–429. Broj: 303.

Megjegyzés: Az eredeti irat szerb nyelvű, írógéppel, latin betűs írásmóddal írták.